

ספר

אותיות דר' יצחק

הדרור אחס ראו פי' נחמד על אלפא ביתא על דרך פרד"ס : והוא חיבור נפלא • שחיבור הרב המקובל צוליגא קדישא הלגע לכת ה"ה מו' י' צו"ג
אייזיק שוחט בכפר **זוראוויץ** אשר הוא חלי מיל סמוך לק"ק **פרעמסלא** חכו ממחקים • וכלו מחמדים • וכבר ילא מוויטין שלו בס' הרזא מהימנא שנדפס בק"ק לבוב • אבל הוא קסה להולמי • אמנא ספר הקדוש שלו הוא שום לכל נפש שבישראל • ואף מי שלא למד עדין ספרי האר"י זלה"ה רק אפס קלבו • יכנס בלבד דברי המוצר הכ"ל : וימתקו לו כדש וגופת לופים • ועוד נחוסקף חלק שני והוא ליקוטי' שחיבור על פסוקי' נחמדים • והיה מפוזר ומפורד ע"כ לקטתי והעמדתי בקונטרס אחרון :

הובא לבית הדפוס ע"י הרבני המופלא מ' **אברהם זאב** בן המנוח הרב המגיד המפורסם מ' יעקב ישראל הלוי שהיה מגיד בק"ק קרעמניץ והגליל בעי"מ קצט מישראל :

גערדוקט עם לענסאר של ק"ק לאנדעס שטעלע

בדפוס ה"ה הרבני הנגיד המפורסם מ' מרדכי בר"ח ר"א רבין שטיין • **בזאלקווא**

שנתוירע **יצחק בארן** הוא וימלא בשנה הבאה מאה **שערים** ויברכהו '7

הקדמת

המתעסק והמביא לבית הדפוס

יום הישועה ויום הנחמה היום ההוא להישרים בלבנותם • אשר
האיר ה' אותם • לאור באור החיים •
חיים נחיים • חיים הם למוצאים בפה • אשרי להם ואשרי לגשמתם •
אשר עמלם בתורה ועושים נחת רוח ליוצרים • ד' ישיענו ויחזקנו
וידריכנו בדרך הישרה והתמימה לבא אל הקודש פנימה • בחוך כל שאר
ישראל אמן • מה נכבד היום • אשר זכנו ד' לאור הגדול • אשר היה
גנוז ולרור וחתום כמה עזן עדנים • דברים עתיקים • גכוחים וישרים •
חיד הטועמו לי לי אומרים הן חפשי באמתחות אלוני אבי מ'ו המנוח
הרב הגדול הרשן המפורסם אשר שמו נודע בשערים • מוהרר
יעקב ישראל הרוי זל"ה שהיה מ"מ בק"ק קרעמניץ
הן ישראל עשה חיל • חילו לאורייתא • אשר ילא מוניטין שלו בכל
תפלות ישראל • ומלאתי ראיתי דאתי לידי ספר אחד כתוב בכתב
מפורש ממקובל אחד מחכמי זמנינו • ה"ה המקובל בזליגא קדישא מו'
יצחק אייזיק שהיה שוחט בכפר זורוויץ סמוך חזי מיל לק"ק
קרעמסלא כבר ילא מוניטין שלו ואתפור בדרא שלו לדיקים
ספר הנחמד רזא מהימנא • אשרי לו ואשרי לכשמתו • הביטוראן
גדילי' שגל האוי לדיקו של עולם • וכל ימיו היה הלנע לבת • ולת
מש מעבודתו אפי' פסיעה אחת • ועניואציון גדול היה כל ימיו •
ולא היה ידו משגת די קניות נייר על כתיבות ספריו הקדושים •
אבל ספר רזא מהימנא הכ"ל • לית נגר ובר נגר דיפרקיני' • כי עמוק
עמוק הוא • ולאו כל אדם זוכה לירד לעומקו אמנם היום זכינו עוד
לדברים קדושים • אשר טוב להמון עם ולפרושים • אשר חיבור המקובל
מגהר"י הכ"ל • והוא פירוש נחמד על אלפ"א בית"א על דרך פרד"ס
ע"כ כמה ליקוטים נפלאים ונוראים • ושנסתי את מתני בטרקת
העתקתי לדביו הקדושים אות בלות ונדלתי שינתי מעיני •
ואספתי

הקדמת

ואספתתי כל הלוקוטים אשר היו מפוזרין הנה והנה * והעמדתי חלק שני
בקוגפרתם אחרון * וקראתי לספר הזה בשם אותיות דר' ילחק * כשמו
של המחבר זלה"ה * והוא פי' על אחוון דאלפ"א בית"א * והנה יש עוד
צידי שלשה ספרים נחמדים פי' על הלכות מילה ופי' על הלכות שחיטות
ופי' על י"ב גסיאים אשר המהבר בעלמו בחיים חיותו קרא לפי' על י"ב
גסיאים בשם זכה השלמים * אבל כעת אין לאל ידי להעלות כלם
על מוצח הדפוס * לכן אמרתי דפסתי מועט דפסתי * וד' יעזרוני
להוציא מחשבתי הפוכה אל הפועל * להביא שאר ספריו הקדושים
לבית הדפוס * ובקשתי טווחה מאת אמוני שלומי ישראל * המה
נדבי לב אשר יקחו הספר הלו במחיר כסף * פן ח"ו ימלאו בזה הס'
איזה שגיאה * אל יתלו גשם צי * כי עד בשחק נאמן שבכל כחי
ועולם ידי עשיתי זאת והערחתי להביר ממנו כל סיג ושגיאה *
אמונם כבר אמרו הקדמונים * כשם שאי אפשר לכתיבת הספר בלי
גייעה * כך אי אפשר לדפוס בלי שגיאה * והדן אוהי לכף זכות *
הקב"ה ידון אותו לכף זכות וימלא עליו רחמים * ואל תהיה צרחת
הדיוט וכו' * ובגין דא נזכר ונחמי גהיר סגי * ותחזי בציון וירושלים
עינינו * והשם יתברך יגלה לנו גנוי אולרות סגנונה בתורתו
הקדושה * ויקרב לנו הקץ * וימלא הארץ דעם כמים לים חנסיס
אמן :

הכ"ד העעיר והעעיר באלפי ישראל * יוסף צ' אב לסדר ולפרט

אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל

מאותיות דר' יצחק

במסורה

לעשות רצונך. אך מה לנו לעשות
 כי השאור שבעיסה מעכב אותנו
 הוא היצ"ר מסית אותנו לעבור
 על רצונך ז"ש מפני רשעים זו דייק
 הוא היצ"ר וסיעתיו לכן תוליתנו
 מרשת ז"ו דייק ויהיה אנחנו
 משעבדים לך אמר הקב"ה לישראל
 והלא נתתי לכם תקנה ורפואה
 כנגד היצ"ר הרע וזו הוא התורה
 שני רפאות תבי לשריך וכתוב עץ
 חיים הוא כו' ולית קטרוגא ליצר
 הרע בר מילין לאורייתא וז"ש
 ועדות ז"ו אלמדם אם תלמדו את
 התורה תכלו מפני רשעים זו מיד
 כששמעו ישראל הרפואה מק"כ
 קבלו עליהם ועל זרעם ואתרו
 נעשה ונשמע וז"ש דרך ז"ו אלך
 שני דרכיה דרכי מועד וכל
 נתיבותיה שלום וכשבא הבטן
 שנית לישראל אמר להם במזימות
 זו חשבו והשטן נקרא אורח כמו
 שדרשו רז"ל ע"ה ויבוא הלך לאיש
 העשיר ויתמול לקחת מנצחו
 ומבקרו לעשות לאורח הבאלו
 בתחלה נקרא הלך ואח"כ אורח
 וכשבא לישראל בשם של אורח
 להסית אותם לעבור על רצונך ז"ש
 אמרו ישראל לאורח זה באורח ז"ו
 אהלך דייק שהוא אורח החיים שני

י"ב פעמים ז"ו
א עם זו ירתי
ב ה' ז"ו חטאנו ג מפני רשעים
 ז"ו ד ועדותי ז"ו אלמד' ה באורח
 ז"ו אהלך ו דרך זו אלך ז שתיים
 ז"ו שמעתי ח עם זו קניית
ט עם זו גאלת י ברשת ז"ו
 טמנו יא במזימות זו חשבו
יב ז"ו פעלת לנו ולחבר
 המסורה נ"ל שזה הוא הויכוח של
 הקב"ה וישראל עם השטן הוא שטן
 הוא יצר הרע ואיך הקב"ה נתן את
 התורה לישראל שהוא רפואה כנגד
 היצר הרע ואיך הקטגור שהוא
 היצר הרע נעשה סגור ומלמד
 סגורי על ישראל י הגם ידוע
 שהשטן הוא יצר הרע הוא מלאך
 המות הוא יורד ומסית ואח"כ
 עולה ומסטין ותובע דינו מקב"ה
 והקב"ה אינו רוצה שיקטרג על
 ישראל מיד כשבא השטן לקטרג
 אמר הקב"ה לשטן עם ז"ו ירתי
 לי כדי שיהתקמו טענותיו אמר
 לפני רבש"ע אתה מתפאר בעמך
 הלא ה' זו חטאנו לו הם חטאו
 לפניך אמר הקב"ה שילכדו ברשת
 ז"ו אמרו ישראל לפני הקב"ה והלא
 מפני רשעים ז"ו רבש"ע זו פעלת
 לנו אתה יודע מתקבתנו שרוננו

אותיות דר' יצחק

עץ חיים הוא למחזיקים בה דרך
 ז"ו אלך זו הוא התורה שאלמר
 דרכיה דרכי נועם כו' אנו אין חפץ
 בך • מיד ילא מהם בפתי נפש ובזה
 ויבא השטן ויתלבב וכו' ויאמר ה'
 מאין באת ויען השטן ויאמר משוט
 בארץ אמר הקב"ה מה שמעת שם
 בארץ אמר השטן רבש"ע שמים
 ז"ו שמע"תי מישראל עמך דרך ז"ו
 אלך באורח ז"ו אהלך מיד נתמלא
 הקב"ה עליהם רחמים ואמר ולא
 אמרתי לך עם ז"ו ירתי לי מיד
 פתח השטן ואמר עם ז"ו קנית עם
 ז"ו גאלת קנית אותם בתורה
 ובמלות ג"ל את אותם ממות בזכות
 התורה (וזה שיסד הפייט כולת
 לעם זו בזו ודוק) שנקראת זו וגם
 השטן מלמד עליהם סנוגירי' וזה
 הוא פי' הפסוק ברצו'ה' דרכי איש
 גם אויביו ישלים אותו וזה שאמרו
 חז"ל אם בא ילךך להשחיתך
 שמחהו בדברי תורה וקשה וכי מה
 שמחה יש ליכה"ר בדברי תורה
 והלא לית קטרוגא ליצר הרע בך
 מילין לאורייתא כמו שאמרו חז"ל
 אם פגע בך מנוול זה משכהו לבית
 המדרש כו' • אלא ג"ל כי ידוע שבוד
 הסמתקות הקליפות הוא שלא יהיו
 נבטלין מכל וכל רק אותו כל המר
 והקשה יעקרהו הקב"ה מן העולם

ואז ישאר הקלה הטוב השני וימתיק
 הקב"ה הקילונים ממרירותם
 וכשביל זה יכנסו אל הקדושה וזה
 שאמרו רז"ל אם בא ילךך להשחיתך
 שמחהו בדברי תורה דייק כי בזה
 שהעסוק בתור' תמתיק ממנו הרע
 וישאר רק טוב כשאר המלאכי' ובוזה
 יכנע אל הקדושה ואז שמחה הוא
 לו ודוק עיין לעיל מה
 שכתבתי על הפסוק ואהבת כו'
 בכל לבבך בשני ילריך ג"כ מענין
 זה באריכות ותמל' מרגוע לנפשיך
 וכשרואה השטן שאין יכול להם אז
 גם הוא ישלים אתך ומברך אותם
 ואמר הדור ז"ו לעולם הלואי שיהי'
 הדור ז"ו לעולם :

איתא

במדרש על הפסוק
 אשר לויחך לאמר
 מהו לאמר להזהיר את הבהמה
 ואת החיה ואת בעופות לא דייך
 שלא סזהרת אותן אלא שנחת להן
 ואכלו תרורה האדמה בעבורך
 שתהא מעלה לך דברים תרורים
 כגון יתוסין ופרעוסין וזבובין
 ותעלה לך גמל אמר ר' יצחק אף
 הוא יש לו זו הנאה שהוא מוכרו
 וכהנה מדמיו ע"כ : המדרש הזה
 הוא תמוה מאוד מה ענין זה
 לזה

אותיות דר' יצחק

לזה ומה שאמר ותעלה לך גמל
 ומה שאמר ר' יצחק שיש לו בזה הנא'
 כו' . נ"ל לתרץ המדרש כי הגם
 ידוע שהבבלי' חיות עופות נבראו
 מן הארץ כדכתיב תוליד הארץ
 כפס חי' למינה בהמה ורמש וכו'
 והאדם ג"כ נברא עפר מן האדמה
 כמלא כשלוש הקב"ה לאדם שלא
 יאכל מהעץ הדעת ושיהור ג"כ
 לבהמות וחיות ועופות והוא לא
 יזהיר אותן אלא שנתן להם ואכלו
 לכך הוזקק הקב"ה לקבל האדמה
 תרורה האדמה בעבורך כמו שפי'
 רש"י משל ליוצא לתרבות רעה
 וסגרויות מקללות שדים שינק מהם
 וז"ש שחטא מעלה לך דברים
 תרורים כגון יחושין ופרעושים
 וזבובין כולן נזקי בני אדם הן ולא
 די לבני אדם תלוא אפי' לבהמות
 חיות ועופות הם מצערים ונושכין
 אותם והיהוא בכלל אך לפי
 שהאדם הוא בעל הגרמה שגרה
 כל זה הולך לקבלה פרטיות חס
 הוא שאמר ותעלה לך גמל כמו
 שפי' רש"י ז' ל וקוץ ודרדר תלמיח
 לך כשתזרענה קטניות או ירקות
 גינה הוא תלמיח לך קוליס
 ודרדרים שהם אינם נאכלים תלוא
 ע"י תיקון וידוע שקוליס ודרדר

הם מיני מאכל של גמל והם
 נקראים בלשון משנה קולדוס והוא
 דרדר האמור בתורה כמו שפי'
 הרב ר"ע מזרעמורה וז"ש ותעלה
 לך גמל ל"ך דייק כשתזרע מיני
 זרעים תלמיח לך קוליס ודרדרי'
 כולם בערבובי' אחת כמו הגמל יש
 בו שני סימנים סימן טהרה וסימן
 טמא כך מעלה לך גמל כשתזרע
 זרעים טובים יעלה לך זרעים
 רעים שהם מאכל של גמל וזו
 קוץ ודרדר תלמיח לך והואיל והם
 נאכלים ע"י תיקון ובשעת הדחק
 לזה אמר ר' יצחק אף הוא יש לו בו
 הנאה דייק בשביל שהוא אוכל אות'
 ע"י תיקון או מוכרו אותה וגם
 מדמיו וז"ש אף הוא יש לו בו הנאה
 שהוא מוכרו ובהם מדמיו . א"כ
 גמל הוא לשון גמול שהקב"ה משל'
 גמול מדה כנגד מדה הוא עזר
 ואכל מעץ הדעת טו"ב ור"ע גם
 הוא תעלה לך גמול שהוא סימן
 טו"ב ור"ע וקוץ ודרדר תלמיח לך
 כשתזרע מיני זרעים טובים תעלה
 לך ג"כ מיני זרעים רעים שהוא
 מאכל גמל כדלעיל . אך ורק שהם
 נאכלים ע"י תיקון ובשעת הדחק
 לזה אמר ר' יצחק אף הוא יש לו בו
 הנאה שמוכרו ובהם מדמיו ר"ל או
 שאוכל או שמוכרו וזין כך וזין כך
 הוא נהג ודו"ק איתא

אותיות

דר' יצחק

א

איתא בזהר פ' פנחס ברעי

מהימנא וזל בגין
דקצ"ה הוא סתים בסתרי תורה
במאי אשתמודע במלות דאיהי
שכינתיה דאיבו דיוקנא כגונא
דאיהו עניו איהי ענוס איבו חסיד
ואיהי חסידה איבו גבורי ושכינתיה
גבירתה על כל אומין דעלמא
איהו אמת ואיהי אמונה איהו נביא
ואיהי נביא איהו לדיק ואיהי לדיק
איהו מלך ואיהי מלכתא איהו חכם
ואיהי חכמתא איהו מבין ואיהי
תבונה דילי איהו כהר ואיהו
עטרה דילי עטרת תפארת ובגין
לא אוקמוה רבנן כל מי שאין תוכו
כברו אל יכנס לבית המדרש
כדיוקנא דקצ"ה דאיהו כברו
ושכינתיה ברו איהו תוכו מלגין
ואיהי ברו ולא אשתמיאות איהו
מלבר מהסוא דלגין לאשתמודע
דאיהי אלילותיה ולית אפרשתא
תמן כלל דמזית ומחוז חלפנו וגומ'
ע"כ והנה לבאר המאמר הזה
במאי שאמרו רבנן כל מי שאין תוכו
כברו וכו' הנה השנים והאחור של
האותיות כ"ב ר"ו הוא שם הוי"ה
ג"ה ולותיו הפנימיות של תו"כ"ו

הוא ג"כ שם הוי"ה לזה אמרו כל מי
שלין תו"כ"ו כבר"ו אל יכנס לבני
המדרש והנה אש חלפנא אותיות
הפנימיות של ת"כ"ו לאותיות
החיצוניות של ב"ב ר"ו נעשה כ"ב ר"ו
ואש חלפנא שאר האותיות העומדי
במחן נעשה אותיות תו"כ"ו וזה
שמדייק בזהר הקדוש בדיוקנא
דקצ"ה דאיהו כ"ב ר"ו ושכינתיה
בר"ו איהו תו"כ"ו מלגין ואיהי
בר"ו ולא אשתמיאות איהו מלבר
מהסוא דלגין וכולא חד וזה יקודו
ואחדותו ית' ודייק לאשתמודע
דאיהו אלילותיה ולית אפרשתא
תמן כלל וזה ג"כ שמרמו מבי"ת
ומחוז חלפנו והמשכיל יבין
המותרות מעצמו וצריך ל'
שכונתי אל האמת :

ומזה תבין הסוד של ברוך
אש"ה בצרכות שהוא
הוא היחוד הגמור כידוע ליודעים
וכמו שמוצא בספר אגרת הסטמי'
והתבונן הסוד של הפסוק טוב
ורו"כ"ו רמז צי"ס י"ס לא כ'
שערי צינה צב"ד שורו הדו"ר לו
וכבוד הד"ר מלכותו ודי למבין

ומזה הטעם נראה לי מה
שסידר רבינו הקדוש
על הספרים ופתח דווקא במסכת

צרכות א

מלות דר' יצחק

ברכות בסדר זרעים דווקא ולמה
 פתח דווקא מאימתי ק' רין את שמע
 בערבית איתא בוסר בראשית
 וז"ל כד בעי קב"ה למצרי עלמא
 איתו כל אחווקמי' מסופי אריסייכו
 שריאת אות ת' למיעל ברישא
 אמרה ריבון עלמא ניחא קמך
 למצרי כי עלמא דאנא חותמא
 דגושפגנא דילך אמ"ת ואת
 אתקריאת אמ"ת יאות למלכא
 למשרי' באת אחת ולמצרי כי
 עלמא א"ל קב"ה יאות אנת וזאת
 אנת אלא לית אנת כדאי למיבדל
 צך עלמא הואיל ואנת זמינא למהוי
 רשום על מלכין דגוברין מהימנון
 דקיימי אורייתא מא' ועד תי"ו
 וברשימו דילך י' וחתין ועוד דאנת
 חותמא דמות הואיל ואנת כך לית
 אנת כדאי למצרי צך עלמא מיד
 גפקת ע"כ ע"ש ביות' שכל האותיו'
 כולם בקשו מהקב"ה שיבדל בהם
 העולם והקב"ה היה מודחם אותן
 כל אחד ואחד בטעם אחר עד
 שהגיע לאות ב"ת עאלת אות בית
 אמרה ליה רבון עלמא ניחא קמך
 למצרי כי עלמא דכי מצרבאן לך
 לשילא ולתתא אמר לה קב"ה הא
 ודאי כך מצרי עלמא ואת תהא
 שרותא למיבדל עלמא ע"כ לשנו
 לענייננו :

ובזוהר חלש מובא בסיגנון
 אחר בשביל שאת
 ב' הוא ברכ"ה בשביל כך פותחות
 התורה בבי"ת ע"ש וזה וזה דברי
 חלקים חיים וזוה נראה לי הקפון
 שפותחות התורה שבכתב בברכ"ה
 ומסיימו בברכ"ה סג' וזאת הברכ"ה
 אשר ברך משה במה שפתח בזה
 מסיים ונעוץ סופו בתחילתו *
 והואיל והתורה שבכתב אינה
 נדרשות אלא ע"י תורה שבכל פה
 ואין דרך להכניס לתורה שבכתב
 אלא ע"י תורה שבכל פה ואין
 לתורה שבכל פה ספע ואילנות
 וולתי מאת תורה שבכתב ושתיים
 צריכות זו לזו ואין זו מתקיימות לא
 עם זו כדאמרו שתיים ברוח חד"א
 קיימא כידוע ליודעים בשביל זה
 פתח התור' שבעל פה ג"כ בברכ"ה
 ומסיים בברכ"ה פתח במסכת
 ברכו"ת שהוא מענין הברכו"ת
 ומכיים בברכ"ה לא מלא הקב"ה
 כלי מחזיק ברכ"ה דייק ונעוץ סופו
 בתחילתו * וכנוו שבדרי בראשי'
 היה תחילת ערב ואח"כ בוקר שג'
 ויהי ערב ויהי בוקר והוא תורה
 שבכתב כך פתח התנא תחילה
 מאימתי קורין את שמע בערב ב"ת
 דייקא ואת"כ מאמי' קורין את שמע
 בשחר'

אותיות דר' יצחק ב

בשחרית לייקא שהוא תורה שבעל
 פה ואין זו מתקיימת אלא עם זו
 ויצוד שהתורה שכתב מסיימות
 עה מלת ישראל והא כינוי קל יעקב
 וידוע שיעקב חיקן תפלה ערבית
 בשביל זה פתח מאמתי קורין את
 שמו"ע בערבי"ת שהוא נגד יעקב
 ובמה שהיו' בזה פתח בייס בישר"א
 ופתח בישרת"ל וזה דוגמא מה
 שאמרו רז"ל מה ראה לז' שפתח
 באשר"י אלא ראה שמש"ר רבינו
 בייס התורה באשרי שנאמ' אשריך
 ישראל בשביל זה פתח באשרי
 האיס וזה נמי מאימתי קורין את
 שמו"ע שהיא שמו"ע ישראל והוא
 יתודו ואתדותו ית"ש ובשביל זה מי
 שלומד התורה שבעל פה מיחד
 הקב"ה ושכינתו שהוא כוז תורה
 שכתב ותורה שבעל פה לכך פתח
 ביחוד ובשביל זה יפתח מאימתי
 שהוא אמ"ה אמ"ת חותמו להודיע
 כי הוא את"ד והתורה כולל הוא
 שמו"ע דקב"ה * וכתב התן אמ"ת
 ליעקב"ז והמשכיל יבין ומוזה נראה
 לי מה שהיד' רבינו הקדוש ברכו"ת
 דווקא בזרעי"ם כי בשלישי של
 בריאות העול' בתיב הדשא הארץ
 דשא עשב מזרי"ע ז'רע וכו' וכתב
 והנאל הארץ דשא עשב מזרי"ע

זר"ע כו' נמצא כל מיני זרע"ה
 גזרתו בשליש"י ויעקב"ז אבינו הוא
 בסוד שלישי בסוד ק"ו האמצעי
 כידוע ליודעים וביעקב כתיב איש
 אשר כבדו"תו ביד"ך אותם
 כבדו"תו לייק כבדו"תו וודאי וזה
 שהמוך ברכו"ת אלל זרעי"ם
 והמשכיל יבין ועוד כי יצחק נקרא
 זר"ע שג' כי ביצחק יקרא לך זרעי"ע
 ובתיב ויזרע יצחק וכו' ויצרכו
 הילכך במך ברכות אלל מיני
 זרעים ודוק :

ודוא"ר וחורתנו הקדושה
 והטורה פותחות
 בברכ"ה ומסיימו' בברכ"ה כדלמרון
 נראה לי שמוזה הטעם סדרו ותקנו
 אנשי בנסת בגולה ג"כ בפלות
 של כל ימות השנה ותקנו להיות
 פותחין בברו"ך ומסיים בברו"ך כי
 בתפלת שחרי"ם ד' תפלות עשים
 יצירה בריאה אלילות כלי' אלוד'
 תפלות כולן פתחו בברו"ך ומסיימין
 בברוך כי תפלת העשי' הוא מן
 ברכת ע"ני עד ברוך שאמר ותפלה
 זאת פותחות בברוך בברכות ע"י"י
 ומסיימות ג"כ בברו"ך ברו"ך ד'
 אלקי ישראל מן העולם ועד העולם
 ואמר כל העם אמן הללויה כ"ה
 תי"ה זה תפלת העשי' ותפלת
 היצירה

אותיות דר' יצחק

וזה שדייק בזהר אמרה אות ב'
 שהוא בסוד ברכ"ה לפני הקב"ה
 ניקח קמך למברי בני עלמא דבי
 מצדכאן לך לע"לא ולתת"א דייק'
 וכמו שהתורה שבעל פה מסיימות
 בשלום כך תפלת שמנה עשרה
 מסיימות בשלו"ם והכל זה לעומות
 זה וכלהו ברזא חדא קיימא ולקצר
 את האו"הל להיות אח"ד למה
 סייס התורה שבעל פה בשלום :

הנה

הבאתי לעיל שהתורה
 שכתב אינה
 נדרשת אלא ע"י תורה שבע"פ
 והתורה שבע"פ אין לה שום שפע
 ואצילות אלא ע"י תורה שכתב
 ושתיהן צריכות זו לזו ואין זו
 מתקיימות אלא עם זו ואלו שתי
 התורות מתדבקות כשני עפרים
 תאמי' לבי' ומוצא בספר שערי
 אורה שהתורה שכתב הוא בסוד
 השם הוי"ה ית"ם והתורה שבע"פ
 היא בסו' שם אלד"י ית"ם והוא סוד
 ה' אחד ושמו אח"ד ר"ל ה' ואלד"י
 בקריאת אח"ד וסימניך אלד"ני היכל
 לשם הוי"ה ית"ם ע"ס ביותר וידוע
 מי שמעבר הוי"ה אלד"י הוא הלומ'
 תור' שבע"פ ובזה הוא מחבר השני
 שמות הקדושים להיות אחד
 והמפריד ביניהם עליו נאמר ונרגן

מפריד

הי"רה פותחות צברו"ך שאמר
 ומסיימות צרוך אתה ד' אל מלך
 גדול וכו' ותפלת הבריאה פותחו'
 צרוך אתה ה' וכו' יולר אור וכו'
 ומסייס צרוך אתה ה' גאל ישראל
 ותפלת האצילות פותחות צברוך
 בתחלות הח"י ברכות ומסיימות
 צרוך אתה ה' המבר"ך את עמו
 ישראל בשלום וברכות הנגי"ן ג"כ
 צריך לבר"ך ברכ"ה ראשונה
 וברכ"ה אחרונה וכן ברכ"ת המזון
 צרוך מלפניה וצרוך מלאחרי"ה
 והוא כו"ס של ברכ"ה והמשכיל
 יבין שכל הברכות שתקנו אנשי
 בנסת הגולה היו כולם על דרך
 הסוד הזה להראות לנו בזה יחודו
 ואחדותו ית"ם ויתעלה זכרו לעד
 ולנצח נצחים אמן :

וגם

מלאכי מרום סרפיש
 ואופנים מגזייהים
 קולם ומשבחים צברו"ך צרוך
 בבוד ה' ממקומו והכל זה לעומות
 ז"ה ובזה כולם מעידין ויגידין על
 יחודו ואחדותו ית"ם שהתור' שכתב'
 והתורה שבעל פה וכל התפלות
 וכל הברכות כולן פותחות צברו"ך
 ומסיימת צברו"ך להודיע כי הוא
 אחד יחיד ומיוחד ומרום שמו על
 כל ברכ"ה ותה"ל לעולם ועד

אותיות דר' יצחק ג

מפריד אל"ף ודומה כמי שאין לו
 אלוה כלל בשביל זה צריך לחבר
 שניהם ביחד תורה שבכתב עם
 תורה שבע"פ להיות אלו שני שמות
 באחדות שלם ואז ירבה . שלו"ם
 בעולמות עליונים ותחתונים ודע
 מה שמוצא בהפר שפע טל שכשהש'
 הוי"ה משפיע להשם אלדני אז שלום
 רב על כל העולמות כיצד י' של שם
 הוי"ה משפיע לאות א' של שם
 אלדני י' פעמים א' אות ה' מן
 השם משפיל'ל' של אלדני ה' פעמי'
 ד' הו"ך' אות ו' מן השם המשפיע
 לאות נ' של אלדני י' פעמים נ'
 הוא שלם מאות ה' מן השם משפיע
 לאות י' של אלדני ה' פעמים יו"ד
 הוא חמשים כך הכל עולה ש"פ
 כמנין שלום עם ד' אותיותיו ע"כ
 לעניינינו נמצא מי שלומד התורה אז
 הוא מחבר אלו הב' שמות ונעשה
 שלום ר"ב לכל העולמו' ובשביל זה
 בייס רבינו הקדוש התורה שבע"פ
 בשלום וזה לא מלא הקב"ה כלי
 מחזיק ברכ"ה לישראל אלא שלו"ם
 ברכ"ה שלו"ם דייקא שגא' ד' יברך
 את עמו בש"לום במה שפתח בזה
 מסיים ומרמו בפסוק ד' עוו לעמו
 יתן ר"ל ד' נתן לעמו עוו זה התורה
 כדי שיהגה בה יומם ולילה ואז

יתחברו אלו השני תורות ביחד
 ונעשה שלו"ם וזה ה' יברך את
 עמו בשלום ודוק: וכמו שהתורה
 מסיימות בשלו"ם כך התפלה
 מסיימו' בשלו"ם והכל מזה הטעם
 כידוע ליודעים :

ומזה הטעם נראה לי ג"כ
 שרבינו שמעון בר
 יצחק זללה"ה חיבר זמר על שבת
 ג"כ על סוד זה שפתח ברו"ך אל
 עליון ומבייש בשלום הרחמן הוא
 יברך את עמו בשלו' ויזכו כו' אבי
 עד שר שלום ודוק :

ועוד טעם אחר נ"ל במה
 שהתורה שבע"פ פותחות
 מאימתו קורין את שמע מוצא
 במכילתא פ' משפטים בפסוק שלש
 פעמים בשנה יראה כל זכורך את
 פני האדון ד' אלקי ישראל אמו"ל
 והלא כבר נאמר את פני ד' אלקיך
 ומה ת"ל האדון אלקי ישראל אלא
 על ישראל יחוד שמו ביותר כיולת
 בו שמע ישראל ד' אלקנו ד' אחד
 והלא כבר נאמר ד' אלקנו ומה
 ת"ל ד' אחד אלא עלנו יחוד שמו
 ביותר כו' ע"ש ביותר :

ומזה אנו יכולים לומר הואיל
 והתורה שבכתב מסיימו'
 במלת ישראל בשביל כך פותחות
 התורה

אותיות דר' יצחק

בחורה שבע"פ מאימתי קורין את
 שמ"ע ר"ל שמ"ע ישראל"ל ד' אלקנו
 ד' אחד כי על ישראל יחוד שמו
 ביותר וזה הוא היחוד השל' והואיל
 והיחוד השלם הוא כוד יחוד הוי"ה
 אל"ני צ"ה וב"ש הוא כוד שלו"ה
 עם ד' אותיותיו כדלמרגן בשביל
 כך מכיימות התורה שבע"פ ג"כ
 במלת שלו"ה שהוא היחוד השלם
 ובשביל זה מכיימות החור' שבע"פ
 במסכת עוקלין לזוקא שמרמזת
 על צ' עוקלין של אות צ' שהתורה
 שבכתב פותחת בה שהיא כוד
 צר"ה כדלמרגן וכמה שפחת בזה
 מסיים פתח צברכ"ה ומסיים צברכה
 לא מלא הקצ"ה כלי מחזיק צרכ"ה
 לישראל"ל דייקא אלא שלו"ה דייקא
 שהוא הוא כוד היחו' הגמור וכולהו
 קד וזה יחודו ואחדותו ית"ש ויתעל'
 זכרו לעד ולנצח נלחיס אמנן :

שנים וכן עד גמירא ואלו
 שלשה דרכים כל העולה בולו נחלק
 וגם כל האותיות נחלקות עליהם
כפר ספר סיפור
כפר הוא כוד ת' שהוא גוף האו'
 תחילה וזה נקרא לורה
 לורת האות גמזש וזה נקראת אות
 וזה הוא משמש בכל הכפר לעולם
 ובשביל כך נקרא **כפר** שהוא
 כפירות שם האות **כפר** הוא
 חחילת השימוש שצריך להשתמש
 אליו שאר האותיות וזה אלף
סיפור הוא כפירות שם האות
 הוא כוד אח"ד כי זה עלם המספר
 ויסוד החשבון וזה נקרא בנין ולפי
 זה הדרך יש לך להתבונן כי
כפר ספר סיפור
 כוללין שלשה דרכים אלו **א' אה**
 אחד כבוד לור"ה ש"ס בנין

ואל תרחיק זה הענין הגדול
 מכנגדך כי ענין גדול ונכבד הוא
 נמצא הלורה הוא אות **א'** והוא
 כוד **כפר** ש"ס הוא כוד אלף
 והוא כוד
כפר בנין הוא כוד אח"ד והוא
 כוד **סיפור** ובין תבין שהלור'
 שהיא

והתבונן אחי תביי ותר'א'
 שגה כסיפור
 האותיות תמצא יחודו ואחדותו
 ית"ש • דע לך שיש שלשה דרכים
 אשר כל העולה נחלק עליהם והן
 שלשה דרכי האותיות ואלו הן **א'**
אה **אחד** **וכן ב' בית**

אותיות דר' יצחק

אח"ד מה אתה סופר ודי למזין °
 הואיל ואתה לידן ענין הסיפור
 אפרש פירש הסיפור
 כיד ד' העובד עלי למס נקרא אות
 א' אח"ד כי ידוע שאות א' כזה
 סודו כ"ו שהוא שם הוי"ה צ"ה וצ"ש
 והוא סוד שמונה במ"ק והוא ת'
 ואו"ת כל מה שתספור יוהר למעלי
 למעלה יותר מתמעטת עד שמגיע
 למספר א' כמו שכתבתי למעלה
 ע"ש בצביל זה נוסף אות ח' לאות
 א' כזה א"ח כי הוא אחד ממש ואו'
 ד' סודו י' כזה אב"גד כמו שכתבתי
 בצ"ק בשלמי מענין הנשיאים ע"ש
 ובצביל זה הוא אות ראשון מן השם
 כזה אבגד"הו נמצא אות ד' הוא
 יד ואות י' הוא א' נמצא כל אלו
 אותיות אח"ד כל אחד מורה
 על אחדותו ית"ש ובצביל זה נקרא
 אות א' בשם סיפון"ר אח"ד י' וגם
 לפעמים נקרא בלשון אח"ת כי
 אח"ד ואח"ת פירוש אחד לכן כי
 באותיות דמלנת מתחלף
 הת"ו בדל"תוד' בת'
 נמצא אח"ד הוא אחת ואחת הוא
 אח"ד ועוד כי א' מתחלף ב"ת
 בא"ת ב"ש ות'
 מתחלף בא' ובצביל זה אין חילוק
 בין אח"ד ובין אח"ת וסוי' לזם את"ה
 ס'

שהוא בסוד ספ"ר הוא כזה א ב ג
 ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק
 ר ש ת

והשם שהוא בסוד ספ"ר

הוא כזה אל"ף בית
 גימל דלת הא ויו זין תית טית יוד
 כף למד מהס כון סמד עין פאל לדיק
 קוף ריש טיקהיו והצנין שהוא בסוד
סיפור הוא כזה אחד שניים
 שלשה ארבעה חמשה ששה שבעה
 שמונה תשעה עשרה עשרים שלשי
 ארבעים חמשים ששים שבעים
 שמונים תשעים מאה מאתיים
 שלם מאות ארבע מאות חמש
 מאות שש מאות שבע מאות שמונ'
 מאות תשע מאות וזה הוא עש
 אותיות מנלפ"ך

ואם תרצה להשלים זה

הסיפון"ר למספר

אל"ף צריך אחת לש"ס ספ"ר
 שהוא בסוד אל"ף וזה מוזן
 לכל משכיל שזה השם אין לו ש"ס
 צפני עלמו רק מאמתת א' שהוא
 הכורה והוא יחודו ואחדותו יתב'
 ויתברך והצבון הענין הגדול הזה
 כי הוא דק עד מאוד ודי לכל
 משכיל וזה שאמר צב' יורה ולפני

אותיות דרי יצחק

כידוע ליודעיתן כשביל זה נקרא
אות זה בשם אח"ד ר"ל א' חד הוא
ובשביל זה התרגום של אחד תרגו'
חד והמשכיל יבין :

ועוד למע נקרא' הסיפור של או'
א' בשם אחד כי אחד הוא
סודו י"ג והוא ד' ב' פעמים ד' הוא
ח' ח' פעמים ח' הוא א' ובהלטרפו'
אלו אתוון למפרע נעשה אח"ד
וזה יסודו ואחדותו ית"ש :

ומזה תבין הסוד בחולין דף
ך יארב אלא ער אהב

אמר מאי אחד מיוחד ר"ל ר"ב
אל"א ב"ר אהב"ה שהוא סוד
היחוד כללעיל א' ד"א א"ד אח"ד
ור"ב הוא ר"ב לעילא ור"ב לתתא
ולית מאן דימחי' לי' ב"ר אהב"ה
סודו אח"ד אהב"ה דק"ס דמיחדין
לי' בכל יומא והוא אמר מאי אח"ד
מיו"חד ר"ל פירושו של אח"ד הוא
סודו רק א' שהוא מיוחד באח"ד
כדאמרן לעיל כי ד' הוא ח' ות'
הוא א' ולפני א' מה אהב סופר
תמן אין הוף וקן ותכלית ב"ה
וב"ש וא' סודו שם המיוחד כזה א'
וזה מאי אח"ד מיו"חד וזה אות א'

בסיפור אח"ד :

ועוד למע נקרא אות א' בשם
אח"ד כי זה האות א' כזה
א' מרמו

ה' לבדך וזה יסודו ואחדותו ית"ש
ומה נקרא בשם אר"ף
בבר כחבתי לעיל בשער היחוד
מענין זה אשר יש בו די ואין כאן
מקומו להאריך וכמו שגרמוז יסודו
ואחדותו ית"ש מאמת' א' כזה כך
גרמוז בשם ספ"ר שהוא בסוד אל"ף
כללעיל ע"ש וכמו כן גרמוז בסיפור'
יסודו ואחדותו ית"ש כדאמרן וזה
אח"ד וזה יסודו ואחדותו ית"ש
ויתעלה זכרו לעד ולנצח נצחים
אמן :

ועוד למע נקרא אות א'
הסיפור בשם אח"ד
כי הגם ידוע והבאתי לעיל כ"פ כי
אות א' כזה א' סודו שם הוי"ה
ב"ה וב"ש ואות ד' סודו שם אלכ"י
בסוד דל"ת שנקרא דל ועני ועיקר
היחוד הוא בהתחברם אלו ב'
שמות הוי"ה אד"ני הקדושים כידוע
ובהתחברם אלו ב' שמות הוי"ה
ואל"ני שהוא א' ד' כדאמרן
ונתחברין תמני' אתוון כחלא שהוא
ת' ואז נעשה אח"ד ומתחברין
אלו אותיות כחלא א' ת"ד וזה
יסודו ואחדותו ית"ש :

והואיל וכל היחוד גרמוז
בגורת א' כזה א'

אותיות

דר' יצחק

ה

זה נקרא בי"ת שני"י שתי"י ע"ש זה
 האזן שתיים שממנו נוסחת בעולם
 ודוקועיין בחיבורי הראשון מה
 שכתבתי מענין בית המקדש ותמו'
 מרגוע לנפשך :

ועוד

כי אות בי"ת מרמז על
 התורה כדלעיל ולתור'
 יש ב' אנפין זו מצות עשה ומצות
 לא תעשה מצות עשה הוא מסטר'
 ליצר טוב ומצות לא תעשה הוא
 מסטר' ליצר הרע אם שומע ליצר
 הטוב ומקיים המצות זוכה לאלו ז'
 היכלי ש"ן דירת אליקים בגן עדן
 ואם ליצר הרע שומע לא יבין חסוכ'
 כמו שמוצא בזוהר ליצר הרע הוא
 חסוכא למכסי על רוחא כמוץ
 למכסי על חטא וכעין למכסי על
 שמשא אז הוא נפל בחסוכא שהוא
 גיהנם שהוא חס"ך וסימן יש"ת
 חס"ך וזה שנקר' אות ב' בשם שני"י
 שתי"י עיין בתיקונים בתיקונא מ"א

ועוד

למה נקרא אות ב'
 הסיפור בשם שני"י שתי"י
 ובתרגום קורא אותה בשם תר"י
 כי ידוע שאות ב' מרמז על ב'
 הפירות עליונות שהם חכמה בינה
 כי אות אל"ף מרמז על כתר עליון
 בסוד אל"ף גדולה שהוא פלא

א מרמז בו השם המיוחד שהוא
 שם של ד' אותיות וזה השם עולה
 כ"ו שהוא מספר ח' ובשביל כך
 נמשכו אלו אותיות להדדי ד' לח'
 ושניהם לא" וזה אח"ד וזה יחודו
 ית"ש :

ועוד

למה נקרא אות א' בשם
 אחד כי מלת אח"ד סודו
 א' כי אח"ד כליל תשעה ספירון
 שהוא א' ח' מלפנ' הוא דל"ת עשירי'
 וד' הוא בסוד עשר' בסוד א' ב' ג' ד'
 כמו שכתבתי לעיל ע"ש ועשר הוא
 א' הרי שמלת אחד הוא א' ובשביל
 זה נקרא אות א' בשם אח"ד וזה
 יחודו ואחדותו ית"ש •

ועוד

למה נקרא הסיפור של
 אית בית בשם שני"י
 ובשם שתי"י כי ידוע והבאתי לעיל
 כמה פעמים באות בי"ת מרמז על
 ב' בתי מוקדשין וזה בי"ת המקדש
 וידוע שבבי"ת שני"י לא היה ארון
 כדליתא ביומא פ'ה' משניטל
 הארון אבן היתה שם מימות
 הנביאים ראשונים ושתי"י היתה
 נקראת וכו' ובארון היה מונח שני
 לוחות העדות וזה היה בב"ת
 ראשון משחרב בי"ת ראשון נגזז
 הארון ויהיה במקום הארון אבן
 שתי"י וזה היה בב"ת שני"י ובשביל

אותיות דר' יצחק

ומופלא ומכוסה מן והוא אין
 סוף ב"ב וב"ש ואות ב' מרמו על
 אלו ב' מדות שהו' חכמ"ה תבונ'ה
 שהוא בינ"ה כידוע ליודעים וחכמ'
 נק' י"ש כמו שמוצא בספר שפע
 טל ובספר שערי אורה ובמדות
 בינה יש כ' שערים כידוע ליודעים
 וזה שקראו אות ב' בשם שני י"ש כ'
 שהוא חכמ"ה בינ"ה ומה תבין
 שקורא לפעמים בשם שת"י שהוא
 י"שת שהוא תבונה וכולהו חד
 והתבונן הסוד מה שנקראו אות ב'
 בשם שני ולפעמים בשם שת"י כי
 הוא סוד גדול ונורא וזה שקורא
 התרגום של ב' בשם תר"י שהוא
 י"ש רא"שית חכ"מה יראת ד' תבונ'
 שכולל כל אלו מדות עליוני' ומה
 תבין הסוד למה נקראו אות ב'
 ראשית שנאמר בראש"ית תמונת"י
 י"ש תבונ"ה ראשית חכמה יראת
 ה' והוא נפלא וזה שנקראו הסיפור
 של אות ב' בשם שני' שת"י תר"י
 וברוך חכם הדוים :

והוא יל שרריך להבגדר על הוצר
 ברע כמו שכתבתי לעיל ע"ש בשב"י
 זה קרא התרגום הסיפור של אות
 ב' שהוא ב' יצרי"ן בשם תר"י כי
 אחוון תר"י הוא אחוון יר"ת ואל
 שה אחד מע"ב שמוח וזה השם
 יר"ת יוצא מפתוק חלצנו ד' מאלס
 ר"ע מאיש חמסיה תלכו' רוני ובוה
 שהוא עוסק בתורה שהוא ב'
 כלעיל מכניע ליה להאי אד"ס
 ר"ע כלעיל כי לית קטרוגא ליצר
 הר"ע בר מילין דאוריייתא ואיהו
 תבו"רא דיל' וזה ב' תר"י והמשכיל
 יבין ולא גב אויביו ישלים אחו ואז
 ישעי' כ"ו יצ"ר סמו"ך תלור של"ס
 שלו' כי ב' ד' בטוח וזה בזכות התורה
 שהוא בך ד' ב' אותיות התורה וכדי
 שלא יטעה האדם ח"ו מאחר
 שאות ב' מרמו על ב' יצרי"ן ופן
 ואולי יאמר האדם או יעלה
 במחשבתו ח"ו שיש ב' ראשיות מאחר
 שאילו ב' מתנגדין כנגדן בשביל זה
 בקראו אות ב' בשם שני'
 ובסתמברס אלו הב' אותיות י"ת
 הנהלום מן ב' י"ת לסיפור שני'
 הוא אחוון שני' תי כמו שני' מלאכי
 ג' אני ה' לא שניתי ובשביל זה
 נקראו אות ב' בשם שני' שת"י
 תר"י ומה תבין למה נקראו
 אות

ועוד

למה נקראו אות ב' בשם
 תר"י כי אות ב' מרמו
 על ב' יצרי"ן יצ"ר הר"ע יצ"ר הטוב
 וגם הנקודה מרמו על ב' יצרי"ן
 שהוא לר"י ב' נקודין ב' יצרי"ן

אִוֹתִיּוֹת

דַּרְיָצְהָק

ו

על מלכות צבוא עשירי לכתר
וזה ש"נ"י וזה שנקרא צבוא שני
והוא יתודו ואלהותו ית"ם :

ועוד למה נקרא הסיפור של
אות צ' צבוא שני כי
צ"ת צ"ש מתחלפות אות צ' באות
ס' ואות ס' במילואו הוא ש"ן והוא
אחיון שני צבוא זה נקרא הסיפור
של אות צ' צבוא שני ע"ש צ"ש צ'
שני ודוק :

ועוד למה נקרא הסיפור של
אות צ' צבוא שני אלא
ידוע שאות צ' נקרא ראשית שבאמ'
צ' ראשית וישראל ג"כ נקראו צבוא
ראשית שני קודש ישראל לד' ראשי'
תבואתה ועוד כי אחיון ישראל הוא
אחיון ראשי"ה אה מתחלף הלמ"ד
צת"ו באותו ד'טלג"ת ואז הסכים
אות צ' וישראל המה כשבת אחיה
יחדיו אשר צבוא זה פותחות
התורה באות צ"ית ומהים
בישראל ל' לרמו שכולהו חד שלא
נברא התורה אלא צבוא ישראל
וצבוא זה נקראו ישראל צבוא
בית ישראל וצבוא זה ג"כ נקראו
ישראל ל' קודש קודש ישראל לד' כי
הנעלם של צ"ית הוא קו"לם והנעל'
דנעלם הוא קס הויה צ"ם וב"ש
וזכו

אות צ"ת צבוא שני כי קודש צ'
הוא א' והוא מרמו על יתודו
ואלהותו ית"ם כמו שכתבתי לעיל
וכדי שלא תטעה ח"ו באות צ'
כדלמראן שהוא כולל הריבוי צבוא
זה נקרא אות צ"ת צבוא שני! אני
ה' לא שני תיוד"ל :

ועוד למה נקרא הסיפור
של אות צ' צבוא
שני כי הבהתי לעיל שאו' צ' מרמו
על צ' משיחין ע"ש והנה הנעלום
מן ש"ן הוא י"ן ואותיות י"כמן
ש"ני ובהצטרפו אותם להדדי הוא
אחיון יני"ן והוא שמו של משיח שני'
לפני שמו"ש ינין וזה שמו שני שמו
ינו"ן וכתיב ינין ציוד וקרי ינו"בו' או
על שם אלף שתתיאה שאז יתגלה
שמו ושם רבו ציוס ההוא יהיה ד'
אחד ושמו אחד :

ועוד למה נקרא הסיפור של
אות צ"ת צבוא שני כי
אות צ' יש לה שני עוקנן עוקן
לעילא מרמו על ספי' כתר ועוקן
לחתא מרמו על ספירות מלכות
צבוא זה נקרא הסיפור של צבוא
שני שהוא ש"ן י' ס"כ טודו אלף
כידוע ואל' קהוא כת"ר שהוא פ"לא
ומופלא ומכוסה מן ואות י' מרמו

אותיות דר' יצחק

מהימנא בית"א דנבואה לאיתמר
זה לא כן עבדי כו' איסי סתימא
קוסאפתח לה דאיהו בית"א עלאה
גניזא דכל גניזין סתימין דמלכא
עלאה תמן :

ואנת הוית כבן ביי"ת בן
דהסו"א ביי"תא ביי"תא
ב' אמא עינא י' חכמה אבא ת'
תפארת מן ביי"ת דלעיל' ואנת
הוית בדיוקני' ע"כ ע"ש עיין סה
באריכות גמלא ביי"ת הוא בסוד
מסה ובשביל זה נקרא שניי' שנא'
ויאל ביום השניי' וירא והנה שניי'
אנשים כו' ועל ידו ניתנה השני
לוחות שנא' ואתנה לך את שניי'
לוחות וכתוב פסל לך שניי' לוחות
וכתיב ושניי' לוחות העלוי' ביד משה
וזה בית שניי' :

ועוד למה אות ב' הוא שניי'
כי הנקודה של אות ב'
הוא צירי' סודו שייך וזה שניי'
ובשביל זה נקרא ב' בשם שניי' ע"ש
הנקודה ולפי זה תבין כוונת הפסוק
מה שאמרו בנות יתרו איש מלרי
הצילנו וכי על איש כזה שהיה אב
לכל הנביאים אשר דיבר פה אל
פה עם השכינה שייך לומר איש
מלרי אלא כפי מה שכתבתי שמה
רבינו הוא ביי"ת הוא שניי' הוא
צירי'

וזבו קו"דס ישר"אל לדי ראשי"ת
והמסכיל יבין וזהו ב' ראשי"ת ביי"ת
ראש"ית ביי"ת ישראל קוד"ס ישר"א
לדי ראשי"ת תבו"אתה במספ"ר
שניי' תבו"אות ימ"בר ל"ך ביי"ת
מספר שניי' תבו"או"ת כי קוד"ס
ישר"א"ל לה' ראש"ית תבו"אתה וזה
ביי"ת שניי' וזה מתק"ו דברי חז"ל
באמרו ע"ה כי כל בית"ה לבו"ס
שניי"ס א"ת שניה אלא שניי"ס וזה
כי כל בית"ה לבוש שניי"ס וזה ביי"ת
הנקרא בשם שניי"ס כדאמרן ועיין
לעיל מה שכתבתי למה פותחות
התורה בביי"ת ומסיים בישר"אל
ותמלא מרגיע לנפשך שזה נקרא
הסיפור של אות ביי"ת בשם שניי' .

ועוד כי מי שלומד התורה
מתלבן חטאיו וזה
אם יהיה חטאיכם כשניי"ס כשלב
ולבינו במה נקרא ב' שהוא תורה
כדלעיל בשם שניי' :

ועוד למה נקרא הסיפור של
אות ב' בשם שניי' כי
משה רבינו ע"ה נקרא ביי"ת שנאמ'
בר"אסית ביי"ת ראשי"ת שניי' וירא
ראשי"ת לו' זה מש"ה כמו שכתבתי
לעיל ע"ש וכתוב לא כן עבדי משה
בכל ביי"ת נאמן הוא . ואיתא
בתיקונים שאמר ר' שמעון לרעי'

אותיות דר' יצחק ז

ציוס השני וירא והנה שני
 אנשים שני **אם** שהוא דרגא
 דליה והמשכיל יבין והנה שני
 אנשים נילים לא יצר טוב ויצר
 הרע ובשביל זה הנקודה של אות
 צ' לרי שהוא יצ"ר לרמוז על צ'
 יצרין זכה באורייתא הוא חבירו
 דיצר הרע כי לית קטרוגא לוצר
 הרע בר מילין דאורייתא וזה תריי
 צ' צ' ודל:

ועוד למה נקרא הסיפור של
 אות צ' בשם שני כי אות
 צ' מרמוז על צ' קריני ישועה שהוא
 אלמית קרן לדוד ומלמית קרן
 ישועה ואיתא בתיקונים מסיפרא
 דשכינתיה אתקרי קרני פרה
 מספרא דשור וקרני ראש קרניו
 ואינון משיח ראשין ושני כו' וזהו
 בסוד של קרני פרה קרני
 בגי' מ' שני וזהו שנקרא בשם שני
 וזה פרי' ש' צ' בקי' שני וזה
 שתרגום על שני תריי כי
 בהתחברם אלו אותיות תריי לאות
 צ' הוא תציר הוא ברי'ת כי מי
 שלומד התורה שהוא צ' הוא
 תצו' רי דס"ה כי מגנח אותו באלו
 תריי קרניו כשנוריס דא עס דא
 והוא תצו' רי דעמלק וימתי' לי
 ולזרעי' מן עלמא וזה קרני
 ישועה

צירי סוד הנקוד' של ציית וכולהו
 חד סייך לומר איש מצריי כלומר
 איש מצריי זו דרגא דילי' ממש כי
 זאת הנקודה צ' הוא צדיקיה
 דרגא דמסה כידוע ליודעים ועוד
 כי מצריי הוא בגימ' מס' ע"ה ד'
 אותיותיו ועס הכ' לל והנה הנעלם
 מן זאת הנקודה צ' הוא עולה
 דלי'ת כזה לדי'ק ריי'ש יו"ד וזה
 שאמרו איש מצריי הנילנו וגם
 ד"לם ד"לם לנו והמשכיל יבין וזה
 שרמוז הפסוק לא כן עבדי משה
 בכל ביתי נאמן הוא בכל ביתי
 ממש כדאמרן לעיל ואית' בתיקוני
 ללותא דתריי ישמח משה במתנות
 חלקו ודא נשמי כל חי דאיהו אמא
 עלאה עלה אתמר אם תשכחון בין
 שפתים אל תקרא אם אלא **אם**
 ע"כ:

וזה תבין מה שאמרו איש מצריי
 כי הוא חלקו של משה **אם**
 נ' שער' י' ביני'ן פשוטה סוד
 עלמא דאתי כידוע ליודעי' וזה בכל
 צי'תי נ' אמן הוא ואמת צ' הוא כוד
 צי'ניה והיא שני' לכת'ר כידוע
 ליודעים בשביל זה נקרא אות
 צי'ית בשם הסיפור שניי והואיל
 וזו הוא דרגא דמסה נקרא גם הוא
 שניי כדלעיל וזה רמוז הפסוק ואלא

אותיות דר' יצחק

לחו"ת ואיתא בזוהר דיש' הכלי
 ש"ן דנשמתהון דלדיקיא חמאן דבו
 קמי' קב"ה והוא בזכות התורה
 דלעאזבה יומס וגילה ואתדבקו דה
 זכו להאי ש"ן ובשביל זה אות ביי"ת
 נקרא שני' שהוא ש"ן וזהו ביי"ת
 היכלי ש"ן ביי"ת סודו ז' שני' ו
 ושני' תס' ובזכותה תזכה לז' הכלי
 ש"ן וזה שני' וזה שדי' אם מתחלף
 הני' דל"ת באתוון דטלג"ת וזה
 ביי"ת ועוד כי ביי"ת מרמוז על בית
 של תפילין ותפילין הוא שני' שי"ן
 דתפילין י' דלת ראשון י'
 דארבע ראשין ז' ענפין לקביל שבע
 הנערוות הראיות לתת לה מבי"ת
 המלך כידוע ליודעים וזה ביי"ת
 שיי"ן ובשביל זה נקרא אות ביי"ת
 בספור שני' והוא פלא ותפילין
 נקרא או"ת וזה או"ת ביי"ת או"ת
 דתפילין שם של שדי' וזה ביי"ת שני'
 שני' רשעים שצרת לא ס"ה
 הרשע דאיהי תפיש בקולר מסטר'
 דאילין דקושרין ליה באות דתפילין
 ורלועה בקשר על דרועי' וקשר
 דתרי' רלועין על קרמוי ומשרין
 ליה שיניו בצלותא וזה שני' והואיל
 ופי' הוא מרמוז על ב' תורות ולב'
 לוחות

שועם שהוא שני' תרי' וזה אות
 ב' או"ת הוא לעולם :

ועוד כי הנעלם מן אל"ף הוא
 ל"ף והנעלם מן ב' הוא
 ית' הוא לפיי"ת אהוון ליי"פ"ת ר"ל
 אמרה אות ב' לי פ"ת פ"ת
 באפריקי שחיס ובשביל זה נקרא
 אות ב' שתי' שני' ועל זה רמזו
 רז"ל כך הוא דרכה של תורה פת
 במלח תאכל ועל הארץ תישן וזו
 ברית התורה ברי"ת המלח וזו אות
 ב' אות ברי"ת תרי"ב שתי' שני' :

ועוד למה נקרא בשם שני'
 כי אות ב' מרמוז על ב'
 בתי מקדשים וזה ביי"ת ומובא
 בתיקונים דשושני"ם אינון רמוזין
 לקבל ביי"ת ראשון ושני' וזה הרוע'
 ב' שושני"ם ע"ש בתיקונא עשרין
 וחמשה ובשביל זה נקרא אות ביי"ת
 בשם שני' שהוא לשון שושני"ם וזה
 ביי"ת שני' שושני"ם שמו' שני' וזה
 ב' שושני"ם ר"ל ב' שמו' שני' יוד"ל :

ועוד למה נקרא אות ב' שני'
 כי ב' היא סוד תורה
 בעותחות דב' ולב' תורות ולב'

אותיות דר' יצחק ח

לוחות זי"ה הנעלם של זי"ת י"ת
 שהוא י' הדברות והוא כלול כל
 התורה כולה וזה ת' תורה ד'
 תנומה ועיין מה שכתבתי בחיבורי
 הראשון למה פותחות התורה
 בזי"ת ומלא מרגוע לכפסיד ואז
 כתיב בס"י שפתותיך י'
 למען נקרא אות זי"ת
 בהיפורסם כי אות
 ז' מרמו על ז' משיחון משיח בן
 יוסף ומשיח בן דוד ומשי"ח עם ז'
 כוללין עולם שני"ו וזה יהיה בגלות
 בתראה ואז נכון יהיה הר הבי"ת
 ד' בראש הכרית וזה זי"ת שני י'
 ומה הר"ג על הסיפור של שני
 תר"י הוא ר' מתחלף בזי"ת באי"ק
 בז"ר וזהו זי"ת תר"י וכולהו ח"ד
 ובשכל זה התורה שהוא מרמו
 בזי"ת כדלעיל נקראת בשם ברית
 אחוה ז' ת"רי כי על פי הדברים
 האם כר"תי אתך ז' ר"ת וזו ז' רית
 התורה וזה כולל כל התרי"ג מצות
 וזה ברית עם הכולל ובשכל זה
 קרא התרגום סיפור של ז' בלשון
 תר"י ונ"ל שכוונתי לדעתו :

וגם בזה העולם יש לו שכר
 שכל העולם כולו יראים
 ממנו בשכר המצות כגון מצות
 תפילין איתא בתיקונים ז' של
 תפילין דא אימא עילא' עלה אתמר
 וראו כל עמי הארץ כי שם ד' נקראת
 עליך ויראו ממך ע"כ :

ורפי מה שכתבתי לעיל שמלות
 תפילין מרמו באות זי"ת
 מרמו הפסוק כי זי"ת זי"ת
 הפל"ה

למען נקרא אות זי"ת
 בהיפורסם כי אות
 ז' מרמו על ז' משיחון משיח בן
 יוסף ומשיח בן דוד ומשי"ח עם ז'
 כוללין עולם שני"ו וזה יהיה בגלות
 בתראה ואז נכון יהיה הר הבי"ת
 ד' בראש הכרית וזה זי"ת שני י'
 ומה הר"ג על הסיפור של שני
 תר"י הוא ר' מתחלף בזי"ת באי"ק
 בז"ר וזהו זי"ת תר"י וכולהו ח"ד
 ובשכל זה התורה שהוא מרמו
 בזי"ת כדלעיל נקראת בשם ברית
 אחוה ז' ת"רי כי על פי הדברים
 האם כר"תי אתך ז' ר"ת וזו ז' רית
 התורה וזה כולל כל התרי"ג מצות
 וזה ברית עם הכולל ובשכל זה
 קרא התרגום סיפור של ז' בלשון
 תר"י ונ"ל שכוונתי לדעתו :

ועוד למען נקרא אות זי"ת
 בהיפורסם כי אות
 ז' מרמו על ז' משיחון משיח בן
 יוסף ומשיח בן דוד ומשי"ח עם ז'
 כוללין עולם שני"ו וזה יהיה בגלות
 בתראה ואז נכון יהיה הר הבי"ת
 ד' בראש הכרית וזה זי"ת שני י'
 ומה הר"ג על הסיפור של שני
 תר"י הוא ר' מתחלף בזי"ת באי"ק
 בז"ר וזהו זי"ת תר"י וכולהו ח"ד
 ובשכל זה התורה שהוא מרמו
 בזי"ת כדלעיל נקראת בשם ברית
 אחוה ז' ת"רי כי על פי הדברים
 האם כר"תי אתך ז' ר"ת וזו ז' רית
 התורה וזה כולל כל התרי"ג מצות
 וזה ברית עם הכולל ובשכל זה
 קרא התרגום סיפור של ז' בלשון
 תר"י ונ"ל שכוונתי לדעתו :

ואלו ג' סיפורי"ה של אות
 זי"ת הוא זה שתי

אותיות דר' יצחק

תפילה יקרא לכל העמים ר"ל
 תפ"ל זה שהוא ב"תי ב"ת תפילה
 תפילין ליד ותפילין דראש ואלו
 יקרא"ל לכל העמים דייק כמו שאמר
 וראו כל עמי הארץ כו' נקרא
 עליך ויראו ממך וזה הוא יקרא
 דל"ה יותר מכל העמים אשר בחר
 בנו מכל העמים ונתן לנו התורה
 והמלות כדי לזכות אותנו בזה
 ובבוא •

ומן הסיפור השני של אות ב"ת
 שהוא ש"ני תלטרקני' וזה תלטרק
 אלו אותיות ל"פ ת"י כ"י הוא
 תפ"ל ל"ן ונשאר מן אלו השני סיפון'
 ש"ס הוא ש'דתפילין בג' ראשים ש'
 דארבע ראשי' ובה' הרמז אחר אלו
 ב' אותיות אב' ג' ד' לרמז על אלו
 ב' שני' א"ן שהם ג' ד' ענפין ז' ברכאן
 דיהודא ג' בשקרית ד' בערבית
 נמצא כל אלו ארבע תווין מרומזין
 על מלות תפילין עם השני סיפורי'
 של אות ב' ובשביל זה נקרא אות
 ב"ת בשם ש"ני שתי' וזה בית
 תפ"ל וזו אות ב' אות דתפילין •

והואיל

ויצאת כמעט מן
 הגדר לריך
 לחזור לענין הראשון למה נקרא
 אות ב' בשם שתי' ש"ני כי ידוע
 וכתב ז' לעיל כמה פעמים שאות
 ב"ת מרמז על ב"ת של תפילין
 ב"תי ב"ת תפ"ל ותפילין הוא
 יחודו ותאחדותו ית"ס
 ויתעלה המרמז באות א' ובשביל
 זה נקרא תפילין ש"ס ה' כמו שכתב'
 וראו כל עמי הארץ כי שם ה'
 נקרא עליך •

ועוד

למה נקרא אות ב"ת
 בשם ש"ני שתי' כי
 ידוע שהב"ת מרמז על מלות
 מזוזה כי כל ב"ת לריך למזוזה כמו
 שאמר וכתבחה על מזוזה ב"תך
 והוא בסוד אל שד"י ובשביל זה
 נקרא ב"ת ש"ני שתי' שמתחלף
 באותיות דטלכ"ת והוא שד"י ואמרו
 רז"ל גדולה מזוזה זו שהוא היפוך
 טבע העולם שהקב"ה שמרו
 מבחון והוא יש"ן מבפנים שהוא
 הב"ת וזה שדייק יש"ן מבפנים הוא
 תחונן ש"ני ר"ל הב"ת שהוא
 פני"ה הוא יש"ן ש"ני וזה ב"ת בני
 והא

והנה

יק"ר זו תפילין וזה
 ב"ת תפ"ל יקרא
 לכל העמים : והנה הנעלה מן
 אות אלף הוא ל"ף ואש תלטרק
 ת"י מן הסיפור של ב' שהוא שתי' •

אֹתוֹת וּמוֹתֵי מִצְרָיִם

ט

שֶׁלֹּם בְּסוּד אֵינִי כִּי בְּכֹר גַּלְגָּלִים
 מִתְחַלֵּף הַגַּ' בְּשִׁינ' וְאֵז נִעְשֶׂה שֶׁלֹּם
 וְכָל אֶחָת וְאֶחָת מֵאֵלֶּיךָ אֶת
 סוּדֵיךָ ג': וְעוֹד כִּי ג' מֵרָמֵז עַל ג'
 אֶחָת בְּשֶׁבִיל זֶה בָּא אֶת שִׁינ' אֶחָת
 אֶת ג' לְרָמֵז עַל שְׁלֹשָׁה אֶחָת בְּסוּד
 ג' עֲנִיפִים שֶׁל שִׁינ' כֹּהֵם יְיָ כִּידוּע
 לִיּוֹדְעִים בְּשֶׁבִיל זֶה נִקְרָא שֶׁלֹּם
 בְּסוּד גַּלְגָּלִים וְאֹתוֹת י"מ מִן גִּימַטְרִיָּה
 סוּדֵיךָ ה' כִּידוּע בְּשֶׁבִיל כִּךְ נִקְרָא
 לַפְעָמִים בְּלִשׁוֹן שְׁלֹשִׁים בְּחֹסֶפֶת
 ה' וְזֶה אֶת ג' שְׂבֹא גִימַטְרִיָּה לִפְדוּשׁ
 שְׁלֹשָׁה :

וְאֵת יִקְיִימוּ הַיִּשְׂרָאֵל הַמְּצוּת אֵז
 לְתַמֵּר עֲלֵיהֶם וְהַשִּׁיג לְכֶסֶף דִּי"ט אֶת
 בְּכֹרֵי וְכוּ' וְאֶכְלֹתֶם יִשְׂרָאֵל וְכוּ' וְאֵת
 ח' לֹא נִזְכְּרוּ בְּמִצְוֹת זֶה אֵז נִאֲמַר
 עֲלֵיהֶם יִשְׁעִיהֶם ה' וְעֲלֵה שְׁמִיר
 וְשִׁינ' כו' וְפִי רִשְׁי' ז"ל שֶׁלֹּט בּוֹ
 יִרְרֵה הַרְעָה כו' וְכִמוֹ שֶׁכְּתַבְתִּי לְעֵיל
 בְּשֶׁם הַזֹּהָר וְבְשֶׁבִיל זֶה נִקְוֹדוֹת אֶת
 בֵּית בְּרִיר' וְדִי לְכָל מְשַׁכֵּל זֶה
 בֵּית שֶׁת"י שְׁנֵי וְדוּק :

וְאֹת ד' כֹּהֵם לְלִיטָה נִקְרָא
 אַרְבַּע כִּי אֶת ד'
 הוּא אֶת רֵאשִׁון מִשֶׁם הוּי"ה ב"ה
 וְב"ש בְּסוּד א' ב"ג ד' ה' וְאֶת ד'
 מֵרָמֵז עַל ד' אֹתוֹת הַשֶּׁם הוּי"ה
 בְּשֶׁבִיל זֶה נִקְרָא בְּלִשׁוֹן אַרְבַּע עֲשָׂרֹן
 א' מֵרָמֵז עַל אֶת ד' שְׂבֹא א'
 כְּדֵלְעֵיל וְאֶת ד' מֵרָמֵז שְׂבֹא
 רֵאשִׁון לְכָל הָאֹתוֹת בְּסוּד
 א' בְּגַדְלֵי שְׂבֹא יְהוָה
 וְאֶת חוּן ע"ב מֵרָמֵז עַל ע"ב שְׂמוֹת
 הַקְּדוּשִׁים וְכוּלָם מֵרִימּוֹת הַמֵּתִיבִית
 הוּי"ה ב"ה וְב"ש כִּידוּע לִיּוֹדְעֵי חוּן
 וְהוּאֵל וְאֶת לִיטָה הוּאֵל בְּסוּד
 הַשְּׂכִינִי וְהוּאֵל לִיטָה מְדִיל' אֵלֶּךָ
 מֵהַ יִשְׁבֵּן לֵה מְלֵעִילָה בְּשֶׁבִיל כִּךְ
 מֵרָמֵז

וְאֹת ב' כֹּהֵם בֵּית נִקְרָא שֶׁת"י
 כִּי יְדוּע שְׂמוֹת ב' מִתְחַלֵּף
 בְּאֶת ש' בֵּית ב"ש נִמְלָא אֶת חוּן
 דְּדִין הוּאֵל אֶת חוּן דְּדִין בֵּית שֶׁת"י
 וְלַפְעָמִים נִקְרָא לְשׁוֹן שְׂכִינֵי בְּכֹרֵי
 בְּאֹתוֹת דְּלִיטָה מִתְחַלֵּף הַת"י בְּכֹרֵי
 כִּי הֵם מִמְקוֹר אֶת ד' וְהֵם שֶׁנִּקְרָא
 לַפְעָמִים בְּחֹסֶפֶת מ"ה כֹּהֵם שֶׁת"י
 אֵז שְׂכִינֵי כִי אֶת ב' מֵרָמֵז עַל שְׂכִינֵי
 לְוֹתוֹת וְכִי לְוֹתוֹת נִיתְּנָה לְמ"ה יוֹם
 לְכִךְ בָּאֵה בְּחֹסֶפֶת מ"ה זֶה אֶת
 בֵּית שְׂבֹא בֵּית שְׂכִינֵי שֶׁת"י יוֹם
 שֶׁמֵּעֲנוּ וְהוּאֵל וְאֵז ב' מֵרָמֵז עַל ב'
 חוֹרוֹת לְזֶה נִקְרָא בְּלִשׁוֹן שְׂכִינֵי כִי
 כָּל מֵאֵן דֹּאֲפִיק מִיִּלִּין דֹּאֲרִייתָא
 דְּרִיק לִיטְחוֹן לִוֵן בְּשִׁינֵי וְזֶה שְׂכִינֵי
 שְׂכִינֵי שְׂכִינֵי רִשְׁעִים שְׂבֹרֵת :

וְאֹת ג' כֹּהֵם גִּימַטְרִיָּה נִקְרָא

אותיות דר' יצחק

מרמוז אר"ר צע אסתון רע"ב א"כי
 תמיד לופס ומביט למעלה לא"ס
 צ"ה וצ"ס סהוא סוד א' להשפיע לה
 מעילא כדי להשפיע למט' ובשכיל
 זה נקרא לפעמים ארבע"ה בתוס'
 ה' כי היא בסוד ה' אחרונה של שם
 הוי"ה צ"ה וצ"ס

עם עניי בית"ו ולעשות עמם
 גמיל"ות חסדים טובים ואמרו
 רז"ל מאי טעמא כרע"ג"ג לגבי
 דל"ת כו' כמו שכתבתי לעיל ומוז'
 הטעם ג"כ בא נקודות של אות
 דל"ת הוא פס"ח להיות פתחו
 פתוח לרוחה לארבע רוחות העול'
 כמו בית"ו של אברהם אבינו ע"ה
 האמור בו והוא יושב פת"ח האהל
 פות"ח את ידיך ומשביע לכל ח"י
 וכמו שהקצ"ה חס על דל"ת כמו
 שמוכח בתיקונים ואי אומין דעלמ'
 שחקין להו לישראל יותר מדאי
 קצ"ה חס על ד' מן חס"ד לאיבו
 דל"ת בגלותא ע"כ וזו היא גמילת
 חס"ד ח"ס דל"ת :

ואודיעך עוד סוד גדול באות
 צ' כי האות צי"ת
 מרמוז על הכנסת אורח' ולהכניס
 עניים בביתו כמו שנאמר ועניים
 מרודים תביא צי"ת וכמו כן בנקודו'
 צ' שהוא רר"י ג"כ מרמוז זה המלו'
 הגדולה הזה כמו שכתבתי לעיל
 ומרמוז בהפעלם של רר"י הוא דל"ת
 להביא אותה צי"תו שלא ינעול
 ד"ת בפניהם ונתן חתן להם אפי'
 מאס פעמים והעניק תעניק להם
 בטוב עי"ן ולא ברר"י עין לזה בא
 הרמוז בנקודות רר"י תחת הצי"ת
 שלא יהיה הבעל צי"ת רר"י עין
 ובשכיל זה נקודות אות הראשון
 של אות אל"ף הוא נקודות פת"ח
 פתו"ח תפת"ח את ידך לו והעבט
 תעביטנו לו די מחסורו אשר
 יחסור לו וכתוב באיוב ל"א לחי
 לארת אפת"ח ובשכיל זה בא הרמוז
 אחר אות ב' אות גימ"ל לגמול חסד
 עם

ועוד למה נקרא הסיפור של
 אות ג' צעם של"ש כי
 אות ג' מרמוז על ג' אבות אברהם
 יצחק ויעקב ומרמוז על תורה
 נביאים כתובים ומרמוז על ג'
 מדרגת כהנים לוי וישראלים
 בשכיל זה נקרא זה האות צעם
 של"ש כל אחת ואחת מאלו ג'
 אותיות מורה על ג' כמו שכתבתי
 לעיל בסוד גל"ס והסין ראשונה
 שהיא צב' ענפין הוא ג' אבות אות
 למ"ד מורה על תורה ונביאים
 וכתובים

אותיות דר' יצחק

שהוא למ"ד שצריך ללמוד וללמיד
 והסי'ן אחרונה מורה על כהנים
 לויים וישראלים וזה שנקרא בשם
 של"ם ועוד סי'ן מלשון ושננת"ם
 ויאמרו חז"ל ח"ת ושננתם אלה
 ושלתם שלים מקרא שלים משנה
 שלים בתלמוד וזה של"ם ודוק :

ולפי זה תבין מה שפירש

בתרגום ח"ת על ש"לס כי ידוע והבאתי לעיל
 כמה פעמים שאות ב' מרמז על
 ב' בתי מקדשים ואת ג' מרמז על
 בית המקדש העתיד כמו שנאמר
 גדול יהיה כבוד וכו' ובסוד ביום
 השליש"י נשיל לבני זבול"ן כנ"ה
 בני"תי בית זב"ול לך ביו"ם השליש"י
 תעל"ה ביו"ת ה' עיין בחיבורי
 הראשון מענין זה ותמונה פליאות
 ואלו ב' בתי מקדשים עמדו חת"ל
 שנים כי הבי"ת הראשון עמד ת"י
 שנה ויב"ת השני עמד ת"ך שנים
 והוא חת"ל ואלו חת"ל שני' שעמדו
 אלו ב' בתי מקדשין לא עמדו אלא
 בזכות ג' אבות ולזה מרמז הפסוק
 למען ירבו ימיכם וימי בניכם על
 האדמה אשר נשבע ה' לאבותיכם
 לת"ת להם לת"ת להם דייק לכם
 לת נאמר אלה"ם וזה לת"ת לה"ם

בפיפוך אתון חת"ל ואלו חת"ל
 שנים נשבע ה' לאבותיכם לת"ת
 לה"ם והואיל ואלו ב' בתי מקדשים
 עמדו חת"ל שנים בזכות שלש"ת
 אבות בשביל זה קודם התרגום
 פירשו של של"ם חת"ת שהוא אתון
 חת"ל שעמדו אלו ב' בתי מקדשין
 כמין חת"ת וזה בזכות של"ם
 ודוק :

ומזה

תבין מה שפירש רש"י
 ו"ל לת"ת לה"ם לתתי
 לבס לא נאמר אלא לתת להם מכאן
 מצינו למדים תחיות המתים מן
 התורה לכאורה הוא שפת יתר
 מה שאמר מכאן מצינו למדים מלת
 מצינו הוא בותר אלא לפי מה
 שכתבתי שאלו ב' בתי מקדשים
 עמדו חת"ל שנים בזכות אבות
 שפיר סיך מלת מצינו שהוא קאי
 על חת"ל שנים שעבר וזה שאמר
 מכאן מצינו ר"ל ממלת לת"ת
 לה"ם מצינו לשעבר ולמידה להבא
 שתחיית המתים מן התורה לה"ם
 ר"ת לימו"ת המשי"ת לת"ת חייית
 המתים ומזה תבין הפסוק למען
 ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמ'
 אשר נשבע ל' לאבותיכם לת"ת
 אכל לה"ם ר"ל לימו"ת המ"שיח
 לתחיית

אותיות דר' יצחק

לתחיי"ת המתי"ם כימי השמים על
 הארץ ודוק וכתיב צפ' נלביס
 לאהבה אתה' וכו' לשבת על
 האדמה אשר נשבע ל' לאבותיכם
 לאברה"ם ליצח"ק וליעק"ב לת"ת
 לה"ם וזה כדאמרן וזה שנקרא אות
 ג' של"ם ותרגו"ם תל"ת וירמיה
 י"א למען הקים כו' לת"ת לה"ם
 אר"ץ [ודוק] :

כלילה מעשר והוא סוד ל' וכל
 אחת ואחת מאלו ל' כלול ג' צ'
 מעשר כידוע ליודעים ואז אות ל'
 הוא בסוד ש' מספר שלש מאות
 ובשביל זה נתחברו אלו ג' אותיות
 של"ם זו אל זו בסיפור ג' ועוד כי
 הסיפור של ג' שהיא של"ם הוא
 כולל אלו ג' בפירות עליונות כי
 בחר הוא בגימ' תר"ך ור"ת מן
 ח"כמה בי"נה הוא בגי' של"ם
 ובשביל זה נקרא הסיפור של אות
 ג' בשם של"ם והנה ידוע שהמקור
 של שם אהיה הוא בספירות כת"ר
 ומקור י"ה הוא בספירות חכמ"ה
 ומקור הוי"ה הוא בספירות בינ"ה
 אלו ג' מקורים סודם כתיב כי י'
 פעמים אהיה הוא ר"י פעמים
 י"ה הוא ק"ן פעמים הוי"ה הוא
 ר"ס והכולל הוא א
 תר"ך הוא כתר והמה נשפעים
 ממדת כת"ר שהוא א"ס צ"ה ועם
 י' כוללים הוא בגימ' של"ם וזה
 הסיפור של ג' שנקרא בשם של"ם
 המרמז לשל"ם מדות עליונות שכל
 אחת ואחת כלולה משלם בסוד
 כת"ר חכמ"ה בינ"ה בסוד א"ק א"ץ
 אמ"ץ כמו שמוצא בספר שפע של
 ע"ס שאלו ג' בפירות נחשבים
 כאחת ומה ובשביל זה כל אות ואו'
 מאלו

ועוד

למה נקרא הסיפור של
 אות ג' בשם של"ם כי אות
 ג' מרמז על
 ג' מדות עליונות ואלו ג' בפירות
 עליונות נקראים רעים דלא
 מהפרשין כחדא והמה נקראי' ימים
 הראשונים בסוד כי שאל נא לימים
 הראשונים ותמן אין קץ וחשבון
 ואי אפשר להשיג אותם כי אפי'
 משה רע"ה לא יכול להשיג במדות
 בינ"ה וכ"ש במדות חכמה ובמדות
 בחר ובשביל גודל תעלומתם
 נחשבים כאח"ד והואיל ואות ג'
 מרמז עליהם בשביל זה נקרא
 הסיפור בשם של"ם כי אות ש'
 צנורתה כזה יצ' מרמז על אלו
 ג' מדות עליונות של"ם ענפין
 עילאין וזו אות ראשון מן של"ם
 שהוא ש' והואיל וכל אחת ואחת

אותיות דר' יצחק י"א

מאלו ג' אותיות ש"ס מרמו על ג' ובשביל זה יש בסיפור של אות ג' שהוא ש"ס ו' ענפים כזה ש' לרמו על ו' בחימת שים בכל בפירה וספירה מאלו ג' הראשונים כמוצ' בשפע טל שער הששי פרק י"ג והואיל וכל בחינה וזחינה כלולה מי" כי אין לך חלק ונקודה וזחינה שלא תהיה בה"י כידוע ליודעיןן בשביל זה בסיפור של אות ג' הוא ו' יוד"ן כזה ש' וזה הוא הנקרא אות ג' בסיפ"ר בשם ש"ס והמסביל יבין הישר מעלמו ובשביל זה הנעלכסל גימ"ל ג' אחון למ"י כלומר למ"י תדמיוני כי שם עין לא חשורנו ומחשבה לא תכילה והוא אמון מופלא ומכובד התימא דכל סתימאן וזה גימל ה' בשם ש"ס וד"ל ו

תקח אחיון פ"ל ומאות ב"ת תקח י"ת ואות כ' מן סיפור הוא אותיות תפיל"ן והוא ג"כ אותיות פתי"ל המרמו לזינות הכנף פתי"ל תכלת ועוד אם תטרף אות ד' מן דל"ת לאותיות ג' הוא גדיל"ס תעשה לך על ארבע כנפות כסותך שהוא ד' ועוד ד' מרמו על ד' בתי דתפילין ואחיון ב"ת מרמו על בית דתפילין כי בתי ב"ת תפלה כמו שכתבתי לעיל ע"ס ואות ש' מן הסיפור של ב' מרמו על ש' דתפילין ואם תטרף אות ה' לאותיות ימ"ל מ"ן גימל הוא מילה שהוא ג"כ בסוד שד"י כמו תפילין ומאות מזוז"ה מרמו בנקודה של אות א"לף שהוא פת"ת ב"ת וזר"ך למזוז"ה כמו שכתבתי לעיל מענין זה ודוק ותמצא בכל אלף ה' אותי' תמצא אלו ארבע מלות תפילין כיצ"ת מי"ל"ה מזוז"ה וזה שאמר ר' נהוראי אסאדנא עלי כו' כל מאן דנפק מתרע בתי בתפילין ובעט"פי דמאיה כו' ארבע מלאכין קדישין מזווגין עמיה כו' עיין לעיל מה שכתבתי על זה ובאלו ד' מלות מתעבר ס"ה ונחש מעלמא וכל זינין בישין מעלמא כמו שמוכח

והתבונן

אחי חביבי ותראה שבאלו ארבע אותיות א"ב ג"ד תמצא מלות תפילין ומלות זינ"ת בסוד ספר ספר סיפור כזה א"ב ג"ד א"לף ב"ת גימל דל"ת א"ח ד' שני"ס ש"ס ארבע שהוא נורה שם בנין והנה מאותיות א"לף

אותיות דר' יצחק

בצורה פ' ואחחקן ע"ש וברלועה
 דתפילין כפית ל"י להאי ס"ה תיבי
 שלשלות שהוא סיפור מן אות גימ"ל
 והגמלה מן דל"ת וזה הוא אות
 דשב"ת ואות דברית מיל"ה ואות
 דתפילין שהוא יקודו ואחכותו וזה
 אחד ועיין לעיל *

ובין הבין עד מאוד שמחושך
 ילא אור בסוד א"ב
 במיליאו והתבונן מה שאמר דוד
 יש"ת חוס"ך סתר"י ומזה תבין איך
 שאדם יוכל להשנות עלמו מרע
 לטוב וסימן לזה ח"ט בהיפוך
 אהוון טוב והתבונן מה שתקמו
 בתפלה גו"לל אור מפני חוסך
 וחשך מפני אור והכל הולך אל
 מקום אח"ד ומבאי טוב ילא חיים
 שגא' ולדבקה ב"ו כי הוא חיי"ך *
 ומרע ילא מו"ת ע"ז רמוז רז"ל
 עני חסוד כמת זה תלו בזה וזה
 תלו בזה וזרז הכתוב ובקרת בחיי"י:

ועוד פי' על אות דל"ת כי
 אות דל"ת מרמוז על
 דוד המלך והוא ירית דרגא לא
 דמלכות"א והוא רביעיאי ד' והוא
 די"גא דמלכו"תא די"גא והוא זה
 מלכו"ת בית דו"ד כידוע ליודעים

כסביל זה נקרא דו"ד בשם עכ"י
 וד"ל שגא' כי ענ"י ואביון א"ני כי
 הוא אהקשר בדל"ת וו"ש דלות"י
 ולי יהושיע והמשכיל יבין וידוע *
 ומוזבא בספר קרניים וז"ל ערב
 עבדך לטוב לא יקודא ודרגא
 דדוד רזא דשמו ובוודאי כן הוא
 וסוד הכפלתא דאכפלתא משמו
 הוא סוד כופלת חושבני' דשבעים
 ומאתיים ותרין פשוטתי' וכו' ע"כ
 לענינינו המאמר הזה הוא סתים
 וחתום עד שהאיר ד' רוחו של
 המחבר ספר ד"ן יד"ן שחיבר פי'
 נחמוד על הספר הג"ל והו"י לאור
 תעלומו וז"ל של בעל המקבר ספר
 דן יד"ן ערב עבדך לטוב
 הוא המדרגה דדוד המלך עליו
 השלום והנה מקור מאן כוונתו
 דו"ד מספרו ערב כזה ד' דוד
 הכפל של דל"ת הוא ח"ת ח'
 פעמים ח' גימ' ס"ד ו' דוד כפל
 שלו י"ב י"ב פעמים י"ב גימ' קמ"ד
 ד' אחרונה דדוד ג"כ הכפל שלו ח'
 ח' פעמים ח' גימ' ס"ד הכל מספר
 רע"ב מנין ער'ב וו"ש ער"ב עבדך
 לא יקודא ודרגא דדוד רזא דשמו
 ובוודאי כן הוא וסוד אכפלתא
 דאכפלתא ר"ל באמת כן הוא סוד
 כפל כפלים בדפרסתי וזהו סוד
 שכתוב

בצורה פ' ואחחקן ע"ש וברלועה
 דתפילין כפית ל"י להאי ס"ה תיבי
 שלשלות שהוא סיפור מן אות גימ"ל
 והגמלה מן דל"ת וזה הוא אות
 דשב"ת ואות דברית מיל"ה ואות
 דתפילין שהוא יקודו ואחכותו וזה
 אחד ועיין לעיל *

ובין הבין עד מאוד שמחושך
 ילא אור בסוד א"ב
 במיליאו והתבונן מה שאמר דוד
 יש"ת חוס"ך סתר"י ומזה תבין איך
 שאדם יוכל להשנות עלמו מרע
 לטוב וסימן לזה ח"ט בהיפוך
 אהוון טוב והתבונן מה שתקמו
 בתפלה גו"לל אור מפני חוסך
 וחשך מפני אור והכל הולך אל
 מקום אח"ד ומבאי טוב ילא חיים
 שגא' ולדבקה ב"ו כי הוא חיי"ך *
 ומרע ילא מו"ת ע"ז רמוז רז"ל
 עני חסוד כמת זה תלו בזה וזה
 תלו בזה וזרז הכתוב ובקרת בחיי"י:

ועוד פי' על אות דל"ת כי
 אות דל"ת מרמוז על
 דוד המלך והוא ירית דרגא לא
 דמלכות"א והוא רביעיאי ד' והוא
 די"גא דמלכו"תא די"גא והוא זה
 מלכו"ת בית דו"ד כידוע ליודעים

אותיות דר' יצחק יב

שכתוב חושבני' לשצעים ומאחיים
 ותרינסהוא גימ' ער"ב בפשיטותי'
 ר"ל סס דוד צריך לחשבון כפלי
 כפליים חבל ער"ב הוא כפשוטיה
 רע"ב ואין צריך לחשבונות כמו
 סוד דוד עכ"ל לענינינו :

לנטה מקבל אותה היסוד' ואח"כ
 מהפיע למע' למלכו"ת ואז יתחברו
 אלו הב' מדות לד"ק בלד"ק ונעשה
 לדק"ה והיא ג"כ נקראת אלכ"י
 שהיא מדרגת דוד כלעיל וז"ש
 יהוד"ה ליוסף יהודה סודו דו"ד
 כלעיל כי עבדך ער"ב את הנער'
 נע"ר זה יוס'ף סג' והוא נע"ר את
 בני בלהה כלומר למה אני נכנס
 יותר משאר אחי וז"ש כי עבדך
 ער"ב את הנער' כי סגנו שוים
 בגולה אחת מלך ואני מלך ועוד
 ער"ב את הנער' דייק דרגא דדוד
 הנקרא ער"ב דרגא דליה מלכו"ת
 בסוד מלכו"ת בית דו"ד המה
 יחדיו יודעתו עס הנער שהוא בסוד
 יכו"ד שהוא יוסף הלד"ק וזה כי
 עבדך ער"ב את הנער וזה שהיה
 דוד מרמו לדרגא דליה ער"ב
 עבדך לטו"ב לדרגא דסוד שהוא
 בסוד יסוד שנאמר ולד"ק יסוד
 עולם וכתיב אמרו לד"ק כי טו"ב
 וזה כי עבדך ער"ב את הנער'
 ער"ב עבדך לטו"ב ושניהם בלשון
 אחד אמרו וכולהו חד :

נמצא

היחל לנו מזה המאמר
 שדוד המע"ה סודו
 ער"ב וזה דרגא דליה ולפי זה
 נראה שרמו יהו"דה ליוסף שאמר
 כי עבדך ער"ב את הנער כי
 כשראה יהוד"ה שעתיד ללאת ממנו
 דו"ד והוא אחסין מלכות"א אשר
 בשביל זה נקרא בשם יהודה כמו
 שכתוב בזכר וז"ל יהוד"ה הא אחסון
 דשמי' ולאי' ד' אמאי אלא דוד
 מלכא דאתקשר בשמי' מכל בני
 עלמא דכתיב ובקשו את ד' אהיהם
 ואת דוד מלכא ע"כ :

והנה

ידוע והבאתי כמה
 פעמים בעניני
 המילה שיוסף הוא נקרא יכו"ד
 בסוד מילה ויסוד נקרא לד"ק סג'
 ולד"ק יכו"ד עולם וזה הוא בשביל
 ששמור הכרית קודם וידוע שאלו
 הב' מדות יכו"ד ומלכו"ת המה
 יודבקו יחדיו כשני עפרים תאמי
 לבי' וכל השפע היורדות מלמעלה

והתבונן

אחי תשיבי למה
 נקרא המדה
 האת בלשון עבדות כי המדה
 האת

אותיות דר' יצחק

לאחר שביא אלדני אין לה שום שפע
וקיים זולתו על מדת יסוד שהוא
הוא המשפיע לה ודי לכל משכיל
זה כי עבד"ך ע"רצ כו' ע"רצ
עב"דך לטו"ב והמשכיל יבין וידום

והואיל ודו"ד שהוא בסוד
ד' דרגא
דיליה הוא ער"ב כדאמרן בשביל
זה נקרא אות ד' בזה דל"ת בשם
הסיפיר א' רבע שהוא ער"ב א'
שהוא יחודו ואתדוהו ית"ש ויתעלה
וד"ל ולפי זה הענין מה שכתבתי
חבין סוד הפסוק כי הנה המלכים
נועדו עברו יחדיו איתא בזוהר פ'
ויגש כי הנה המלכים נועדו לא
יבדח ויוסף לאזלמו לאתוכחא
לא עה לא לאתוכחא תרוייהו
כחדא בגין דיבדח טנה מלך ויוסף
בזה מלך כו' כי הנה המלכים
נועדו רזא דמהמנותא הכא דהא
כד רעוא אשתכח וקשורא אתעטר
כחדא כדן תרין עלמין מתקשרין
התלא ואזדמנן כחדא לא לאפתחא
אוכרא ודא ללקטא ולמיכנס
בגוה וכדן כי הנה המלכים נועדו
תרין עלמין קדושין עלמא עילאה
ועלמא תתאה • עברו יחדיו
בגין דכל תיובין דעלמא לא מתעברן

וזה שמרמו בזוהר בהאי עמודא
ויגש אליו יהודה מ"ט יהודה
בגין דהכי אלטרין דאיהי ער"ב
כד"א כי עבד"ך ער"ב את הגער
ע"כ והתבונן אחי חביבי ותראה
שכל כוונת הזוהר בזה המאמר
הוא כפי מה שכתבתי ומה חבין
בסוד של הפסוק ויגש אליו יהודה
ויאמ' בי אדוני מאי טעמא יבו"דה
בגין דיבדח הוא ער"ב דוד אד"ני
בשביל זה ויגש אליו יהודה ויאמר
בי אדני דיוק ב"י אדני
והמשכיל

אותיות דר' יצחק יג

יְמַלֹךְ לעולם ועד תריסר
 אנפין אינון לקביל תריסר שבטין
 וי"ב אנפין דתלת אבסן דאתמר
 עלייהו האבות הן הן המרכבה
 ואינון עשר שבטין אל"ף שנין תריין
 שבטין ומאתן שנין ומי"ב אתון תליין
 ע"ב שמין דאינין ע"ב שנין בתר
 אל"ף ומאתן כו"ע ש"ע כינבשכיל זה
 נקרא אות ד' בשם ארבע"ע כי
 במלת ארבע"ע מרומי אלף ומאתי
 ע"ב כזה א' הוא אל"ף ר' הוא
 מאתן ע"ב וזה ארבע"ע ודוק ובשכיל
 שלא תתיאש ח"ו מן הגאולה ע"ש
 בהאי עמודי שמרמז שם שיש חד
 אעב"ר רבתי וחד אעב"ר
 ועירתא והבן זה עד למאוד וזה
 ארבע"ע

ועוד למה נקרא אות ד'
 הסיפור בשם ארבע
 כי אות ד' מרמז על ד' רגלי
 המרכבה ואמרו רז"ל האבות הן
 הן רגלי המרכבה ודוד המלך הוא
 רגל רביעי במרכבה ובשכיל זה
 נקרא אות ד' בשם ארבע"ע שהוא
 מרמז על אלו ארבע רגלי
 המרכבה אי אברהם ר' הוא יצחק
 שהוא תיב רא"ש וראשון שנימול
 ד לת

והמשכיל יבין וברוך ה' שכיוונתי
 אל האמת : ועוד למה נקרא
 אות ד' הסיפור בשם ארבע"ע כי ד'
 מרמז על ד' עולמות אלילה בריאה
 יצירה עשייה ובשכיל זה נקרא אות
 זה בשם ארבע"ע נוטריקון א"לילה
 ב"ריאה יצירה ע"שיה והואיל
 ועולם היצירה תמן המלאכים
 עולם המלאכים האומרים שירה
 בשכיל זה בא אות רי"ש שהוא
 אתון סי"ר וזה ארבע"ע ועוד למה
 נקרא הסיפור של אות ד' בשם
 ארבע"ע כי אות ד' מרמז על ד'
 גליות ונובא בזוהר פ' פינחס
 ברעי מהימנא באריכות לשון
 ואני לקצר באתי וז"ל ד' גליות
 עתידין למהוי לקבל ארבע כוסות
 לפסח בגין דישראל מפוזרין לדי
 פינות עלמא ואינון דיחון רחיקין
 מאומין אקדומו לרכ"ן ותנין
 לשתין ותליתאין לשתין ושית
 ורביעיתין לע"ב ופורקנין אלין
 יהון בארבע חיון בשם יהודה
 דרכי עלייהו ה"ד כי תרכב על
 כוסין מרכבותיך יגיעה לקיבלייהו
 יתער לתתא ד' דגלין ותריסר
 שבטין ברוא ד' יהוה מלך
יהוה מלך יהוה

אותיות דר' יצחק

לח' ימים ב' ע"ס זי"ת יע"קב
 סנקרא בשס זי"ת יעקב ע' ע"ס
 ע' סנין דד' וד' וזה א"ר כ"ע :

ועוד

למה נקרא אות ד'
 הסיפור בשם אר"ב ע'
 כי אות ד' מרמו על ד' יסודות
 אש רוח מיטעפר ובשביל זה יקרא
 בשם אר"ב ע' ר"ת א"ס רו"ח עפ"ר
 ואות ב' מתחלפות במ"ס באותיות
 בזמ"ק וזה מי"ס ומה שמביא אות
 ב' תחת מ"ס כי אות ב' מרמו שיש
 ב' יסודות מלמעלה וב' יסודות
 מלמטה א"ס רו"ח מלמעלה מי"ס
 עפ"ר מלמטה ובשביל זה היא
 באמצע וזה א"ר כ"ע :

ועוד

למה נקרא הסיפור של
 אות ה' בשם חמ"ס
 איתא בתיקונים מ"ז בענין כוס של
 בהמ"ז בגלותא לית לון אלא
 ארבע"ה ח"י מל"א שטי"פ פה הדח"ה
 וסימך חמ"ס וליכון מסטרא
 דאות ה' דאיהו רביעות לחשבנא
 ואיהו ד' לת עניה בגין דאסתלק
 מנה ו' כו' ע"ס ע"כ הרי שאלו
 ד' לדברים ח"י מל"א שטי"פ
 הדח"ה הוא מסטרא דאות ה'
 ובשביל זה נקרא אות ה' בשם

חמ"ס ע"ס אלו ד' דברים
 שמרמזים במלת חמשה ולדעתי
 נראה שבשביל זה הם סמוכים זה
 לזה ד' ר' כי אות ד' מרמו על
 אות רביעיות מסס הוי"ה ב"ה
 שהוא אות ה' ואות ה' הוא ד'
 רביעיות לחשבנא וד"ל :

ועוד

למה נקרא הסיפור של
 אות ו' ו' מרמו על ו' ימי המעש'ועונת
 תלמידי חכמים היא מליכי שבת
 לילי שבת שהיא ו' ובשביל זה
 נקרא בשם ש"ס כמו שנא' ש"ס אנכי
 על אמרתך ונקודתו בקמ"ץ כמו
 שנאמר יהיה סגור ש"ס ת' ימי
 המעשה וביו"ס השב"ת יפ"תת
 והמשכיל יבין ועיין לעיל מה
 שכתבתי על זה פליאות גדולות
 מזה וזהו ש"ס ובין חבין מה
 סנקרא לפעמים בשם ש"ה
 בתוספת ה' והמשכיל יבין וידוס
 והוא פלא :

ועוד

כי אות ו' מרמו על
 יוסיף הלד"יק שהוא בסו'
 מילה כידוע ליודעים ומילה נקרא
 ש"ס ע"ס שש אנכי על אמרתך
 ובשביל זה נקרא בשם ש"ס ואמר
 רז"ל

אותיות דרר יצחק יד

רז"ל שסז"ן זו מילה

ועוד למה נקרא הסיפור של אות

ו' בשם ש"ס ולפעמים
 בשה שס"ה בתוספת ה' כי אות ו'
 מרמו על ו' קצוות כידוע ליודעים
 ומוצא בתיקונים תיקון כ"א וז"ל
 ט' אישי כליל תלת עדרי גאון דאינון
 שרשי דאילנא ודא ח"י עלמין
 דאישי אות ברבא דילי' לצאות
 אישי עמהון כליל תלת דרגין
 לקביל תלת ענפין דס" ודא' ש'
 דתלת אבהן אינון אלא ש' עלאה
 ענפו אילנא ש' תתאה שרשי אילנא

ע"כ : הרי שב" סיני"ן כולליו כל
 הוא"ו קלו' כדאמרן ובשביל זה נק'
 אות ו' בשם ש"ס ו' ענפין ו' דרגין
 אלו ש' עלאה ענפו אילנא ש'
 תתאה שרשי אילנא וזה ש"ס
 וכשתחבר מל" לתפארת בעלם
 שביא בסוד ה' אחרונה שבשם
 הו"ה ב"ה וב"ש הוא נעשה שס"ה
 והמסכיל יבין וידום :

ועוד למה נקרא הסיפור

של אות ו' בשם ש"ס כי
 אות ו' מרמו על מלך המשיח
 שיהי' ביום ו' אל"ף שתיתא"ה
 ואילנו' דברים שנעלו מאדס

הראשון שנברא ביום ו' עתה
 הקב"ה להחזיר ע"י משיח שהיה
 ביום ו' באל"ף שתיתאה ובשביל
 כך נקרא אות ו' בשם ש"ס כי
 הנעלם של ש"ס כזה שי"ן שי"ן הוא
 יני"ן היא שמו של עשית שנה'
 לפניי ש"ס יני"ן שמו ש"ס אחוון
 משיח ש"ס שהוא יני"ן כתיב יני"ן
 וקרינו"ן ב"ו ע"ס אלף שתיתאה
 וזהו ו' ש"ס והמסכיל יבין והוא
 פלא .

ועוד כי אות ו' מרמו על ו'

תיבין דק"ש שהוא יחודו
 ואחדותו י"ש בשביל זה נקרא בשם
 ש"ס ו' ענפין ו' תיבין ש"ס ע'
 דשחרית ש"ס ע' דערבית וזהו ש"ס
 וא"ו אח"ד דול"ל : ואות ו' כזה
 הי' ה"ה ה"א כי ג' מלואין יש לה
 נקרא בשם חמ"ס כי ה' מרמו על
 ה' חומשי תורה ומילוי של הי' הוא
 כוד עשרם הדברות ומילוי א' רמו
 על יחודו כי כל התורה כולה הוא
 שמה דקב"ה ומילוי ה"ס כזה רמו
 על הלוחות שנתנה ה' מול ה' וזה
 חמ"ס ה' כי באותיות אח"ה ע'
 מתחלק ה"ח ב"ה ו' בת"ו וזה ה"י
 מול ה' ח"מ"ה ש"ס ה' ה' כלל כל
 התורה כולה שנתנה ה' מול ה' וזה

אותיות

דר' יצחק

שככתב בתורה שבע"פ כי אין ז'
מתקיימות אלא עם זו וזה וא"ו וז'
למבין

ואות זיין כזה זיין נקראת
פירושו שבע"ת

כי אות ז' מורה על שב"ת וכתיב
ז'כור את יום ה'"ב"ת לקדשו
ותניין זכרהו על הי"ן וזה זיין
ופירושו שבע"ת אתון שב"ת ע'
כי יי"ן כדו ע' וזה זיין שבע"ת
והוא חד :

ועוד כי מי שאמר שב"ת קודש

כראוי הרי הוא מזכיר
בכל העולמות אבי"ע ושכינת אל
עומדות על ראשו עם מט"ט שר
הפנים כי שמי בקרנו המליץ הגדול
הנקרא בשבעין שמהן קדושין של
הקב"ה והשכינה אז מעטרת עם
ד' מחנות שכינה ועם שבעים
מלאכים דסחרין לכורס"א
לעילא וכל מלאך ומלאך משבעי'
מלאכים יונקים מכת שם אחד
משבעין שמהן להקב"ה כמו שכתוב
בזוהר בזמם מקומות מענין זה
וכנגד זה מסודר סדר קידם של
שבת בשבעים תיבות כנגד ע'
שמותיו של הקב"ה וכנג' שמותיו של
מט"ט וכנגד שמותיו של המלאכים

כדלומרז

בכנס לנו ע' ימשה רבינו ע"ה
בשביל זה מרמז אותיות חמ"ה
חמ"ה ח' עץ חיי"ם הוא והוא יחודו
ואחדותו ית"ש כי אות ח' כל מה
שתספור יותר למעלה למעלה אינו
מגיע רק עד למספר א' והוא
שמה דקב"ה וזה חמ"ה עיין
בזוהר פ' פינתם ע"ה אנכי אשמ"ח
זה ש"מ א"ח שהוא יחודו ואחדותו
ית"ש וזה חמ"ה ש"מ ח' :

ואות ואו כזה וא"ו נקראת
בשם ש"ס כי אות

ו' מרמז על ששה סדרי משנה
בשביל זה נקרא ש"ס צב" סיניין
כזה **ש"ש** שהוא סוד ששה ענפי
ששה סדרי משנה והואיל ואלו
ששה סדרי משנה שהוא נקרא
חורה שבע"פ אין לה שום שפע
ואלילה אלא ע"י תורה שככתב
שהוא ה' ה' תומשי תורה בשביל
זה נקר' בשם ש"ס בחו"ה' ובשביל
זה המה יחידו יודקו ה' ו' וזה
יחודו ואחדותו ית"ש וזה וא"ו כיו'
הוא מעמודא' דאמצעותא דלביל
שית סדרי משנה עיין תיקונים
וסודו אח"ד כי מי שלומד התורה
מיחד הקב"ה ושכינתו' בשביל זה
נקרא בלשון ש"ה צב" סיניין
מלשון וש"נ נתם לבניך כנגד תורה

אותיות

דר' יצחק

טו

ארונו של יוסף וארונו של שכינה
 וגו' וזהו שבע"ה שבע"ה וכולהו חד
 ודוק והתבונן מה שנקרא לפעמים
 בשם שבע בלא תוספות ה' ודי בזה
 לכל משכיל :

ומזה חבין מה שנקרא
 לפעמים בשם שביעי'
 בתוספות י' כי הוא בדכורא אידי
 ולא בדנקבא וד"ל וזו אות דשבת
 ע"ב שמות :

ואות ח' כזה חיה נקרא
 פירושו בש"ס
 שמו"נה כי אות ח' מורה על
 אחדותו יחוד הוי"ה אלדני ב"ה
 וב"ש שהוא ח' אתון כידוע לידעי'
 ואות ח"ת כל מה שתספור למעל'
 למעלה יותר מגיע גד למספר ח'
 כמו שכתבתי לעיל בפירושי של א"ב
 ע"ש ואלו ב' שמו הוי"ה אלדני ב"ה
 וב"ש הודם ש"פ כמו שכתבתי לעיל
 כמה פעמים בשם שפט טל וידוע
 שאו ב' ש"מות הוי"ה אלדני מקבלי'
 השפט מן כתר עליון שהוא בסוד
 שכתבתי והוא א"ס ב"ה וב"ש כמו
 שמוצ' בס' שערי אורה שער א' ושער
 י' ע"ש וידוע שסוד שכ"ה הוא
 כ"ח ואם תתקצר שם אהיה שהוא
 כ"ח

בדאמרן והב"י יודי"ן מן זי"ן הוא
 מורה על שבת כמו שכתב
 בתיקונים בהקדמה ב' י' ו' מן
 ב' שמות הוי"ה ואלדני בשילוב
 כידוע וזה מרומז באות זי"ן
 ובפירושו הזה שבע"ה אחוין שב"ת
 ע' ובשביל זה נקרא אות זי"ן
 בלשון שבע"ה :

ועוד כי שב"ת הוא
 בסוד יו"סך הלדי"ק
 כידוע ליודעים ויוס"ף נקרא
 עי"ן שגא' בן פורת יוס"ף בן פור'
 עלי עי"ן וזהו שבע"ה שז"ה. ע'
 וזה זי"ן ובין חבין אחי חביבי הסוד
 הגדול מה שאמרו רז"ל אמר
 הקב"ה למשה מתנה טובה יש לי
 צדי"ת גנ"זי ושב"ת שמה . כי אם
 תתחלק אות ג' באותיות
 גיכ"ק אז נעשה מן גנ"זי אתון
 זי"ן ושבת שמי"ה דייק וזה שבע"ה
 זי"ן והוא ב"ת גפזיו ממסוהמשכיל
 יבין ולפעמים נקרא בשם שבעה
 כי המדה הזאת שהוא בסוד ה'
 אחרונה נקראת שב"ע ונקראת
 שב"ת כידוע ליודעים וזהו הסוד
 זכור ושמור בדבור אחד נאמרו
 ודי למבין וזהו ג"כ הסוד שני
 ארונות הוי' אזלי בהדי הדדי

אותיות דר' יצחק

מרומוים בתפילין כמו סכתוב צ"ט
 מוסר פרק ל"א ד' בתים הם ל'
 אותיות שם הוי"ה וכתובם ל'
 פרשיות ל' אותיות אל"ני וכתוך ל'
 פרשיות כ"א לאזכרות שם הוי"ה
 כנגד שם אהי"י גימ' כ"א וכן בשל
 יד הבית הוא שם אל"ני וכתובו ל'
 פרשיות וך"א שמות והוא אחד
 יחיד ומיוחד בתכלית האחדות
 ע"כ *

והנה ידוע שתפילין בסוד
 שמונה בסוד שס"ד"י הגרמו במיל'
 שניתנה בשמיני והשם שד"י הוא
 בתפילין ובשבל זה נקרא הסיפור
 בשם שמו"נה כי בשמו"נה נרמוזו אל
 ג' שמות הקדושים כלעיל והמה
 עולים במנין שמו"נה כלעיל וזה
 ח' וכל מה שתספור יותר למעלה
 למעלה אינו מגיע רק למספור אל'
 והוא יחודו ואחדותו ית"ש וזה
 ויראו כי ש"ס ה' נקרא עליך ויראו
 ממ"ך וזה חו"ת סודו אח"ד ועוד
 מוצא בחיקונים על תרין שמהן
 אינן אחרת אז ירננו עלי היער
 ונענה מלאך מגו אשא משמאל
 ואמר ה"ן ה"ן מעשי המרכב' והווי
 מתקבלין מלאכי הסרת כזומוטי
 חתן וכלה ע"כ ואלו תרין שמהן
 סודם ח' תתון בשילוב כידוע וזה
 הוא

כ"א לאלו ב' שמות הוי"ה אל"ני
 סודם ש"פ כלעיל עולה כמנין
 שמו"ה ממט שזה הוא יחודו
 ואחדותו ית"ש ובשבל זה מרמוזו
 בג' שמות בלות ח' כי חו"ת ח' כל
 מה שתספור למעלה למעלה יותר
 אינו מגיע רק למספר אל' והוא
 יחודו ואחדותו ית"ש והנעלם של
 חו"ת הוא ית' הוא ח' אל' אסתחלק
 הי"י באל' באל"ק ככ"ר והוא גימ'
 אלו ג' שמות הוי"ה אל"ני אהי
 וזה חו"ת שמו"נה והואיל שזה האו'
 חו"ת הנקרא בשם שמו"נה כולל
 אלו ג' שמות הקדושים שזה הוא
 יחודו ואחדותו ית"ש בשבל זה אות
 חו"ת כל מה שתספור יותר ויותר
 למעלה למעלה אז אינו מגיע רק
 למספר אל' שהוא ג"כ סוד שמונה
 כזה **א** וכולהו חד וזהו יחודו
 ואחדותו ית"ש ויתעלה וזה שנקרא
 אות חו"ת בשם שמו"נה והמשכיל
 יבין מעלמו באותיות שמו"נה כי
 כמו שאלו ב' אותיות נ"ה אין להם
 זיווג בעשירי' ובמאות כמו שכתבתי
 לבייל רק כל אחד ואחד יחיד וזה
 יחודו ואחדותו בשבל זה שמו"נה :

ועוד ה' אלו ג' שמות הקדושי'
 הוי"ה אהי"ה אל"ני

הוא עיקר ביחוד בגמור ובשביל זה
 נקרא אות ח' בשם שמו"נה שמו"ו
 ה"ן כמו שאמר ה"ן ה"ן מעשי
 המרכזה ומאז שחרב בית המקדש
 נאמר ה"ן ארזאים לעקו חו"ה
 וד"ל וזה שמו"נה והוא א' כדלעיל
 וזה ח"ת שהוא מורה על ח' אחוון
 מן תרין שמהן אילן ובהלטרפות
 תרין שמהן לתמני' הוא י' עשרה
 עשרה הכ"ף בש"קל הקודש ואות
 ח' הוא הפי"לין כדלעיל וזה בסוד
 שמו"כ כדלעיל וזה ח"ת וזה שמו"נה

ועוד למה נקרא הסיפור של

אות ח"ת בשם שמו"נה
 כי אות ח"ת מרמז על חיו"ת
 הקודש חיו"ת קטנות עם גדולות
 ומוזא בחיקונים ארבעה פנים
 לאחת וארבע כנפים לאחת להן
 וכל חיה תמני' אינון בין גדפין
 ואכפין כו' נמצא לכל חו"ה וחי"ה
 הוא סוד גמול"ה ובשביל זה נקרא
 אות ח"ת בשם שמו"ה והתבונן
 מה שכתבתי לעיל בשם החיקונים
 על הפסוק א"ז ירמזו עלי היע"ר
 ונענה מלאך מבו אשא משמית ואמ'
 ה"ן מעשי המרכזה כו' וזה
 שמו"ה ה"ן שמו"נה ודי לכל משביל

ועוד למה נקרא הסיפור של

אות ח"ת בשם שמו"נה
 כי אות ח"ת מרמז על חיו"ת
 בגוף וחיות הגוף הוא הנשמה כי
 גוף בלא נשמה הוא כאבן דומם
 והנשמה הוא הוא חיותא דולי'
 ובשביל זה נקרא אות ח"ת שמו"נה
 הוא אחוון חיו"ת נשמה וזה
 שמו"ה והוא חלק אלוה ממעל :
ועוד טעם למה נקרא הסיפור
 של אות ח"ת בשם שמו"ה
 עיין בחיבורי השני בערך האותיו'
 בערך ש' בערך שמו"נה ושם תמצא
 טעם הגון :

ועוד למה נקרא הסיפור של

אות ח' בשם שמו"נה כי אות
 ח' מרמז על מדת בי"ה ומד' בי"ה
 נקראת יום הכפורי' כידוע לידעי
 חן היא שמיני מתתא לעילא ועיקר
 עבודות היום של כהן הגדול היתה
 למדה זו כמו שאמר התנא וכך
 היה מוג"ה אח"ת אחת ואחת אחת
 ושנים וכו' עד אחת ושבע שהוא
 מדות בי"ה שמשם יולא הסליחה
 והכפרה לכל באי עולם והיה הכ"ג
 מוריד השפע מעילא לתתא ובשבי'
 זה נקרא אות ח"ת בשם שמו"נה
 ר"ל ש"ס מו"נה אלו ח' הו"ה של
 יטעה וזה שמו"נה ושמה"ה ר'
 אלו

אותיות דר' יצחק

אלו נ' שערי צינה והוא דרגא
 למטה כידוע וזה מש"ה נ"ו בסוד
 נהרצבתך על צמתי ארץ
 והאכלתיך נחלת יעק"ב אביך זו
 נחלת ק"ו האמצעי שהוא עולה
 ומתאחות בעולם הרחמים שהוא
 צינה כידוע לידועי חן והמשכיל
 יבין מעצמו וזה הנקרא אות ח'
 בשם שמו"נה וד"ל •

אלו נ' שערי צינה והוא דרגא
 למטה כידוע וזה מש"ה נ"ו בסוד
 נהרצבתך על צמתי ארץ
 והאכלתיך נחלת יעק"ב אביך זו
 נחלת ק"ו האמצעי שהוא עולה
 ומתאחות בעולם הרחמים שהוא
 צינה כידוע לידועי חן והמשכיל
 יבין מעצמו וזה הנקרא אות ח'
 בשם שמו"נה וד"ל •

ולמה

נקרא הסיפור של אות
 ט' בשם תשע"ה כי אות
 זו מרמז על הפירה חכמ"ה מתתא
 לעילא ומובא בהתחלת חכמה של
 האריות"ל וז"ל ספירה חכמה
 מתבונן ממנה ש"פ נהורין מסטרא
 דימינא בסוד ישע ימינו ובשמאל
 של"ה נהורין כמנין השמים והם ט'
 נהורין בכללם וכו' עכ"ל נמצא
 בחכמה יש ש"פ של"ה נהורין והוא
 בגימ' תשע"ה והוא כלול ט' נהורין
 ובשביל כך נקרא הסיפור של אות
 ט' בשם תשע"ה והמשכיל יבין •

ולמה

נקראת הסיפור של
 אות טי"ת בשם
 תש"ע כי אות ט' מרמז על אין סוף
 בי כל :ה שתספור אות ט' למעלה
 למעלה אינו מגיע רק למספר ט'
 דהיינו

והוא"ל והשור"ה היא בסוד
 ט' שהיא א"ס ב"ה
 וב"ש כלאמרן לכן נקרא אות ט'
 הסיפור שלה בשם תש"ע כבוד ת"ר
 ו"ה' ובסוד ש"ע נהורין המזגלין
 ע"י יסוד אבא שהוא תור"ה ת"ר
 ו"ה' וזה תש"ע והוא לשון תשועה כי
 בשעת השתלשלת אלו הש"ע
 נהורין על זו"ל אז תשועה גדולה
 על כל העולמות בסוד התגברות
 הקסדים על הגבורות וזה תשו"ע
 ת"שע לה" והמשכיל יבין וידועה
 הנקרא

אותיות

דר' יצחק

יז

והוא איל וזה השם עס"ד

כלול מדין ורחמי"ם

כדאמרן והוא כלל באות יו"ד

והוא בסוד מלכות דינ"א דמלכות

דינ"א כידוע ליודעים ולעולם

לריך לגברא ימין על שמאל ימין

שהוא רחמים על שמאל שהוא

דין וזה שהיה דוד המלך ע"ה

מרמז בפי מ"א אשרי מסביל אל לל

כו' ד' יסעדינו על ע' ר"ש דו"י

והבט וראה איך שכולל השם יו"ד

בכיפור עשר שהוא ער"ש דו"י

והוא דינ"א לזה ה"י יסעלנו שהוא

שם הוי"ה שכולה רחמים והופך

מדין לרחמים וו"ש כל מסבבו

הפכת בחליו ונעשה מן דו"י יו"ד

ומן ער"ש ע"סר

ועוד כי אות י' מרמז על

מדת מלכות והיא מדה

התחתונה וזאת המדה הוא פתח

שע"ר להכנס לספירות עליונות

ואין דרך בעולם לראות פני המלך

ית"ש אלא ע"י מדה זו כידוע

ליודעים ובשביל כך נקרא אות י'

בשם עס"ר אחוון שע"ר זה השע"ר

הראשון לדיקים יבואו בו וכן

מובא זה הענין בתיקונים בפרט

במקום אחד נמצא בכתיבת יד ז"ל

והמסבילים

שקרא לפעמים בשם השע"ה כי

התורה היא ה' חומשי תורה והוא

תו"רה שבכת' ותור"ה שבע"פ הוא

ג"כ בסוד ה' אחרונה של שם הוי"ה

ב"ה וב"ש ובשביל כך נקראת

לפעמים בתוספות ה' וזה השע"ה

ודו"ק

ורמה נקראת אות י' הסיפור

שלה בשם עס"ר כי אות

י"ו כזה יו"ד מרמז על שני שמות

קדושים הוי"ה אלקים כי יו"ד

סודו כ'ו כי ד' הוא י' בסוד

א' ב' ג' ד' כדלעיל נמצא יו"ד הוא

כ"ו והוא בגימ' שם המיוחד

והנעלם מן כ"ו כזה כ"ף ו"ו הוא

בגימט' שם אלקים שהוא פ"ו נמצא

מרומים אלו ב' שמות באות יו"ד

ובנה מילוי של שם הוי"ה במילוי

יודין עולה ע"ב

ומילוי של השם אלקים כזה אל"ף

למ"ד ה"י יו"ד מ"ה עולה ש'

וברבוע כזה א' א"ל אלה"י

אלקיים גימ' ר' הריש"ר

ובהלטרף ע' מן שם ע"ב הרי עשר

וב' הוא ב' שמות המקורים הוי"ה

אלקיים וזה שנקרא אות יו"ד

בשם עס"ר

ה

אותיות דר' יצחק

והמשכילים יזכירו מאן משכילים
 אילן דאית בהון סכל למינדע
 למארי עלמין דאיהי עילא על כל
 עילאין בשכינתא דאתמר בה זה
 בשע"ר לה' לדיקים יבואו בו
 שע"ר בהיפוך אחוון עש"ר
 כלילא מי' ספורין וכו' ע"ש

מלות לא תעשה ומי שחטא ועבר
 עבירה איננו נמלט מאחד מב'
 דברים או שלא קיים מלות עשה
 או שעבר על מלות לא תעשה והוא
 פוגם בכל התורה כולה שהוא ב'
 בדאמרן ובשביל זה באים אלנו ג'
 אחוון בנעלה אחד לרמוז מי שיש
 בו איזה ח"ט הוא חט"א את הבי"ת

ולמה

הנעלה מן אלנו ג'
 אותיות ב' ח' ט' דומין זה
 לזה כזה ב' ת' ח' ט' ית' אה' איתא
 בזה פ' בראשית בשעה שברא
 הקב"ה עאלו אחוון למפרע
 אות ת' וכו' דחי' ל' וכן מולם עד
 שמגיע לאות ט' א

וחשובתו לתקן הח"ט שיעשות
 בתורה שהוא ב' ובזה מתקן אלנו
 אותיות ח"ט ויתחלפו אלנו באלו
 בסוד אי"ט ב"ח וזה חט"א ב'
 והמשכיל יבין ואז מן ח"ט נעשה
 ט"ח ועפר אחר יקח וט"ח את
 הבי"ת והתבונן מה שפי' הסדרגוס

עאלת אות ט' אמרה קמי רבון
 עלמא ניחא קמך למברי' בי עלמא
 דאנת בי אתקריאת טו"ב וישר
 אמר לה לא אברי' בך עלמא דהא
 טובא סתה בגוך הס"ד מה רב
 טובך וכו' והו' אות ח' לקבלך וכד
 מתחברן כחלה הא חט וכו' ע"ש
 עד דאעלת אות ב' ובה אברי'
 עלמא והנה ידוע והבאתי לעיל
 שאות ב' הוא סוד התורה הכותחו'
 בבי"ת ב' ראשית והוא ב' תורות
 תורה שבכתב ותורה שבע"פ וב'
 לוחות ובה כלילין כל התרי"ג
 מלות רמ"ח מלות עשה קט"ה

על חט"א ח"ב כי מי שחטא חטא
 בבי"ת שהוא התורה וזה ח"ב
 וכשעשה תשובה נעשה ב"ח בסוד
 א"ט ב"ח כידוע לידועים ואין כאן
 מקומו להאריך בזה והנה כשעשה
 אדם תשובה על חטאיו אשר חטא
 ועוסק בתורה יומם ולילה אז מן
 ח' נעשה ח"י"ס עץ חיים הוא
 למחזיקים בה ומן ט' נעשה טו"ב
 כי לקח טו"ב נתתי לכם והסדרגוס
 על טו"ב ט"ב כי כמו שמבי' הסדרגוס
 תחת ט' ב' כך מביא תחת ח' ב'
 וזה ח"ב תחת ח"ט ט"ב תחת טו"ב
 ומספור אחד להם וזה הכל לרמוז

אותיות דר' יצחק יח

הוא ת"י שנה מן הכי"ת הראשון
 ואלות ט"ת עשהכולל הוא ת"ך
 שנים בנגד ב"ת שני ווס ב"ת
 ט"ת ב' בתי מקדשים ועיין
 בפלאות מה שכתבתי בחיבורי
 הראשון מענין זה ואלות ח"ת מרמו
 הוא על ב"ת המקדש העתיד
 בצד גער ח"ת קנה וצבד ח"ת
 ענין אל חשבת לנצח ואיתא
 בזוהר לא קינא דאתאחד בין
 עשירי הרשע כו' ויתבר לי' להאי
 קינ"ה וכעשה מן קנ"ה הכ"ה הנס
 ראשון לציון כו' ואזי יהי' ד' אחד
 ושמו אח"ד ח"ת סודו אח"ד ווס
 ב"ת ח"ת ט"ת וד"ל ווס למטבית
 הי' חלקנו אבקש"ה טו"ב לך וזה
 וישכון ישראל

ולפי זה מה שכתבתי שאלות
 ט' ואלות ב"ת המה
 בצד ב' בתי מקדשין חבין מזה
 פליאות למה הקריב נשיא בנימין
 אבידן בן גדעוני ביום ט' שהוא
 יום ב' כי ידוע והבאתי לעיל
 בחיבורי הראשון למה הקריב נשיא
 בנימין ביום ט' ע"ש ועתה באתי

שאלו ג' אותיות כלילין זה בזה
 להרע או להטיב כדאמרן ומה
 מתקו דברי התרגום שכי' על ח"ט
 ח"ב ועל טו"ב ט"ב וזה רמו שמן
 רע יוכל לטעות טו"ב כי זאת
 הלטרף ט' מן ח"ט וב' מן ח"ב הוא
 ט"ב והכזון שאלו ג' אותיות
 ב"ח ט"ה הוא אהד ובימין לזה ב"ח
 צד" ועשה טו"ב והוא מספר אחד
 שהוא י"ט ב"ג"כ י"ט ו"ש כעשה
 כוז והכזון ט"ט היא ב' וזה
 ע"צ"ח והנ"ה אלו ג' אותיות בת"ט
 הוא גמיט"ח"י זאת תחלקף הט'
 בת"י באלותיות דטל"ת ובשביל זה
 כל אות ואלות בפני עצמו הנעלה
 שלו ת"י וכל אחת ואחת כלל כולם
 וזה ב"ת ח"ת ט"ת

ועוד למה אלו ג' אותיות
 הנעלה שלהם שוים
 אלא שאלות ט' מרמו לטו"ב כמו
 שכתבתי לעיל בשם הזוהר ואין
 טו"ב אלא בית המקדש שנא' השר
 הטו"ב הזה כו' ואלות ב"ת ג"כ
 מרמו על ב' בתי מקדשין כמו
 שכתבתי לעיל ע"ש וזה ב"ת וידוע
 שבית המקדש הראשון עמד ת"י
 שנה ושבית המקדש השני עמד ת"ך
 שנה ובשביל זה הנעלה מן ב"ת

אותיות דר' יצחק

ולמה לורת אות כ' זומה

לורת אות ב' כי אות

כ' מרמוז על כת"ר וג' כתרית בן

כת"ר תורה וכו' תר כהונה וכו' תר

מלכות וכולס מרמוזים באות כ' כי

אות כ' בעצמו מרמוז על כת"ר

כהו"ג ואותיות הסמוכים לאות

כ' הוא ל"מ הוא מל"ך הוא כת"ר

מ"לכות והואיל וכו' תר תורה עולה

על גביהן בשביל זה זומה אות כ'

ממש לורת אות ב' שהוא תורה

ב' ראשית ב' לוחות ב' תורות

תורה שבכתב ותורה שבע"פ לרמוז

שכת"ר תור' עולה על גביהן וכסס

שדומין בצורתן כדס שוים בגדולתן

זו תור"ה וזו כת"ר וזה כת"ר תורה

והס כוללין כל התורה כולה בך'

אותיות בך' יצרך ישראל נגילה

ונשמחה בך *

ובשביל גודל אהבה וריעון'

ש"ש בנייהם מתחלפי'

זה עם זה בסוד אי"ק ככ"ר ומספר

אחד להם ובשביל זה גם אות ר'

נמשך אליהם כי הוא רא"ס וראשון

והתורה נקרא ראש וראשון והכתב

הוא ראש וראשון כידוע ליודעים

ובשביל זה מתחברים אלו ביחד

ככ"ר כת"ר וזה כ"ת תורה גימ'

תק"ד להם וד"ל ז:

ובמו

בתוספות ביאור כי ידוע שבי"ת

המקדש עמד בחלקו של בנימין

והוא הקריב את קרבנו ביום ז' של

בריאת עולם כי כל השבטים בולם

הקריבו על סדר מעשי בראשית

וביום ז' של בריאת העולם לא

נאמר בו כי טו"ב כמו בשאר ימים

בשביל כך הקריב שבט בנימין

קרבנו ביום ט' שהוא טו"ב

כדאמרן הרי שיום טו"ב שהוא טו'

היה ממש ביום ב' שהיו כל

השבטים שוים בטו"ב ומטעם זה

ג"כ ביששכר שהקריב ביום ז'

נאמר בו וירא מנוחה כי טו"ב מה

שלא נאמר בן בכל השבטים עיין

בפירושי הראשון ותמלא פליאות

ובשביל זה אלו אותיות ז' טו'

נעלם אחד להם כדאמרן שהוא ב'

בתי מקדשין שעמדו כמינין בי"ת

טו"ת כללעיל והבט נא וראה איך

שאות טו' הוא בא תחת ז' ממש

וזהו ביום התשיעי כו' ומוה חבין

אות חו"ת שהוא ביו' השמיני נשיא

לבני מנשה והוא הקריב בסוד

יוסף אביו ובחלקו היה עמד משכן

שילה משכ"ן סודו ת"י וזה חו"ת

ושניהם בקריבו זה אחר זה עיין

בתיברי הראשון וזה חו"ת טו"ת

בי"ת וזו וכו' והוא פלא *

אותיות דר' יצחק יט

זכמו

שאלו ב' אותיות נך' יחדיו יודבקו כדלעיל כך אלו ב' אותיות כ"ת ג"כ יחדיו יודבקו כשני אחים בסוד אל"ל ב"ס ובשביל זה דומה ממש זה לזה **ב"ב** וזה כ' ת' ר' ת' בת"ר תור"ם והואיל והתורה היא נקרא' רא"ש שבגבראת אלפיים שנה קודם צריאות עולם ובת"ר ג"כ נקרא רא"ש כידוע בסוד אני ראשון ואני אחרון וכולהו חד בשביל זה אמר שיש ג' כתרים וכתר תורה על גביהן ובשביל זה זיו איקונין שלהם דומה זה לזה וסימן לזה דר"ך בכ"ב מיעקב י' כי על פי הדברים האלה כר"תי לתך צרי"ת כרת"י צרי"ת לצחירי צי" מלכ"ס ימלוכו וכתיב ולני"ף מלו"כה בכ"ף :

רחמים מך" פשוט"ם המורה על רחמים כענין בפתח ואשרי משכיל אל ד"ל :

ומדרי

דצרי בו אפרש עוד מענין זה למה לורות לות רי"ש דומה בתוארה ללות אות ד' כי כמו אות דל"ת מורה על דל"ס ועניינם כמו בן אות דר"ש הוא ג"כ מורה על רש"ים ודל"ים וכמו שפי' רש"י ז"ל על יירש הכלל ייר"ש יעג"י ומוצא בספר זכירם ששה שמות נקראו עניינם ואלו הן מסכן אביון ד"ל מך רי"ש ועג"י נמלא אחד מהן ר"ס והואיל והם שוים בגדולתם תואר אחד להם וזה התחברם אלו אותיות להדי הוא ר"ד זה הענין שיר"ד מנכסיו ובשביל זה כשעשו ישראל את העגל אמר הקב"ה למשה לך ר"ד ומה מתקו דצרי רש"י ז"ל שפי' לך ר"ד מגדולתך ובשביל זה דומין זה לזה וזה הענין שם לדר"ך פעמיים וסימן וי"רד שנתהפך מרחמים לדין וזה ר"ד וד"ל :

פירושי

אחר אפרש כיד ד' בטובה עלי למה לורות אות רי"ש דומה ללות אות ד' כי ידוע והבאתי לעיל כי אות ד'

ולמה

לורות אותך' פשוטה דומה בתוארה ללות אות ד' אא לרמוז שיפשוט כ"ף יד"ו לדל"ס וזה הך' פשוטה להיות כף יד"ו פשוט"ם לדל"ת ורמוז לזה בהתחברם אלו ב' אותיות להדי הוא ד"ך אל ישוב ד"ך ככלל ובשביל זה דומין זה לזה ובשביל זה נקרא כ' כפופ"פה כי מי שהוא ד"ל וד"ך צריך לילך בכפיפות ראש ויבקש

אותיות דר' יצחק

ובש"ס רי"ש הוא מורה די"ן כי שם
 אלקיי"ס שהוא די"ן עולה במלוי
 כזה אלף למ' ה"י יו"ד מ"ס גימ' **ג**
 ס' ובריבוע כזה א"ליל א"ל"ה אלקיי" **י**
 אלקיי"ס גימ' ר' הרי ר"ש והוא די"ן
 הרי שאת ד' בצורה שלם מורה על
 די"ן ובשמ"ו מורה על רחמי"ס
 כדאמרן ואותיר' בצורה שלו מורה
 על רחמים ובשמ"ו מורה על
 די"ן ומלא כל אות מאלו ב' אותיות
 ד'ר כל אחד כלול מדי"ן ורחמי"ס
 כדאמרן ומזה תבין איך שהקב"ה
 יתברך שמו הוא רחום בדין
 ומקדים רחמי"ס לרוגז והמבזקזה
 עד מאוד ותראה רחמנותו של
 הקב"ה ית"ש עלינו והואיל ואלו ב'
 אותיות ר'ד כל אחד כלול מדין
 ורחמים כדאמרן בשביל זה הם
 דומין בצורתם זה לזה ובימין לזה
 איש לא נעדר והמשכיל יבין וצין
 תבין הסוד וכבוד הד"ר מלכותו
 וד"ל :

ולמה אלו ב' אותיות ז"ן דומין
 בצורתן לזואלף ידוע
 והבאתי לעיל כי אות זי"ן מרמז על
 שבת ואות נ' פסופה מרמז על מדת
 בינה שהוא נקראת שב"ת הגדול
 כידוע ליודעים ומי ששומר השבת
 זוכה

הוא אות ראשון מהשם המיוחד
 בסוד אצגד הו ואות ד' הוא י'
 אות ראשון מן השם המיוחד המרמז
 לאין סוף ברוך הוא וברוך שמו
 שהוא רא"ש וראשון ראשון
 לראשונים ואחרון לאחרונים
 ובשביל זה אלו ב' אותיו ד'ר' דומין
 זה לזה ועיין לעיל מה שכתבתי פי'
 על הסיפ"ר והסימן לזה מה
 שאמר הקב"ה למשה זה שמי'
 לעלם וזה זכרי לר' ד'ר וד"ל ומי
 שמקיים אלו תרי"ג מצות המרומזי'
 בזה הפסוק אז מתהפך מדין
 לרחמים וזה לר' ד'ר וד"ל ואזי
 מלך ד'ר בנהו"רא ועמ' שרי'
 נהר"א •

ועוד למה אלו ב' אותיות
 ד"ר דומין זה לזה
 בדמותם • כי הצור"ה של אות ד'
 הנה מורה על די"ן והצורה של אות
 ר' מורה על רחמים ובשמים הוא
 להיפוך כי בש"ס דל"ת הוא מורה
 רחמי"ס כי ד' הוא ד' אתון משם
 המיוחד שהוא רחמי"ס והשם
 המיוחד הוא עול"ל עם ד' אותיותיו
 ואות ת' הוא חותמת גושפנקא
 דיליה שהוא ת"ת והוא רחמי"ס

אותיות דר' יצחק ב

ומה מתקן דברי רז"ל שרמזו

בלשונם שאמרו מי"ד

נגא"לין מאי לשון מי"ד נג"אלין

אלא ידוע שמדה התחתונה שהיא

מלכות נקראת שב"ע והמדה

העליונה שהיא מדה זי"נה ג"כ

נקראת שב"ע זו בא"ר שב"ע וזו

בת שב"ע כידוע לידועים והנה ב'

פעמים שב"ע הוא י"ד וזה שרמזו

אלו שמרו ישראל שתי שבתות

שהוא סוד שב"ע שב"ע אז מי"ד

נגאלין דייקא כי מדה זי"נה שהיא

שבת הגדול ממשיכות שש"ע

בדכותיה למטה למדת מלכות ואז

כל מיני חירות וגאולה יולאין ממג'

לכל העולמות ו"ש מי"ד נגא"לין

והנה הנעלם מן אלו ב' אותיות

המרמזים לאל"ב נודות שהוא ז"ן

כזה זי"ן נו"ן הוא יכו"ן והוא שמו

של משיח שנאמר לפני שמש ינו"ן

שמו וזה שאמרו אלו שמרו כו' מי"ד

נגא"לין וזה ז"ן ובשביל גדול אהבה

ואהבה וריעות שיש בהם כדאמרין

בשביל כך הם דומים זה לזה

ומתחלפין בהדי הדדי בסוד אי"ק

זכ"ר וע"ן ובין תבין את אשר לפניך

כי גם אות ע' מתחלפות באלו ב'

אותיות ז"ן כי אות ע' ג"כ מרמז

על שב"ת כמו שכתבתי בתעבורי

שכתבתי

זוכה לחיי' העולם הבא שהוא שבת

הגדול כידוע לידועים ועיין בשערי

אורה ואין רלוני להאריך בזה

והואיל ואלו ב' אותיות ז"ן מרמזים

על שבת הגדול לכתתא ועל שב"ת

דלעילא בשביל זה הם דומין

בגורתן זו לזו כי המה מכוונות זו

לנגד זו וד"ל וזה שרמזו רז"ל אלו

שמרו ישראל שב"ת אחת כהלכה

מיד נגאלין וזה טעם ברור כי

בשימרו ישראל שבת אחת כהלכת'

אז הם מתעוררים בזה שב"ת

הגדול שהוא סוד יו"ל ומשם יולא

כל מיני חירות וגאולה וזה שאמר

מיד נגאלין :

ובזה מתורן קושי' גדולה

בש"ס מה שאמרו

רז"ל לפעמים אלו שמרו ישראל

שתי שבתות מיד נגאלין ולפי זה מה

שכתבתי לא קשה מידי כי הכל

בולך אל מקום אחד כי מה שאמרו

שב"ת אחת נכונונו לשב"ת לכתתא

כי בהתעוררתא לכתתא מתערין

לעילא ומה שאמרו שתי שבתות

רמזו לב' מדות הידועות שהוא

שב"ת לכתתא ושבת דלעילא שהוא

שב"ת הגדול שמשם ילא התירות

והגאולה ודוק :

אותיות ר' יצחק

בני ישראל א"ת השב"ת לרבות
 שבת דלעילא :

שתצדתי על הסיפ"ור ע"ש כי אין
 כאן מקומו להאריך בו וזהו"ן :

ולמה אלו ב" אותיות מ"ס
 סתימם וסמ"ך דומין
 בצורתן זו לזו . אלא הואיל ואות
 מ"ס מרמו לתורה שבכתב ששני
 לוחות נתנה למ' יום ואות סמ"ך
 מרמו לתורה שב"פ והואיל ואלו
 שני תורות אין זו מתקיימות אלא
 עם זו ושניהם צריכים זו לזו כמו
 שכתבתי לעיל כמה פעמים בשביל
 זה שניהם דומין זו לזו בצורתן :

ורא תקפה לומר והרי י'
 פשוטה הוא מרמו
 למדת כתר כידוע אבל דע לך כי
 השלש נקרא תמיד ע"ס המושפע
 וכל ההשפעות כולם הוא ממדות
 כת"ר שהוא סוד י' פשוטה בשביל
 כך נקראת ע"סוזה זע"ן סודו
 כ"א בגימ"א תהי"ה והמשכיל יבין .
 ועוד כי י' מרמו על בינה בסוד
 מאין יבוא עזרי א' כפר י' חכמה
 י' בינה .

והואיל ואלו שני אותיות
 ס"ס שניהם צריכין
 זו לזו ואין זו מתפרשת אלא עם זו
 כדאמרן בשביל כך תואר אחד
 להם ומספר אחד להם בסוד
 אי"ק זכ"ר וכו' וס"ס כי מ"ס
 סתומה הוא מספר ששה מאות
 כמספר סמ"ך שהוא ג"כ ששה וא"ו
 ו' מרמו על שניהם כידוע שהוא
 בסוד ת"ת תורה שבכתב וסוד
 תורה שב"פ הוא ו' סד"רי
 מוסי"ה וזה וס"ס ובשביל שזאת
 התורה לא תהא מוחלפות לעולם
 בשביל כך הבעלם שלו לא משתנה
 לעולם כזה מ"ס סמ"ך ר' והוא
 א"ס

ועוד כי ידוע שאותיות מנלפך
 הכפולים המה באים
 למלאות החשבון והנה אות י' פשוט
 הוא שב"ע מאות כי אות ד' הוא
 חמש מאות ומ"ס סתומה ו' מאות
 י' פשוטה ז' מאות נמלא אות י'
 פשוטה הוא מכוון כנגד אות ז'
 שהוא ג"כ שב"ע ומספר אחד להם
 ובשביל זה דומין ג"כ זה לזה בצורתן
 וזה שרמזו רז"ל אלו שמרו ישראל
 כ' שבתות מי"ד גאלין כי שתי
 שבתות הוא א
 סוד שב"ע שביע הוא י"ד וזה מיד
 גאלין דלעיל ורמו בפסוק ושמרו

אותיות

דרי' צחק

כא

א"ס ב"ס וצ"ס והגם הנעלם
 מן אלו ב' אותיות הוא מ' מ"ך
 והוא סוד אלו שני תורות כדאמרן
 והתבונן מה שאמר הפסוק כי
 יפ"לא ממך דב"ר למשפ"ט כו'
 והתבונן מה שאמרו חז"ל שהתורה
 היא ס"ס חיים ומס שאמרו סמ"א
 דחיי" בהוספות א' כי כולתה
 הוא שמה דקב"ס כמו שמוצא
 בוהר כל התורה כולה הוא שמה
 דקב"ס וזה ס"מ"א דחיי"

אחדותו ית"ש בשביל כך דומין
 בהרגשת המצטא זו לזו ובשביל
 גודל האחדות שיש בניהם המה
 יושבים ודריס בדירה אחת בסוד
 אח"ס"ע שהוא בגרו"ן ומתחלפים
 זה עם זה בהדי הדדי וזה א"ע :

ורמה

אלו ג' אותיות ז"ע"ס
 נעלם אחד להם כזה
 זי"ן עי"ן ע"ן אלא כי אות ז' מרמז
 על שב"ת ואות ס' ג"כ שב"ת ב"ת
 לשב"ת זה ב"ת עי"ן תלת גחלא
 דעינא תלת ענפי דשי"ן ב' ענפי
 דע' ב' שבפות שבת לתתא שבת
 לעילא וכל א' וא' בתלת דרבין
 שהוא ש' והתבונן שאות ז' הוא
 לורות וי"ו הוא ו' יומין דחול י' הוא
 סוד שב"ת כד נטילת ו' אות י'
 אחת עבד ז' יום השבת ו' פעמים י'
 היא שתין והוא נעלם של זי"ן

בגימ' שתין וזה זי"ן עי"ן
 שי"ן וכולהו חד והבן כל מי ששומר
 שבת כאלו שומר כל התורה כולה
 והוא שלמה דילי' שלו"ס ב"ת וכן
 שלו"ס ע"ס בגימ' ס"ע"ז והוא
 שמה דקב"ס יחוד ב' שמות הוי"ה
 אד"מי ב"ס בסוד ש"פ לניורות שהוא
 בגימ' שלו"ס ע"ס ד' אותיות ואלו
 שמרו ישראל שב"ת אח"ת בהלכתה
 מי"ד גאלין כי משם ילא החירות
 והגאולה וכן

והואיל

ואלו שני תורות
 שהוא ס"ס כדאמרן
 הוא כולו חד ואין הפרש בניהם
 כלל בשביל כך תואר אח"ד להם
 ונעלם אח"ד להם ומספר אח"ד
 להם ומתחלפים זה עם זה בהדי
 הדדי בסוד וקב"ס וזה ס"ס וד"ל

וסוד

וזאת התורה אשר ש"ס
 משה עיין בוהר פ'
 בראשית עמוד ס"ח

ורמה

אלו ב' אותיות א"ע
 דומין בהרגשת המצטא
 זו לזו כי אות א' מרמז על יחודו
 ואחדותו ית"ס ואו' ע"ג"כ מרמז על
 יחודו ואחדותו ית"ש בסוד ע' שמהן
 קדישין ובלבו שמהן הוא סוד

אותיות דר' יצחק

שהוא שיתין וזה עי"ן ואל"ן יומון
לא מחברכין אלא מההוא יומא
דשבתא שהוא שיי"ן וזה שיי"ן עי"ן
שב"ת ז"ת לשבת ז"ת עי"ן ג'
גוונא ג' ענפי וכולהו מהאי ז'
מחברכין וזה שיי"ן עי"ן זי"ן
והמשכיל יבין ובשכיל זה אל"ן ג'
נעלם אחד להם •

וכן הנעלם הוא שמו של משיח כזה
ינו"ן ועי"ן לעיל מה שכתבתי
מזה הענין ותמלא פליאות ובשכיל
זה אל"ן ג' אותיות ש' ע' ז' נעלם
אחד להם ולוק ז' גלדי פינא ג'
גווכי דעינא :

ועוד כי אות ז' הוא יומא
שביעאה ומובא בזוהר פ'
יתרוכל ברשאן דלעילא ותתא
ביומא שביעאה תליא כו' משום
דההוא יומא מחברכין מני כל
ההוא יומון עי"ן וכל חד וחד יחיב
מזונא לתתא כל חד ביומי מההוא
ז"ת דמחברכין ביומא שביעאה
עי"ן ובשכיל כך נקרא זי"ן כי אל"ן
שיתא יומין עילאין מרמו שיתין
והוא הנעלם של זי"ן ואל"ן שיתן
ביומא שביעאה תלין שהוא זי"ן וזה
זי"ן ובשכיל כך לורת ז' ו"י כד נטיל
ו' יומון עלאין כל חד וחד י'
איתעביד זי"ן ומההוא ז' מחברכין
י"ן שהוא ו' יומין עילאין ואז
ו"י ברך להם את יוסף שביעתי וזה
זי"ן :

ובן עי"ן וכן שיי"ן ש' לשב"ת
ז"ת עי"ן ג' גוונא דעי"ן
ג' ענפי דשי"ן ולא נתמלאה האי
עי"ן אלא בשכיל תלין שיתא יומא

ואפשר שזה כוונת ספר
הבזיר מ"ס וז"ל
זי"ן מאי עבידתי כמנין ימי ההבוע
ללמדך שכל יום יש לו כח ע"כ וכפי
מה שכתבתי הנה אמת נכון אתו
עמו ולוק היטיב •

ועוד כי אות ז' הוא סוד ז"ת
שב"ע וזאת זי"ת עי"ן
תלת גוונא דעי"נא ז' גלדי דעי"נא
ואות ש' כליל מכולהו שהוא שב"ת
ז"ת לשב"ת דא ז"ת שב"ע וזאת
זי"ת עי"ן וזה עי"ן זי"ן שיי"ן
והתבונן שאלו אותיות המה
המוכ"ס זה לזה ומדובקים יחד
כששלות הזה כל אי תלו בחבירו
והנה הנעלם של כל אחד הוא סמ"ך
וג' פ' סמ"ך בגימ' שיי"ן והוא הוא
הכוללם יחד והמוכ"ס לעד
לעול"ם אלו ימות עו"לם כדאמרן
והוא

אותיות דר' יצחק כב

והוא סוד סמ"ך הסומכ"ה על
האי שב"ת ב"ת שב"ע ב"ת עי"ן וזה
הוא זי"ן עי"ן עי"ן והמסכיל יצין .

ומובא

בזוהר פ' וירא וכד
"תי אלף סתיתאם דאיהו
רוא דו' כדין יוקים ל"ה בזימנא
סית וימנין עשר כדין שלימו דו' י'
סלקא בעשר וי' נחתא בחמש
אשתלסו' גו עשר סית זימנין כדין
הוו סיחנין לאוקמי מעפרא כו' ע"ס
בהאי עמוד כד אתער ו' לגבי ה'
אחי' עלאין יחערון בעלמא וכנסת
ישראל יוקים לה קב"ה מעפרא
וידכר לה קב"ה וישתכח קב"ה
לגבה גו גלותא כחושבן ו' סית
זימנין עשר ו' זימנין סית שנין ודין
תקום ומתפקד מלכא למעבד
נוקמי"ן ומאן דאיהי נואיך יתרמי .
א"ל ר' יוסי ספיר קאתרת בגין
דהוא רוא דאחזון וכו' ע"ס ציותר
וזה זי"ן לורות ו' י' זימנין סית
שנין כדין יתפקד מלכא למעבד
נוקמי"ן בכל מיני זימנא וזה זי"ן
עי"ן ואז יתפתחו מבועי דחכמתא
ומאן דאיהי מאי"ך יתרמי וזה עי"ן
וכולסו ס"ד ודוק והמסכיל יצין

וידוע :

ועוד

זי"ן עי"ן עי"ן סיי"ן הנעלם
שלהם בגימ' טשים
והוא רוא דיעק"ב כמו שמוכח
בזוהר פ' שמות טשים אתערותא
דיעקב ע"ס ואות ט' הוא רוא
דיעקב הכלול ג' אבן ומבא בזוה'
פ ויחי מלכתא קדישא לא קביל
מלי שלימתא עד דאתחבר בהבין
ע"ס וזה הסוד זי"ן עי"ן עי"ן כד
אתחברת האי ב"ת שב"ע שהוא
סוד זי' ליי"ן שהוא רוא דיעקב אז
אתבני בזימנא שלימתא וזה זי"ן כן
עי"ן כד אתחברת האי ב"ת עי"ן
באבהן שהוא רוא ל"ן ג עפי ג'
גוונא דעי"ן וזהו שב"ת ב"ת לטב"ת
לא ב"ת עי"ן ב"ת שב"ע עי"ן
יעק"ב וזה עי"ן עי"ן
זי"ן שב"ת ב"ת שב"ע ב"ת עי"ן
עי"ן יעק"ב ודא הוא בנינא שלים
מעלמא דדכורא ובטביל זה אלו
ג' אותיות נעלם אחד להם כי
כולשו רוא חדא הוא וזה הוא סוד
יתודא ואחדותו ית"ש והמסכיל
יצין ב"ת הוא מדה ב' ל' ח' ושבע
הי סלקין לשבעין וזה ז"ע והנעלם
שלהם טש"ס המה מלכו"ת

ולמה

אלו ב' אותיות ו' ז'
דומין

אותיות דר' יצחק

בספר שפע טל כי שם הוי"ה ז"ה
 וב"ש בודוק' וזה מרומז מאות ה'
 ועד אות י' כי מאות ה' עד אות י'
 תמצא ג' זוגות שמספרם י"ה
 וחמשה זוגות שמספרם ו"ה בזה
 י"ה ט"ו ח"ז והוא בגימ' מ"ה ואלו
 חמשה זוגות שמספרם ו"ה זאלו
 הן י"א ט"ב ח"ג ז"ד ו"ה והוא
 בגימ' ג"ה והכולל שלהם מ"ה כ"ה
 בגימ' ק' וזה שמו של הקב"ה נמצא
 אות כ"ף הוא ק' והוא שמו של
 הקב"ה ואות ק' כזה קו ה' הוא ג"כ
 שמו של הקב"ה בסוד הוי"ה כזה י'
 פעמים י' הוא ק' ה' פעמים ה' הוא
 כ"ה ו' פעמים ו' הוא ל"ו ה'
 פעמים ה' הוא כ"ה סך הכולל הוא
 קפ"ו והוא קו"ף וזה שמו של
 הקב"ה והואיל ואלו שני אותיות
 מרומזים על יחודו ואחדותו ית"ש
 בשביל כך יש שלוש רב צמיהם
 ויושבים ודריפבחדר אח"ד וממולת
 אח"ד הם יוצאים בסוד גיב"ק
 ובשביל כך הם מתחלפות זו בזו
 ובשביל זה הכינוי של אות כ' בשם
 כפופ"ה כ"ף פ' והוא מגלה הנעלה
 של אות ק' שהוא פ"ו והצטנא
 וראה איך שהכינוי של כ' שהיא
 כפופ"ה כולל השם של אות קו"ף
 ואות ה' כוללם יחד ה' אותיות כ"ף
 קו"ף

דומין קלת זו לזו אלא בשביל שאות
 ו' מרמז על התורה שבצ"פ שהיא
 ו' הדרי משנה ואות ז' מרמז על
 התורה שבכתב כיו' ספרים יש
 בחומש כמו שכתבתי בחיבורי
 הראשון בשביל כך המה דומין זו
 לזו והואיל ואין ז' מתקיימות אלא
 עם ז' ושניהם צריכים ז' לז' ו'
 בשביל כך המה סמוכים ז' לז' ו'
 ותואר אח"ד להם כי אלו שני
 תורות הוא סוד יחודו ואחדותו
 ית"ש וז' אח"ד והתבונן מה שאמר
 דוד הע"ה ועדותי ז' ו' אלמד"ם
 דר"ך ז' ו' אלך בארת ז' ו' אהלך
 אחת דבר אלקים שתיים ז' ו' שמעתי
 ולהיפוך ח"ו כשעברו ישראל את
 התורה בנקרא שמו ז' ו'
 מה כתיב ה' ז' ו' חטאנו לו לייק
 מפני רשעים ז' ו' וכן רבים ודוק
 ובשביל כך הם דומין ז' ו' לזו
 וסמוכים זה לזה ואין זו מתקיימת
 אלא עם זו ושניהם צריכים ז' ו' לזו
 וז' אח"ד וד"ל :

ורמה אלו ב' אותיות כ'
 כפופה ואות ק' דומין בהרגשת
 המבטא זו לזו אלא בשביל שאלו
 ב' אותיות כ' ק' מרומזים על
 יחודו ואחדותו ית"ש כי אות כ' כזה
 במילואו כ"ף הוא בגימ' ק' ואמרו
 רז"ל ק' זה שמו של הקב"ה ומוכת

אותיות

דר' יצחק

כג

בשביל כך הכינוי של אות כ"ק שהוא
 כפופ"ה מרמז על שמו של אות ק'
 שהוא קו"ף ושמו של אות ק' שה
 קו"ף מרמז על כי"ו של אות כ"ק
 והוא כפופ"ה ואות ה' היא ג"כ
 מרמז על המילה כי אחר המילה
 אדם נשלט ה' אנשים מה שנחסר
 קודם התלה כידוע והואיל ושהיה'
 מרמוזים על ענין אחד בשביל
 כך הם דומין בהרגשת המבטא וז
 לזו וזה כ"ק וזק •

קו"ף לרמז שכולו חד והוא יחודו
 ואחדותו ית"ש ובשביל זה ג"כ המס
 דומין זה לזה בהרגשת המבטא וזה
 כ"ק והוא עוד כתר קדושה ובשביל
 זה בקדו"שה כתר יתנו לך
 והמשכיל יבין :

ועוד

טעם אחר למה אלו ב'
 אותיות כ"ק דומין זו
 לזו בהרגשת המבטא • כי אות כ'
 מרמז על המילה שלא נתנה המילה
 עד לכ' דורות ואות ק' ג"כ מרמז
 על המילה כי בשעה שנימול
 אברהם אבינו ע"ה היה בן ק' שנה
 בשביל כך המה מורגשים בהרגש
 אחד במבטא שפתיים ובשביל זה
 הנעלה שלהם ג"כ מרמז על המילי
 כי הנעלה של כף הוא פ"ה בגימ'
 מי"לה והנעלה של קו"ף הוא ג"כ
 בגימ' מיל"ה עם הכולל והוא שם
 אלקים המרומו במילה שנאמר
 ויאמר אלקים אני אל שדי התהלך
 לפני והיה תניש ובתיב וימל
 אברהם את יצחק בנו בן שמונת
 ימים כאשר לנה אותו אלקי"ם
 ובשביל זה ג"כ הכינוי של כ"ק הוא
 כפופ"ה אתון פ"ה פ"ו שהוא מילה
 שנתנה לכ' דורות כדאמרן והואיל
 ושגיהם מרמוזים על ענין אחד

ומזה

תבין ג"כ למה אלו
 ב' אותיות ח"ך
 דומין זו לזו בהרגשת המבטא •
 כי אות ח' מרמז על המילה שנתנה
 בשמיני ואות ח' מרמז על
 אלו ח' דורות שלא נתלה להם המילה
 ובשביל כך הכינוי שלו הוא פשוטה
 בגימ' ת' שהיא מרמז על התורה
 כי מי ששומר הצרית מילה כאלו
 שמר כל התורה כולה שגא' בי ע"ל
 פי הדברים האלה פרתי אתך
 ברי"ת ס"ת מילה ושגיהם נקראים
 ברית ברי"ת המילה ברי"ת התורה
 ואלמלא ברי"ת המילה לא זכינו
 לברי"ת התורה כידוע ליודעים
 ואין זה בלא זה ובשביל זה הם
 דומין זו לזו בהרגשת המבטא וזה

אותיות דר' יצחק

ולמה

אלו ב' אותיות ה"ת
דומין זו לזו במכתב

וקצת בצורתם כי אות ח' מרמז
על המילה ואות ה' ג כ מרמז על
המילה כי אות ה' לא נתנה לאברהם
עד להתגורר כדליתא בזוהר ועוד
כי קודם המילה אדם נחמד ה'
אזכרים ולאחר מילה נשלמה ה'
אזכרים בשביל כך המה דומין זו
לזו במכתב וצורתם וכמו שאות
ח' מרמז על חיים וזה חו"ת כך
אות ה' ג"כ מרמז על חיים שנאמר
ה"א לכם זרע וכתוב ותן זרע
ונחיה ולא נמות וידוע שיוסף
הלדיק הוא בסוד מילה והוא אמר
ה"א לכם זרע ובינחק כתיב כי
בינחק יקרא לך זרע כי הוא היה
ראשון למילה שנימול לח' ימים
עיין בחיבורי הראשון מה שכתבתי
על ענין המילה מה שיש במסורה
ג' פעמים ה"א ובשביל גודל אהבה
וריעות שיש בניהם שיושבים ודריה
בדירה אחת בסוד אחשי"ע בשביל
כך הם דומין זו לזו ומתחלפות
זו בזו ודומין במכתב זו לזו וזה
ה"חודק :

ו' ימי המעשה בשביל זה הנקודה
של אות ו' הוא קמ"ץ כמו שנאמר
יהיה סגור ששת ימי המעשה
והמשכיל יבין :

ואות

זי"יין שהוא מרמז על

יום השבת כמו
שכתבתי לעיל בשביל זה נקודה של
אות ז' הוא פת"ת כמו שנאמר ובין'
השבת יפת"ח וסימן על יומין לחול
וקמן הכסן ו' קמ"ץ :

והואיל

ואות ח' מרמז על
ח' ימי מילה בשביל
זה נקודה של אות ח' הוא סגו"ל סג'
והי"ת"ס ל"י סגול"ה מכ"ל העמים
עיין לעיל מה שכתבתי על זה
הפסוק מעניין המילה :

והואיל

ואות ט' ג"כ מרמז
על המילה שג' ותרא
אותו כי טו"ב הוא סגולד מהול
בשביל זה נקודה של אות ט' ג"כ
בסגו"ל ומוזה חבין הסוד של
הנקודה הוא' כי מי שנכנס
בברית המילה זוכה להכנס בברית
התורה כמו שמוזכר בשערי אורה
ע"ס :

והואיל

ואות ו' מרמז על

ומזה חבין ג"כ סגו"ל הוא

ט"ט כי מילה הוא

יכו"ד

אותיות דר' יצחק כד

יפתח ה' לך את אוזניו
 כטו"ב את השמים לתת מטרי
 ארנך צעתו ולצרך את כל מעשי
 ידך וד"ל :

ולמה

הנעלים של אות חו"ת
 י"ת כי אות חו"ת מרמוז
 עלמדת בני"ה מתתא לעילא ומסע
 ילא הגאולה והחירות ונקראת
 ש"ת בחמשים ש"ה דבם וקראת'
 דר"ר כידוע ליודעים וזה חו"ת

ולמה

אות מ"ם הנעלם שלו
 ג"כ מ"ם כי אות מ"ם
 מרמוז על מ"סה רבינו שקיבל
 הלוחות במ"ם יום מ' בלוחות
 הראשונים מ' בלוחות האחרונים
 וזה מ"ם והואיל ואות מ"ם מרמוז
 על הלוחות בשביל כך אות מ"ם
 אין לו סוף בהנעלם שלו כי הנעל'
 שלו הוא מ"ם והנעלם דנעלם שלו
 עד אין סוף הוא ג"כ מ"ה עד אין
 סוף צ"ה וצ"ש שזה יחודו ואחדותו
 ית"ש •

ועוד

כי אות מ"ם מרמוז על
 מסע רבינו כדאמרן
 ואיתא בזוהר פ' ואתחנן ע"ה אתה
 החלת להראות את עבדיך מאי
 שירותא הכא אלא דודאי מסע
 שירותא

יסו"ד ויסוד הוא לד"ק שנאמר
 ולד"ק יסוד עולם והדרגא הזה
 נקרא טוב כידוע ליודעים ובשביל
 זה סוד של סגו"ל במ"ק הוא ח"י
 כי המדה הזאת נקראת אל ת"י
 חלקנו כידוע וזה ה' וז' ת' ט' י' כי
 הוא רמוז לעולם של תלמידי חכמים
 ס"א לכס זרע ו' יהיה סגו"ר שס"ת
 ימי המעשה ז' וזיוה השבת יפת"ח
 וזה הוא שכומר השבת והברית שג'
 כי כה אמר ד' לסריקים אשר
 ישמ"רו את שבתו"תי ובחרו כאשר
 חפצתי ומחזיקים בבריתי מה כתיב
 בתרי' ונתתי להם בביתי ובחומותי
 י"ד ושם טו"ב שם עולם אהן לו
 אשר לא יכרת ואמר בלשון ישמ"רו
 שהוא לשון אשה שג' מכל אשר
 אמרתי אל האשה תשמ"ר ורמוז
 זכו"ר ליום ושמו"ר ללילה והמשכיל
 יבין וההבונן הפסוק אשרי אנוש
 יעשה זאת כו' שומ"ר שבת מחללו
 ושומ"ר ידו מעשות כל רע ואות
 יו"ד הוא רזא דברית קדישא כידוע
 כמו שכתבתי לעיל ומי שפוגם
 במילה שהוא טו"ב נקרא ר"ע ומי
 ששומר הברית שכתרו נאמר ונתתי
 להם בביתי ובחומותי י"ד ושם טו"ב
 וג' כתיב יס וכתר שם טו"ב
 עולם על גביהן והתבונן הפסוק

אותיות

דרי יצחק

ושניהם סמוכים זה לזה כשבת
אח"כ יחדיו זה שרית"א וזה
כיומ"א וכולבו חדובמשכיל יבין י

שירותא ביה בעלמא למחאי שלים
צכולא כו' ע"ש בגין כך משה
שירותא בעלמא ביה ואי תימא
מאן איה מיומא מלכא משיחא דהא
כדין ישתכח שלימא בעלמא מה
ללא ביה כן לדרי דרין בהבוא
זימנא ישתכח שלימו לעילא ותתא
ויהון עלמון כולבו בזווגא חדא
כדין כתיב ביום ההוא כו' נמלא
שמש רבינו ביה שרותא ונלכא
משיחא ביה סיומא דכולא וזה אות
מ"ס מ' פתוח"ה זו מש"ה רבינו
פתוחה דגול"א שירותא דכולא .

דע

שמהאי אות א אתבני
כולא נבאי אות א תוון
כולא באות דא נטיר לון קב"ה
לישראל ואתדר שנאבון קיימכו
הס"ד ימיך ד' גאדרי צכח כו'
בהאי עמודא כד תוון נפקי אות
קדמא דכפיק ריש לכל תוון
איבי א מה עביד קב"ה אתעטף
בהאי אות וברא שמים ואת
דא ברא קב"ה צ"י רזא דיקודא
דאינון תלת דרגין ואינון שמים
כו' ע"ש ומי שיסכיל יראה שאלו
תלת דרגין כלולין בצורת א'
ובעצמותו של אל"ף והוא יחודו
ואחדותו ית"ש ובין תבין בצורתה
ותבין שהוא מרמו לאין סוף ב"ה
וב"ש יו"ד למעלה ויו"ד למטה
לעילא ותתא והסס הוי"ה ב"ה
וב"ש נכלל בו שהוא יסוד ושורש
לכל השמות כמו שכתבו
בספרי קבלה ועוד כי באות אל"ף
מרמו אמ"ת כי באותיות דטלכ"ת
מתחלק הלמ"ד בתיו וצאותיות
בומ"ף מתחלק הפ"י במ"ס נמלא
מרמו באות אל"ף אמ"ת וכבר

והגערס

של מ' פתוח"ה
הוא סתומ"ה
הוא מל"כא מ' שיחא והוא סיומא
דכולא ונעלם ובתו"ם מטיין כל חי
וזה אות מ"ס והואיל ואות מ"ס
סתומ"ה מרמו על מלכא משיח"א
כדאמרן בשביל כך לורות מ"ס
סתומה ריבוע הוא שמרמו
לארבע כנפית הארץ שציומא
דמלכא דמשיחא יקבץ אותנו מד'
כנפות שהוא לורות סתומ"ה
ד' רוחות העולם וזה יהי באל"ף
סתיתאה ובשביל זה מ"ס בתומה
סודו' צסוד וכו"ס באותיו מנצפך
וזה הוא מ"ס מ"ס פתוחה מ"ס
סתומה

אותיות דר"י צחק כה

ואחדותו ית"ש וכל התורה הוא
 עצמותו של א"ס ב"ה וב"ש ולא
 תעלה על דעתך שאות אחד מן
 התורה יש לו סוף אלא כל אות
 ואות הוא א"ס כמו שבחבתי למעל'
 קצת מענין זה וזה תוכל להשיג
 בשכלך כי כל דבר שאין לו סוף
 צפועל ותחלוק אותה לכמה חלקים
 גם אותה החלקים הוא א"ס והוא
 בלי ספק ואם החלקים קטנים אין
 להם סוף מכ"ש וכ"ש אם ילטרפו
 אחד לאחד שהוא א"ס ואם תראה
 לשער בשכלך אות אחת של התורה
 תראה שהוא א"ס בין בדיבור ובין
 במחשבה ובין במספר כמו שאפרש
 לקמן בה"ד נמצא כל התורה כולה
 הוא יחודו ואחדותו ית"ש וא"ס
 ב"ה וב"ש וכל התורה נתנה בכ"ב
 אותיות עה ה' אותיות מנצפ"ך
 והוא מגיע למספר אל"ף דלעיל
 וזה יחודו ואחדותו ית"ש וכל
 האותיות כלולין באות אל"ף ובשביל
 כך מאות אל"ף ולעילא תמן אין
 קץ וחשבון והוא עילת כל העילות
 וזה שאמר ולפני אח"ד מה אתה
 סופר כי שם אין קץ וחשבון והוא
 א"ס ב"ה וב"ש : והואיל שהיחודו
 ואחדותו ית"ש מרומו באות אל"ף
 הנזכר התורה לפתוח באות שניה

בחבתי לעיל שאמ"ת אין לו סוף
 והוא א"ס ב"ה וב"ש מרומו באות
 אל"ף והוא אח"ד אמ"ת וזה שיסד
 הפייט אמת חותמו להודיע כי הוא
 אח"ד ומי יוכל להשיבנו והוא
 באח"ד ר"ל והוא באח"ד יחודו
 ואחדותו ית"ש מרומו באות זה
 שהוא בגימ' אח"ד לכך אמר
 באח"ד והמשכיל יבין ופי' הוא כך
 ומי יוכל להשיבנו והוא באח"ד יחיד
 ומיוחד וכל אשר חפץ עושה וא"ת
 שהוא כשאר האד"ה הנמצאים לזה
 אמר אמ"ת חותמו להודיע כי הוא
 אח"ד ר"ל א' בראש אלפא ביהא
 מ"ס באמצע ותי"ו בסוף הוי
 אמ"ת וכבר כתבתי לעיל שכל
 האלפא ביהא אינו נוגיע אלא
 למספר אל"ף ועוד כי אמ"ת באל"ף
 לרמו דלעיל לזה אמ' אמת חותמו
 בזה שחותמו אמ"ת ידוע לכל כי
 הוא אחד וזה להודיע כי הוא אחד
 והמשכיל יבין והואיל ואמ"ת הוא
 באף ואמת הוא א"ס ב"ה וב"ש לכן
 אי אפשר לספור מא' אל"ף ולמעלה
 כי תמן אין סוף ואין קץ ב"ה וב"ש
 עילת כל העילות וז"ש בספר יצירה
 ולפני אח"ד מה אתה סופר וד"ל
 ומי שהעיר ד' רותו בקרבן יראה
 ויבין שכל התורה כולה הוא יחודו

אותיות דר' יצחק

אמר הפסוק ז"ר אשית צרא לקים את השמים ואת הארץ כ"ס לפני"ם הא"רן יסדת ומעסה ידיך שמי"ם ועיין בזוהר ט"ה ששעמוד הימינו של הכהן מתחלת באלו אחוון ז"ס"א בסוד ד"ב אחוון והכל מרמוז במלת ז"ראשי"ת והוא מורה על יחודו ואחדותו ית"ש ולא רציתי להעלותם על הכתב כי המה בנסתר והנכתרות לד' אלקנו ומזה תבין מה שהתורה מסייס בלמ"ד שהוא סוד יחודו ואחדותו וכן תרגום של למ"ד אל"ה לרמוז שכל התורה כולה הוא אח"ד וא"ת לאחדותו וכל התור' כולה הוא שמה דקב"ה ולית אות זעירא באורייתא דלית בה רוון דרוון עילאין .

ומזה תבין הפסוק שאמר ביהזקאל וארא כעי"ן חשמ"ל כמראה א"ש ז"ת לה והוא רמוז ליחודו ואחדותו ית"ש וזה שפוחות התורה זכ"ו ודגושה והקודה זשז"א ובין תבין מזה הפסוק ותמלא מרגוב לכפשיך והכל מרמוז במלת ז"ראשי"ת וזה יחודו ואחדותו ית"ש והמסכיל יבין מעלמו וזה שיסוד הפייט ז"ת לחשמ"ל מראה כמראית א"ש

של אל"ף והוא ז"ת כמו שאמר הפסוק תפארת אל"ם לשבת ז"ת ודי למבין וזה ג"כ הסוד של הדגש צאות ז"ת (וגם מרמוז לעשר אחידין וכ"כ אחוון הוא ל"ב וזה ז"ל מן התור') לכן כל עלמא כולא הוא רשע"י דיל"י והמסכיל יבין :

ודו"א"ל וכל התורה כולה הוא שמה דקב"ה והוא יחודו ואחדותו ית"ש והלריכו התורה לפתוח בז"ת זשז"ל כך הנקודה הראשונה של התורה הוא זש"א כי לית בכל אחוון של שאר הנקודות אלו אותיות של ז' א' בר שז"א (השי"ן מרמוז לחדרי המלך כמ"ס בזוהר ט"ה) שהוא מרמוז על יחודו ואחדותו ית"ש ב"ש הפסוק תפארת אל"ם לשבת ז"ת ודי למבין .

ומזה תבין מש"ה זראשי"ת זרא אלקיי"ם כי זה הנקודה זאלקיי"ם כידוע לידועים ולאחר שתבין את זה תבין מפני מה הטעם הראשון של התורה הוא טפחא כי התורה נתנה מימין הקב"ה שאמר מימינו אש דת למנז וכתיב וימ"יני טפ"חה שמי"ם לה

אותיות דר' יצחק בן

וע"ז אמר הלא כה דברי כא"ש
 וזה בראשי"ת והטעם הראשון של
 התורה הוא ג"כ מורה על יחודו
 ואחדותו ית"ש שהוא טפח"א בגימ'
 כ"ו שסל ארבע צ"ה וצ"ש ולית
 בכל הטעמים של התורה שיהי'
 גימט"ו שלו כמנין שס של הוי"ה צ"ה
 וצ"ש כמו טפח"א והוא יחודו
 ואחדותו ית"ש והואיל והטעם
 הטפח"א מורה על יחודו ואחדותו
 ית"ש לכך הטעם הראשונה של
 התורה הוא בטפח"א והוא מורה
 על יחודו ואחדותו ית"ש (וזה עוד
 מה שאמרו חז"ל הרואה להחכים
 ידרים זהו ימין כמו טפח"א) ולזה
 נראה לי הסוד של לורות הטפח"א
 שהוא פונה תמיד כלפי ימין ע"ד
 שהתורה נחנה מימין הקב"ה שנא'
 מימינו אש דת למו והוא מורה
 לאדם שידבק בהקב"ה וזה טפח"א
 וזה הסוד וימיני טפח"ה שמי"ם
 וזה בראשי"ת בר"א אלקי"ם את
 השמי"ם ואת הארץ כללעיל :

ובין חבין אחי חביבי ותראה
 שבמלת בראשי"ת נרמו
 על התרי"ג מלות שהוא התורה
 שבכתב וגם צה נרמו תורה שבע"פ
 והיא אות שי"ן במילואה לזה אמר

הלשון ושנת"ם שקאי על שניהם
 על שני תורות על תורה שבכתב
 ועל תורה שבע"פ וזה בראשי"ת
 והואיל ואלו הסני תורות לא
 נבראו אלא בשביל ישראל לכך
 פותחות התורה באלו אתון
 ב"ראשית כי המילוי של בר"א
 הם אתון בי"ת ישראל ועוד
 באתון בראשי"ת יש אתון בי"ת
 ישראל הם מתחלף התי"ו בלמ"ד
 באותיות לטל"ת וזה הכל נרמו
 כי בשביל ישראל נברא העולם
 וכל העולם כולן לא נבראת אלא
 בשביל ישראל לכך פותחות התורה
 ב"ראשית שהיא בי"ת ישראל ובמה
 שפותחות בזה מסיים ג"כ בי"ת
 ישראל לרמו שהתורה לא נבראת
 אלא בשביל ישראל ובשביל כך
 נקראו ישראל ג"כ בשם ראשית
 שנאמר ראשית תצואתה בי קודם
 שברא הקב"ה את עולמו ישראל
 עלו במחשבה כמו שכתוב במדרש
 רות של הוהר וו"ל ר' חגיגה אומר
 מאותם דברים שעלו במחשבה
 קודם שברא הקב"ה את עולמו
 ישראל עלו במחשבה מפני שהם
 ראויים לקבל את התורה וכל
 האותיות נכתרו בראשו כיון שעל'
 במחשבה כביכול עמד הקב"ה נחקק

מאותיות דר' יצחק

צו"ת התורה וכל האותיות נכתרו
 בראשו ועליו נתקיימה התורה
 הס'ד וזאת לפנים בישראל ואין
 זאת אלא התורה שהיא קודם לישראל
 לפנים אלו האותיות והכל היה
 תקוק ונרעס בישראל ע"כ ובשביל
 זה פותחות התורה ב"ראשית לרמוז
 על התורה ועל ישראל ושניהם
 נקראו ראשית ראשית חכמה
 ראשית חכמה ושניהם לריכות זו
 לזו ואין זו מתקיימות אלא עם זו
 וזמן שישראל עובדים בתורה
 ובמנוח לשמה בזה הוא מדבק
 בקב"ה כי כל התורה כולה הוא
 שמת לקב"ה וזה הוא יחודו ואחדותו
 ית' שו"ל י

והנה ידוע והבאתי לעיל
 כמה פעמים שהמדה
 התחתונה היא בסוד תורה שבע"פ
 והיא נקראת מלכות צי"ת דוד
 והמדה החמישית מתתא לעילא
 הוא תפארת בסוד תורה שכתב
 בסוד יעקב ותמן שורה הסס
 זה **יהודה** והשני תורות אלו
 אי אפשר זה בלא זה עיין לעיל
 והנה ידוע שהם השלישי של שם
 מ"ב שהוא גג"ל יכ"ש הוא בסוד
 יעקב כמ"ש בתיקונים ע"ש לזה

אמר דוד ברוח הקודש שויתי
יהודה לכ"גדי תמיד כי מימיני
 ב"ל אמוט כי אות למ"ד מתחלף
 בכ"ף בא"ת ב"ש והמעשר מן ש'
 הוא ל" וזה שויתי ה' לכגדי תמיד
 שהוא בסוד יעקב תפארת בסוד
 תור' שכתב כי שניהם א"א זה בלא
 זה לזה אמר דוד שהוא סוד תורה
 שבע"פ שויתי ה' לכגדי תמיד כי
 מימיני ב"ל אמוט דייק הוא התור'
 שכתב שכאמר מימיניו אש דת
 למו ב"ל הוא התורה הפותחות
 בצי"ת ומסיי' בלמ"ד וזה כי מימיני
 בל אמוט רק תמיד הוא בחיבורא
 חדא בסוד ה"א ב"א חל"י כמו
 שכתבתי לעיל ע"ש ואמר דוד שויתי
 ד' לר"ג די תמיד כי מימיני ב"ל
 אמוט לכן שמח לב"י ויגל כבו"די
 כי ידוע שהמדה הזאת נקראת
 ל"ב ונקראת כבו"ד כמו שכתב
 בשער אורה שער ב' ע"ש לזה
 אמר לכו שמח לב"י ויגל כבו"די וד'ל
 אף בשרי ישכון לבט"ח עיין לעיל
 מה שכתבתי על זה ומסיים והולך
 כל תודיעני אורתחיים שובע
 שמחות את פניך נעימות צימינ"ך
 נל"ח והמשכיל יבין ויראה שכל
 הפרסה הזה מרישא לסיפא איך
 שהיה דוד כולל עצמו במדות
 העליונות

אותיות

דר' יצחק

כו

העליונות וכנגד מדתו אמר אמרת לה' אל"ן אחת טובתי ב"ל עליך כלומר מה שאמרת לקרן' את השם של ארבע בלשון אדמות שהיא צבוע דינ"א למלכו"תא דינ"א הוא טובת"י זה הטובה הוא שלי שנקראת על שמי וזה הכל בשביל התורה שהוא ב"ל זכיתי לכל זה להיות שמי נקרא עליך והמשכיל יבין היתר מעלמו ודוק :

הראשון היה א' בצורת זה י"ן י"י"י"י שהוא בגימ' סה) של ארבע ב"ם ולעתיד תהי' ג"כ בצורת זו) עיין בגלגלני ע"ה מה יקדמו (י' ולאחר התפא נעשה כזה א' וא' במילואו כזה אל"ף בגימ' קי"א וכל אות מאלו אותיות מורה על אחדותו כי אות ק' הוא א' במיק' ואות י' הוא ג"כ א' במ"ק וזה אי"ק ומילוי למילוי של אות א' כזה אל"ף למ"ד פ"א הוא אחוון חו"ת בגימ' י"ג שהוא בגימ' אח"ד וזה מורה על אחדותו ית"ש ועוד ב' פעמים חו"ת הוא י"ו בגימ' ז' ג' פעמים ח' הוא כ"ד בגימ' ו' ד' פעמים ח' הוא ל"ב בגימ' ט' ה' פעמים ח' הוא מ' בגימ' ד' ו' פעמים ח' הוא מ"ח הוא י"ב בגימ' ג' ז' פעמים ח' הוא נ"ו הוא י"א בגימ' ב' ח' פעמים חו"ת הוא ס"ד הוא יו"ד בגימ' א' וזה במקום גדולתו של הקב"ה שם אתה מוצא ענותנותו כי כל מה שתחשוב ביות' למספר גדול אתה מגיע למס' קטן זה אות א' שהוא יקודו ואחדותו ית"ש וכך נר' כל אדם כל מה שהוא יותר מתגדל יותר נריך להתמעט עצמו ואל יבקש גדולה לעצמו כי ענוות גדולה מכולם כי דוע וראי' ממשה

ידוע

מה שכתוב בזהר לית אות ועירא באורייתא דלית בה רזין דרזין וכל התורה כולה הוא שמת דקב"ה וכל מי שאמר דסיפורא דאורייתא הוא סיפורא בעלמא לית ליה חולקא באלפא קדישא לכן שמתי אל לבי לפרוש קצת פירוש על האלפא ביתא מה שבעיר ד' רוחי בקרבי כי כל אות ואות מאלפא ביתא מורה על שמת דקב"ה ועל יקודו ואחדותו ית"ש ויתעלה ומה שאמרו חז"ל כל מקום שאתה מוצא גדולתו של הקב"ה שם אתה מוצא ענותנותו של הקב"ה זה ג"כ מרומז בכל אות ואות כאשר עינך תחזיג משרים כי אות א' מורה על אחדותו ית"ש ויקודו וקודם התפא של אדם

אותיות דרי יצהק

קטן ואמ"ת אין לו סוף כי ב' פעמים ט' הוא י"ח הוא ט' זמ"ק ג' פעמים ט' הוא כ"ז הוא ג"כ ט' ד' פעמים ט' הוא ל"ו ג"כ בגימ' ט' וכן כל מה שאתה מונה והולך לא מגיע רק למספר ט' שהוא בגימ' אמ"ת לכן אמת אין לו סוף שהוא רמז לאין סוף ז"ה וב"ה ובוטל ואת בי"ת הוא ג"כ בגימ' אמ"ת שהוא אין סוף ז"ה וב"ה לכך פותחות התורה בזי"ת לרמז על אין סוף ז"ה וב"ה שהוא אמ"ת וזה בראשי"ת ברא"ל אלקי"ה ה"ת אמת ובלאותיות ב"ראשית הוא אותי' בי"ת רא"ש ואמ"ת בי"ת ראש למה פותחו התורה בזי"ת בשביל בראשי"ת ברא"ל אלקי"ה שהוא ס"ת אמ"ת וזי"ת ואמ"ת הוא מספר אחד המרמז לא"ה ז"ה וב"ה ש"ש מה שכתתי בפירושי הראשון של האלפא ביחא למה פותחות התורה בזי"ת ותמלא מרגוע על נפשך ממלא אות ב' ג"כ מרמז על שמת דקב"ה ע"כ אות בי"ת שהוא זי"ת מלא חכמה ודוק .

שאלו ונחנו מה וכתוב והאיש משה עניו מאוד ומי גדול ממשה לכן צריך כל אדם לשפול את עצמו במאוד מאוד ויבוא למדרג' עליונ' אשר אין לא ראיה ויגביה אותו למעלה למעלה בעולם הבא וזה ראיה מאות א' כדלעיל שהוא שמת דקב"ה ז"ה וב"ה שועוד כי מילוי דמילוי עם הקודמים הוא בגימ' י"ז הוא ח' וכל מה שתשוב בזי"ת הוא מגיע עד למספר א' ע"כ וזה הכל מורה על יקודו ואחדותו ית"ש ויתעלה זכרו לעד וללכת נכחים ע"כ הוא אות אל"ף והוא פ"ל וז"ש בעל ספר יצירה ולפני אחד מה אתה סופר וד"ל :

ואות

ז' הוא ג"כ מורה על יחודו ואחדותו ית"ש כי אות ז' ית כזה זי"ת יו"ד ת"ו הוא כ"ט בגימ' י"א והוא ז' וכל אות בעצמו הוא ג"כ ז' כי יו"ד בגימ' י' והוא ז' ות"ו הוא בגימ' י"א הוא ג"כ זי"ת וזה זי"ת כל או' בגימ' ז' וזה ג"כ במקום גדולתו עם עמותתו ודוק :

ועוד

כי זי"ת במילואו כזה זי"ת יו"ד ת"ו הוא אתון ט' שהו' בגימ' אמ"ת במהפ'

ואות ג' הוא ג"כ מורה על אחדותו ויחודו ית"ש כי אות גימ' ל' כזה עם האותיות הקודמות

אותיות

דרי יצחק

כח

ואות ה' ג"כ מורה על יחודו ואחדותו ית"ש ויתעלה כידוע ואין כאן מקומו להאריך בענינה ואות ה"א וא"ו הוא י"ס בגימ' א' ועוד ה' במילוי ה' כזה ה"ה הוא בגימ' יו"ד והוא א' ה"א במילוי א' כו"ה הוא וא"ו בגימ' א' ח"ד ה' במילוי י' כזה ה"י בגימ' ו' והוא אחד וזה בגדולתו שם אחת מולא ענותותו וכל המילואים של אות ה' הוא בגימ' ל"א והוא ד' וזה אות ד' ה' ו' כיו"א בגימ' אחד וזה אחדותו ית"ש ודוק :

ואות ו' ג"כ מורה על יחודו ואחדותו ית"ש כי ו' אריכתא דא סוד אריך אנפיון ובשביל כך נקרא בקמ"ץ כזה ׀ שהוא סוד כתר א"א וגם ׀ רומז ׀ לסוד כתר שבכתר בשביל ׀ כך נקרא בקמ"ץ שהוא סתום וחתום ובשביל כך נקרא ׀ א"ו א' נעלם בחברתה ואות ו' ׀ מכאן וא"ו ׀ מכאן וזה סוד ולמכסה עת"ק כי עת"ק הוא מכוס ה"מכל לז כזה וא"ו והואיל והוא מכוסה אינו ניכר בהצרת הפה והוא סתום ונעלום מכל לז כזה ׀ א"ו ואין ו' השני נקראת אלף

הקודמות כזה ג' גי' גימ' גי' מל הוא בגימ' כו' שהוא שם של ארבע ב"ה וב"ש וגימ' ל' במילואו כזה גימ' ל' יו"ד מ"ס למ"ד הוא י"ב אהונו הוא בגימ' ג' וזה בכל מקום שאתה מולא גדולתו של הקב"ה שם אתה מולא ענותותו של הקב"ה וזה אות ג' :

ואות ד' הוא ג"כ מורה על יחודו ואחדותו ית"ש ויתעלה כי אות ד' במילואו כזה דל"ה למ"ד תי"ו הוא ט' אהונו והוא בגימ' אמי"ת שהוא אין סוף כדלע"י ואות ד' עם אותיו הקודמי' כזה ד' דל"ה דל"ת הוא כ"ב והוא בגימ' ד' וזה בכ"מ שאתה מולא גדולתו שם אתה מולא ענותותו וזה אות ד' ועוד ג' ד' כי ג' במילואו הוא בגימ' י"א ודל"ת במילואו הוא ג' כ"י א' הוא בגימ' טרא"ד : והמילוי דמילוי של אות ג' כזה גימל יו"ד מ"ס למ"ד והמילוי דמילוי של אות ד' כזה ד' ל"ת למ"ד תי"ו הוא בגימ' י"א כאחד מהם וזה ענותותו ובשביל כך האות גימ' ל' אלף אות דל"ת כי זה בלא זה אי אפשר כי מי שהוא גומל חסד לריך לרדוף אחרי דלים כמו שאמרו חז"ל מ"ט כרעי"ג אלף ד' כו' וזה אות ג' ואות ד' ודוק :

אותיות דר' יצחק

כח"ר וזהו יחודו ואחדותו ית"ש
 וזהו ית"ש - והמשכיל יבין :
ועוד ו'ו רזא דיג' תיקוני'
 דיוקנא בשביל כך
 נקראו ית"ש באל"ף שהוא רמז
 לא"ס ולא"א ולמוחין וסוין הם
 בחי' השער וכמו שכתבתי לעיל
 ע"ש ופי' הדבר כי האור של הא"ס
 כשמחפשים בראשה דא"א ששם
 המוחין וכשבא להתפשט דרך הגרון
 ששם מקום לר' ואז האור יולא דרך
 שער וממנו נתבאר הזקן וזה הוא
 י"ג תיקונים דיוקנא של לכורא כי
 הם באים מנח"ג מוחין והם ג'
 היות ששם י"ב אחוון שהוא ו'ו
 והבחינה הכוללות הם י"ג תיקוני'
 וזהו ית"ש ובשביל כך נקרא בקמ"ן
 צורות י"ו כיו' הוא בחי' השער
 והאור שבתוכו הוא י' שהוא טיפות
 האור הנכנס בתוכו וזה ית"ש

וכן מרמז על י"ג תיקוני' דלעיל'
 וע' תיקונים דלתת' שהוא בחושבון
 ו' ואינון ט' תיקוני' הוא ג' ית"ש ולא
 הם ט' תוקמי' ואינון אחוון ית"ש
 הוא ג"כ ו'ו כש"ל כ"פ ע"ש ומה
 שלמעלה הוא י"ג תיקוני' כל למעל'
 לא יס' נוקב" ואלו יס' היות ו'ו
 אחוון ועש' בחי' הכוללות הוא
וא"ו י"ג תיקוני' ולמטה יס' נוקב"
 ד' והב'

עם ו' ראשנה וזהו י"ו כ"ח הא
 הוא כ"ח ע"ת ו'א"ו עתיק"ע"ת
 דא ו'א"ו כ"ח אל"ף דא יק"א
 ד' בחשבונ' ודא ו'א"ו עתיק"א
 ודא כ"ח דהאר"ו ע"ת דהאי א"ף
 שהוא יק"א ודא הוא עתיק"א
 קדיש' שהו' ו'א"ו ולמטה עתיק' וזהו
 יחודו ו' אחדותו ית"ש וזה
 ו'א"ו והמשכיל יבין וידע :

ועוד ו'ו דא סוד חכמ"ה כ"ח
 מ"ה כ"ש לעיל כמה
 פעמים והנה ידוע שאותו הוא
 חכמ"ה והבט נא וראה שאות יו"ד
 שהוא חכמ"ה מרמז באות ו'ו כי
 ידוע והבאתי לעיל כיו' ראשונה
 הוא כולל אינון אחוון מא"לף ועד
 ו' כזה א' ב' ג' ד' ה' ו' השני דא ו'
 השרשית מהאי אלפא ביהא כזה
 א' ב' ג' ד' ה' ו' וזהו ו'תו אשתאר
 אינון אחוון אחרכין לאינון ז' ח ט י
 והנה ב' אחוון ו' הוא ג"כ בחושבון
 י"ה והוא ו' והוא ו' לקמן כזה י"ו
 י' דא י' לקמן ונעשה ו'ו ואשתאר
 אות ט' בלחודי' שהוא ט' סוד מ"ה
 ע"ד הקדמ"א וזה ו'ו כ"ח מ"ה
 שהו' חכמ"ה סוד יו"ד וזה ו'א"ו א'
 נעלם סוד אל"ס מ"ה כ"ח מ"ה
 ונקרא בקמ"ן סוד כח"ר כי יו"ד
 סיפור דליה עשרי"ה בחושבון

אותיות

דרי יצחק

כט

שלהם ואנכי אי"ש חל"ק שסוף
רחל ולאם כ"א הוא בסוד ח"לק
וזם יחידו ואחדותו ית"ש חס ונא
והמשכיל יבין *

ופצ"ה הסי"ן שבשמות הם למוק
ונשאר ג' יה"ו הם ט' תיקו"ני ז"א
חס ונא והמשכיל יבין *

זוה רזא דהאי"ו אחסדר צין
הנהו תריקס הסי"ן עילא'
הוא בוד אימא ואת ו' הוא בוד
צרא ואורתי דהאי צרא אתרבי
אלל אימא ואשגחותא דילא תדיר
צברא בגין דא פני' ל' לאשגתא
עליהו לחפיה לו כאורתי דמלא
לתחא צהאי עלמא והכל יש סורא
לעילא ובגין דא האי אות' ברא
דילי אזיל לקמי' אימא ואימא
חפיה עליהו כזה ה' ו' ובגין דהאי
ו' הוא בוד יעק"ב בגין דא האי
ו' אחפני תדיר להאי ה' בתראה
דהיא סוד רח"ל נוקבי' דיעקב
ובגין דהווי עקרת הבית בגין דא
אסתכל בה תדיר מחביבי בגי כזה
ו' ה' כ"ס ויאבד יעקב לרח"ל
ותמיד עיני' ה' אלביק בהאי ה'
ולא תסתלק אשגחותא דילי אפי'
רבעא חדא ובגין דהאי ה' עילאם
הוא סוד לא"ה קס"ר של תפילין
בגין דא היא אחור דהאי"ו ועיין
לעיל בערך ווי"ן ותבין כאן ביותר
והאי ו"ו הוא קד"ס בחושבני ובגין

ועוד ו"ו סוד יחודו ית"ש כי
ט' בוד ז"א והוא מיוחד
עם צ' בחי' פרנסי' של לאה ורחל
שהוא בחושבן ו"ו וכדין נקרי ו"ו
וכן בעלמו מורה על היתוד'
כי ק"מץ בחושבון ר"ל ר"ת
רח"ל לא"ה וכד' אתחברו בו ז"א
כדין נק"ראו והנה ידוע שסוד ו'
ז"א חלק ט' לב' מחציו ולמעלה
הוא בוד בחי' פרנסי' של לאה
ומחציו ולמט' הוא בוד בחי' פרנסי'
של רחל ובשביל כך נקרא ו"ו צ'
חלקי ו"ו לק"מץ שהוא רח"ל לאה
כדאמרן וכן לורות ק"מץ הוא י"ו
ג' מלואון דה' בסוד אי"ה שר"ה
אשתך ו' ש יעקב ו"ו אנכי איש
ח"לק בשביל שאנכי ט' איש ח"לק
מחציו ולמעלה לאה ומחציו ולמטה
רחל בשביל כך ו"ו אנכי ודוק :

ועוד י"ל ואנכי איש חלק כי
לאה רחל עם צ' כוללים
גי"מ רע"ו וכסתחלק לטניה הוא
בחושבון חל"ק וז"ש יעק"ב בעל

אותיות דר"צחק

אות ח' ודוק :

ואות ט' הוא ג"כ מורה יחודו

ואחדותו ית"ש בעולם כי

ט' הוא בגימ' אמ"ת ואמת אין לו

סוף כי כל מה שחשבונו ביותר

למעלה למעלה הוא בגימ' ט'

לרמוז שאין לו סוף ואין סוף

לאחדותו : ועוד ט' במילואו

כזה ט' בגימ' אחד וזה אין סוף

לאחדותו וזה אות ט' ודוק .

ואות י' ג"כ מורה על יחודו

ואחדותו ית"ש כי י' כזה יו"ד עם

האותיות הקודמים כזה י' יו"ד

הוא בגימ' י"ט והוא בגימ' א' ומילוי

דמילוי הוא בגימ' אמ"ת כלעיל

ועוד מילוי דמילוי כזה יוד ואו דלת

הוא בגימ' ח' וכל מה שחשיב

ביותר יותר מתמעטת עד שחגיג

לא' וזה אחדותו ית"ש ועוד י' הוא

א' וזה אות י' וזה במקום שגדולתו

שם ענותנותו וק"ל :

ואות כ' הוא ג"כ מורה על

יחודו ואחדותו ית"ש

כי אות כ' כזה כ"ף הוא בגימ' ק'

והוא א' וזה בסוד כ"ף אח"ת וע"ד

שאמרו חז"ל קו"ף שמו של הקב"ה

ועוד כ"ף במילואו כזה כ"ף פ"ת

הוא

זה הוא קד"ם ה' כזה ה"ה

בדיוק"י דילוי : ועיין לעיל רזין

דרזין בהאי"ו ותגל ותשמח לנך :

ואות זי"ן נמי מורה אחדותו

ית"ש כי אות זי"ן במילוי

דמילוי כזה זי"ן יוד גו"ן הוא ט' אחוון

הוא בגימ' אמ"ת שהוא ת"ס ב"ה

וב"ש כלעיל ועוד כי זי"ן הוא

בגימ' אח"ד שהוא אחדותו ית"ש

ועוד כי זי"ן עם האותיות הקודמות

כזה ז' זי"ן הוא כ"ח והוא בגימ'

א' וזה במקום שאתה מוצא גדולתו

של הקב"ה שם את' מוצא ענותנותו

ית"ש וזה יחודו ואחדותו וזה אות

זי"ן ודוק .

ואות ח"י ת"ג"כ מורה על

יחודו ואחדותו ית"ש כי

אות ח' כזה ח"י יו"ד ח"ו הוא ט'

אחוון שהוא אמ"ת ואין לו סוף

כלעיל ועוד ח"י הוא בגימ' אחד

ועוד ח' כשחשיב ב"פ ח' הוא יו"ן

והוא בגימ' ז' ג' פעמים ח' הוא

כ"ד והוא ו' וכן ד' פעמים ח' הוא

בגימ' ה' עד שחגיג לא' כלעיל

וזה יחודו ואחדותו ית"ש וזה בכל

מקום שאתה מוצא גדולתו של

קב"ה שם אתה מוצא ענותנותו וזה

ג"כ בגימ' אח"ד כללעיל באות ה'
 ועוד כי נו"ן עם אותיות הקודמות
 כזה כ' כ"ו כו"ן הוא ל' ב' והוא ג"כ
 ה' מן הנו"ן המעשר והעשירי יהיה
 קודם ועוד מילוי למילוי הוא ט'
 אחוון בגימ' אמ"ת שהוא א"ס ב"ה
 וב"ש וזה אות כ' ושם ענותנותו
 ודוק *

ואות ט' הוא ג"כ מורה על
 יחודו ואחדותו ית"ש
 כי אות ס' הוא אות ו' והוא"ו הוא
 בגימ' אח"ד ועוד כי אות סמ"ך
 עם אותיות הקודמות כזה ס'
 ס"מ סמ"ך בגימ' כ"ח והוא י'
 ומגיע למספר א' ושם ענותנותו
 וזה אות סמ"ך ודוק *

ואות ע' ג"כ מורה על יחודו
 ואחדותו ית"ש כי אות
 עי"ן במילואו למילואו הוא ט'
 אחוון בגימ' אמ"ת שהוא א"ס ב"ה
 וב"ש ועוד עי"ן בגימ' אח"ד וזה
 אחדותו ית"ש ואותיות הקודמות
 כזה ע' עי"ן הוא בגימ' כ"ח
 והוא י' ומג ע למספר א' וזה במקו'
 גדולתו עם אהה מולא ענותנותו
 וזה אות עי"ן ודוק *

ואות פ' ג"כ מורה על
 יחודו ואחדותו ית"ש כי
 אות פ"ו הוא א' ובמילוי י' הוא
 א' הוא בגימ' אח' ובמילוי י' הוא
 ביותר

הוא י"ט והוא מגיע למספר ח'
 זה במקום גדולתו עם אהה מולא
 ענותנותו וזה אות כ"ף ודוק *

ואות ל' ג"כ מורה על אחדותו
 ית"ש כי אות ל' במילואו
 כזה למ"ד מ"ה ד"לת ג"כ מגיע
 למספר ל' ואחוון הוא ח' וכל מה
 שתמנה ביותר מגיע לחשבון היותר
 פחות והוא אות א' ועוד ל' עם
 אההיות הקודמות כזה ל' ל"מ למ"ד
 הוא בגימ' ג' והוא מעשר מן ל'
 עי"ד העשירי יהיה קודם וזה אות ל'
 ושם אהה מולא ענותנותו וק"ל

ואות מ' ג"כ מורה על יחוד
 ואחדותו ית"ש כי אות מ'
 כזה מ' הוא בגימ' שם של ארבע
 ומ"ס במילואו כזה מ"ס הוא ח'
 וכל מה שתחשוב יותר למעלה
 למעלה יגיע עד למספר א' וזה
 במקום גדולתו עם ענותנותו וזה
 אות מס ודוק *

ואות נ' ג"כ מורה על יחודו
 ואחדותו ית"ש כי אות נ'
 המעשר שלה הוא ה' וה' במילוי
 ה"ה כזה הוא י' והוא א' ובמילוי
 א' הוא בגימ' אח' ובמילוי י' הוא

אותיות דר' יצחק

ואות רי"ם הוא ג"כ מורה על יקודו ואחדותו ית"ש כי רי"ם הוא בגימ' ו' ואל"ו בגימ' אה"ד וזה אל"כ ב"ה וב"ש ועוד כי מילוי דמילוי הוא בגימ' ט' אחרון שהוא אל"ת ועוד כי מילוי דמילוי הוא בגימ' כ"ו סה של הוי"ה ב"ה וב"ש וזה יקודו ואחדותו ית"ש וזה אות רי"ם וק"ל:

ואות סי"ן ג"כ מורה על יקודו ואחדותו ית"ש כי סי"ן בגימ' ט' והוא אל"ת אל"כ ב"ה וב"ש ועוד כי מילוי דמילוי הוא בגימ' כזה סי"ן יו"ד נו"ן הוא גם כן בגימ' ט' שהוא אל"ת ואותיות הקודמות הוא י"ח והיו"ד הוא אל"ת הנה סי"ן הוא מלשון ושננתם וכתוב חל"ץ שנוני' ואז תחתיך יפלו וכתוב בזוהר חדש פ' תרומה עמים תחתיך יפלו ומאן הוא דרגא דאפיל לן דרגא דאיקרי ל"ב דאסתמא על עובדין דעלמא דנת לון על דאינון אויבי המלך ע"כ וזה סי"ן שר"ך להשתדל באורייתא יומם וליילה ואז זוכה לשבעה היכל' עילאה דנשמתיסון דלדיקיא חמאן בבו קמי קב"ה והם נקראים היכלי ש"ן ואמאי איקרי היכלי ש"ן בגין

ביותר מגיע עד למספ' אי כלעני' ואות פ"א בגימ' ט' וזה אל"ת שהוא אל"כ ב"ה וב"ש ובמילוי י' כזה פ"י הוא ג"כ בגימ' ט' שהוא אל"ת ובמילוי ה' כזה פ"ה הוא בגימ' אה"ד ועוד ה' עס אות הקודם הוא י"ז והוא ח' ב' פעמים ח' הוא י"ז הוא ז' עד שמגיע למספר אל"ת ושם ענותנותו וזה אות פ' ודו"ק :

ואות ל' ג"כ מורה על יקודו ואחדותו ית"ש כי ל' בגימ' ט' והוא בגימ' אל"ת ול' כזה עס האותיות הקודמות כזה ל' ל"ד ל"י ל"ד"ק בגימ' ו' והוא בגימ' אה"ד וזה יקודו ואחדותו ית"ש וזה אות ל' ודוק :

ואות קו"ף הוא שמו של הקב"ה וקו"ף הוא בגימ' י"ה ומילוי י"ה כזה יו"ד ה"א הוא בגימ' סה של ארבע ועוד אותיות אחרונות היא כ"ז וזה מחליו תתמלא תיבתו ובשכיל כך קו"ף שמו של הקב"ה ועוד מילוי דמילוי הוא ט' אחרון בגימ' אל"ת וזה אל"כ ב"ה וב"ש ויתעלה ועוד ק' הוא י' וזה אל"ת וזה אחדותו ובמקום שאתה מולא גדולתו שם אתה מולא ענותנותו וזה קו"ף וק"ל :

אותיות דר' יצחק ר"א

ואז אמר גימ'מל דל"ת זריך
 לגמול חסד עם לים וזה
 גימ'ל דל"ת ואמרו חז"ל מ"ט
 כרעי' דג' לגבי ד' לת משום שהוא
 גומל חסד זריך לרדוף אחרי לים
 ומ"ט כרעי' דל"ת לגבי גימל
 כדי ללימצי לים נפשי' וזה גימ'ל
 דל"ת ודוק וכתב ועניי' מרודים
 תביא זי"ת וזה זי"ת גימ'ל דל"ת
 ודוק :

ומי שהוא עוסק בתורה וגומל
 חסד עם לים כדלעיל
 אל"ף זי"ת גימ'ל דל"ת ואז גורם
 שתחבר הלך בלדיק וזה ה"ת
 וא"ו כידוע ליודעים ודוק :

ואם אמר יאמר האדם מה
 יעשה אדם רלונו של
 אדם לעשות רלונו של מקום רק
 שאור שבעי'ה מעכב אותו ע"ז
 אמר זי"ן ח"ט כלומר זי"ן על
 עצמך כנגד ח"ט שהוא יצר הרע
 שנאמר לפתח חטאת רובץ ואז
 זריך אתה למיפיק לקיבל' במילין
 לאורייתא וזוה הוא מתבנע תחת
 ידך כמו שאמרו רז"ל אם פגע בך
 מנוול וכו' יעסוק בתורה כי לית
 קטרוגא ליצר הרע בר מילין
 לאורייתא לבך אמר זי"ן ח"ט כלו'

זי"ן

זכו באורייתא ואתחקפהו זה זכו
 להאי ש"ן וזה ש"ן וק"ל ובשביל כך
 דרגא זאת נקרי' ל' ב על שלא שמרו
 את התורה הפותחות זי"ת ומסי'
 בלמ"ד וזה ל"ב לכן ש"ן שזריך
 להשתדל באורייתא יומם ולילה
 ותזכה לז' היכלי עילאה הנקרא
 ש"ן כדלעיל ודוק .

וזה ג"כ אל"ף בית כלומר
 שזריך לאולפ"א זי"ת
 הוא התורה הפותחת זי"ת ולמה
 פותחת התורה זי"ת ע"ש שהיא
 היתה ב' אלפים שגה קודם זריית
 עולם וזה אל"ף זי"ת וישראל
 דמשתדלין באורייתא נקראין ע"ש
 וזה זי"ת ישראל ולמה נקראין
 בית ישראל ע"ש התורה הפותחו'
 זי"ת ומסי' בישראל וזה זי"ת
 ישראל לכך פתח התורה בצראשית
 ז' ראשית בשביל התורה שנקראת
 ראשית דרכו ובשביל ישראל
 שנקראין ראשית תבואתה וזה בלא
 זה אי אפשר ואיןזו מתקיימות אלא
 עם זו לכך נקראו זי"ת ישראל ע"ש
 התורה שפתח זי"ת ומסי'
 בישראל וז"ש תפארת אדם לשבת
 זי"ת והתורה בסוד תפארת כידוע
 ובשביל זה פותחות באל"ף זי"ת
 ודוק :

אותיות

דר' יצחק

זיין ערנמך בחרב פיפיות זה תורה
 ואז תוכל לו ותהי יד"ו על העליון
 וזה יו"ד כ"ף וכסותי כפ"י עליך עד
 עברי מכאן שנתנה רשות למחזלים
 לחבל לכך אמר זי"ן ערנמך כנגד
 ח"ט ואז יו"ד כ"ף ושכוחי כפ"י
 עליך ודי למבין וזה ג"כ כ"ף אח"ת
 עשר"ה וזה בשמך אשא כפ"י וד"ל
ואת תי"ו ג"כ מורה על יחודו
 ואחדותו ית"ש כי תי"ו
 במילוי דמילוי כזה תי"ו יו"ד וא"ו
 הוא בגימ' ח' ב' פעמים ח' הוא
 י"ו בגימ' ז' וכן כל מה שתמנה
 למעלה למעלה יתר מתמעטת
 עד למספר א' וזה יחודו ואחדותו
 ית"ש וזה או' תי וק"ל נמל"ל או'
 ואות מאלפא בית' מורה על יחודו
 ואחדותו ית"ש ויתעלז'כרו לע' ולג"ל
 נלחיה ומי הוא זה אשר מלאו לבו
 לומר שסיפורה דאורייתא הוא
 סיפורה בעלמא אלא כל אות ואות
 יש בו שמה קדישא שאי אפשר
 להעלותו על הכתב כיר"ב הוא לכן
 יראה כל אדם שלא ידבר דברי
 בטלה כי על כל דבור ודבור
 יכול במשפט אה על טוב ואה על
 רע והחורה נקראת עץ
 חיים וכתוב מי האיש החפץ חיים
 וגו' נלוד לשוקך מרע וגו' בור מרע
 ועשה טוב זה תורה שנאמ' כי לקח

טוב כו' וכתוב שומר פיו ולשונו
 שומר מנרת נפשו ועיין בזוהר פ'
 שמיני ע"ז הפסו' ת"ח פומא ולשון
 אתר אהרא עילאה הכי איקרי
 ובגין כך לא יפגוש אינוש פומי
 ולישני' במילין ציטין ולא יהא חולק'
 צהו ע"כ ולפי מה שכתבתי לעיל
 שכל האותיות הוא מורה על יחודו
 ואחדותו ית"ש וכולם כלולין זה
 בזה וכולן נקראים שמה חד שהוא
 שמה דקב"ה גל'פא בכ"ב אחוון
 וכלהו רזא חדא הוא וזה נגילה
 ונשמח' ב"ד ויצטחו ב"ד יודעי שמ"ך
 והואיל וכל הך' ב' אחוון הוא רמו
 ליקודו ואחדותו ית"ש שהוא אות א'
 לכך פותחות בא' שהוא אות ראשון
 לאלפא ביתא ואין ראשון לפניו
 והוא ראשון והוא אחרון כמו שנא'
 אני ראשון ואני אחרון ואביך
 קצת מזה הענין ותרצה נפלאות ד'
 ותרצה שיחודו ואחדותו ית"ש הוא
 בכל האותיות וכולן כלולין באות
 א' כי כבר כתבתי לעיל רמו על
 אות אל"ף וכן מודיעך עוד כי
 ידוע שאותיות מנצפ"ך הכפולות
 הנה באים למלאות השבון כ"ך'
 פשוטה הוא ה' מאות מ"ס התומה
 ו' מאות כ' פשוטה ו' מאות ד'
 פשוטה הוא ח' מאות ז' פשוטה פ'
 מאות

אותיות דר' צחק לב

אל"ף הוא בגימטריא אי"ק ב'
 פעמים אל"ף הוא בגימטריא בכ"ר
 וזה הוא סוד של אי"ק בכ"ר גל"ש

מאות וכשתמנה מאות אל"ף ועד
 תי"ץ תגיע עד למספר אל"ף וזה
 התשובה כי אות א' במילואו כזה

וזו היא צורתה של אל"ף בלחודי' הוא אי"ק :

וזו יחידות עשירות מאות כזה
 ואם תחשוב ב' פעמים אל"ף הוא -
 וזה שאמר בדברי הימים א' י"ב
 אח"ד למא"ה הסטן והגדול לאל"ף
 וד"ל :

ואם תחשוב ג' פעמים אל"ף הוא
 ואם תחשוב ד' פעמים אל"ף הוא
 ואם תחשוב ה' פעמים אל"ף הוא
 ואם תחשוב ו' פעמים אל"ף הוא
 ואם תחשוב ז' פעמים אל"ף הוא
 ואם תחשוב ח' פעמים אל"ף הוא
 ואם תחשוב ט' פעמים אל"ף הוא
 נמצא כל אלו אותיות של אל"ף
 ביתא הוא אל"ף דוק ותמצא מרגוע
 לבפסך סכל אותיות כלולין באות
 אל"ף ובשביל כך נקרא אל"ף שהוא
 סוד אל"ף וכל האותיות כולו הוא
 יחודו ואחדותו ית"ס ובמקום
 גדולתו שם אתה מולא ענותנותו
 וזה שאמר ר' יוחנן בכל מקום
 שאת' מולא גדולתו שם אתה מולא

- בכ"ר

גל"ש
 דמ"ת
 הו"ך
 וס"ם
 זע"ן
 חפ"ף
 טצ"ץ

וזה הסוד של הספוק ואי ירדוף אל"ף
 וזה הסוד הסטן לאל"ף יהיה וד"ל

יחודו ואחדותו ית"ס וד"ל :

ואמר הפסוק עמוס ה' בולאות אל"ף תשאר מאה וכולאו מאה תשזור עשר' לבי"ת ישראל
 זה תורה בכ"ב אותיות עם ה' אותיות מנלפ"ך הוא ד"ז מניע למשפר אל"ף ויחולל"ף מניע ק'
 ומן ק' מניע י' ומן י' מניע א' וזה אי"ק ובמשכיל להבין מן זה הניגוד ויבין סוד הפסוק וזה

ענותנותו ר"ל בכל מקום בכל אות ואות הוא שמה דקודשא וזה ענותנותו
 כדלעיל וכן כשתספור ותמנה ציורת למעלה למעלה יותר
 מתמעט עד שתגיע לתתלתן שהוא אי' דוק ותמצא מרגוע לבפסך וכן

אותיות דרי יצחק

כחוצ בספר חובת הלבבות בשער
 היחוד פירק ט' כי העילות כל
 העילות כל אשר העלנה למעלה
 תתמעטנה בתחלתן עד אשר
 תסיין מגיעת אל שורש המנין והוא
 האחד האמת והוא הבורא יתברך
 ע"ש ביותר ומה שהבאתי מענין
 היחודו ואחדותו ית"ש באלפא
 ביתא בענין זה די למזין :

ואב"ן צוד קלת על ענין
 אחדותו ית"ש כי
 כשתחשוב מן אות א' עד אות י'
 ועד בכלל אז הם מספר ה"ן והוא
 בגימ' י' וזה א' דוק ותמצא מרגוע
 לנפשיך ואם תחשוב ב' פעמים
 ה"ן הוא בגימ' ק"י הוא ב' גימ' מל
 פעמים ה"ן הוא בגימ' קס"ה הוא
 י"ב והוא ג' ד' פעמים ה"ן הוא
 כ"ר והוא ד' ה' פעמים ה"ן הוא
 י"ד והוא ה'ו' פעמים ה"ן הוא ש"ל
 והוא ו' ז' פעמים ה"ן שפ"ה הוא
 י"ו והוא זי"ן ח' פעמים ה"ן הוא
 ת"ס והוא ח' ט' פעמים ה"ן הוא
 תל"ה הוא י"ח והוא ט' י' פעמים
 ה"ן הוא ת"קן והוא מגיע עד
 למספר א' וזה יחודו ואחדותו ית"ש
 וכן כל מה שתחשוב יותר למעלה
 מגיע עד למספר א' וזה החשבון
 הוא מן א' עד י' ועד בכלל

וכשתחשוב מן אות כ' עד אות ל'
 וע"ד בכלל הוא בגימ' ת"ס גרוא
 ת"ב פעמים ח' אז הוא י"ו והוא
 ז' ג' פעמים ח' הוא כ"ד והוא ו'
 ד' פעמים ח' הוא ל"ב והוא ה' ה'
 פעמים ח' הוא מ' והוא ד' ו' פעמי'
 ח' הוא מ"ח הוא י"ב והוא ג' ז' פי
 ח' הוא כ"ו הוא י"א וזה ב' ח'
 פעמים ח' הוא ס"ד והוא י' וזה א'
 וזה יחודו ואחדותו ית"ש וכשתמנ'
 מן אות ק' ועד אות צ' פשוטה
 תמצא החשבון ד' אלפים ודי מאות
 והמספר מן זה החשבון הוא ת"ס
 ב' פעמים ת"ס הוא ז' ג' פעמי'
 ת"ס הוא ו' כדלעיל עד שתגיע
 למספר א' וזה אחדותו ית"ש וזה
 שנקראת א' לך כי כל אותיות של א'
 מגיע למספר ט' מאות ותשעים
 ותשעה וחסר א' לא"לף ואו יגיע
 מספר אל"ף וזה אל"ף דוק וזה
 הסוד של אי"ק בכ"ר ג"לש וזה
 יחודו ואחדותו ית"ש וזה במקום
 גדולתו שם ענותמותו דוק .
ואב"ן עוד מענין יחודו
 ואחדותו ית"ש אמרו
 חז"ל קו"ף שמו של הקב"ה ומוצא
 בספר שבע ט"ל פירושו דהיינו
 שם של הוי"ה הוא בגימ' קו"ף
 דהנה בהאותיות של הא"ב כולו
 לא

בזוהר חדש סיר הסירים וז"ל
 ועשרים ותרין אתון מתפשטין
 ושריין לאתגלגל מרישא דגבורא
 קדמאה ברזא דיקודא דתמן אתון
 לאתגלגל ומתמן נשרין אתון
 וסלקא א' רזא דכל אתון
 ברזא דאחד ע"כ : וזה הסוד שגא'
 אד"ס אח"ד מא"לף מל"אחי א"ת
 מלאחי אלא מליאוחי ודל' ובספר
 יצירה כתוב ולפני אח"ד מה אתה
 בופר ע"כ והוא ממדות כת"ר
 לעילת תמן אין קץ ותשבון כי הוא
 אין סוף ב"ה וב"ש והוא רישא דכל
 קלין עילת כל העילות ואין לנו
 עסק בנסתרים ואמר הכתוב
 במו"פלא ממך 4 תדרוש ובמ"כוס'
 ממך אל תחקור והוא הסוד של
 כתר עלין המרומן בא"לף כידוע
 וזה במו"פלא ממך אל תדרוש
 ובמ"כוס' ממך אל תחקור הוא
 הוי"ה אד"כי שהוא כ"ו ס"ה אין לך
 ולחקור וזה ובמ"כוס' אל תחקור
 אין לך עסק בנסתרים וכולא חד
 באות א כלולה כי הוי"ה א"דכי
 בשילוב הוא ראש וסוף ב' יודיין
 כוס י"י ונשאר שית אתון והוא ו'
 בין י"י מן הוי"ה אד"כי וזה א לזה
 תמר במו"פלא ממך אל תדרוש
 ובמוכו"ס ממך אל תחקור אין

לא מלינו שני אותיות שיהא מספר
 ט"ו כי אם שלשה זוג דהיינו י"ה
 ט"ו ח"ז שבכל שני אותיו יש מספר
 חמשה עשר • וזוגות אותיות שיהא
 מספרם אחד עשר הנה ה' זוג
 דהיינו ו"ה ד"ז ג"ח ז"ט י"א נמלא
 השלשה זוג שבכל אחד מספר י"ה
 עולה מ"ה ותמשה זוג שבכל אחד
 מספר ו"ה עולה כ"ה ובין הכל עולי'
 מאה וזה הפי' קו"ף שמו של הקב"ה
 המרומן בו השם הוי"ה כאשר נמלא
 באותיות • נמלא אלו אותיות
 טעולה וה' עולה ה"ן ואלותיות
 שמספרם י"ה עולה מ"ה ואלו ה"ו
 ה"ס ובמספור קטן עולה י"ט וזה
 א' וזה יתודו ואלדותו ית"ש ובמקום
 גדולתו שם ענותנותו וק"ל •

זוהר שאמר ר' יוחנן בכל מקום
 שאתה מולא גדולתו של
 הקב"ה שם אתה מולא ענותנותו
 בכל מקו"ם דיי"ק כי השם הוי"ה
 ז"ה וב"ש בגימ' כ"ו והוא ח' וכל
 מה שתמנה ביותר תהיין מתמעטת
 עד שתגיע לסירא א' כדלעיל וזה
 יתודו ואלדותו ית"ש וזה ענותנותו
 וע"ז אמר קרא יהיה ד' אח"ד ושמו
 אח"ד ודי למבין ה' אלקמו ה' אח"ד
 אפי' שיש הרבה שמות להקב"ה
 אבל שמו הוא אח"ד וד"ל ואלתה

אותיות דר' יצחק בן

לך עבדך בנסתרים כי בולבו הוא
 חד ובוהו יחודו ואחדותו ית"ש
 ויחעלה זכרו לעד ולגלגל נלהים
 אמן ויחשיב אמר קפיטול כ"ג
 אים אחד מכס ירדוף אלף והכעס
 כי ד' אלקיבס הוא הגלגל לכס
 וד"ל : וכדב ביחוקאל א' וזה
 מראיהן דמות אל"ס להג"ה כמ"דא
 אח"ת מהג"ה לא נשברה ודי למזין

בת"ק וזה וי' דעת הי"ו אס
 תרצה לידע יחודו ואחדותו ית"ש
 שהוא עתי"ק יומ"ן לכך אמר
 הפסוק ויד"עת הי"ו אס אז לריך
 אתה להשתלל באורייתא הפותחות
 צבי"ת ומסיים בלמ"ד שהוא ל"ב
 וכ"ב אותיות שהוא לבב"ך אז יודע
 כי ה' הוא האלקים כו' אין עיד וזה
 וי' דעת הי"ו אס והשבות אל לבב"ך
 דייק בזה ידעת כי ה' הוא האלקים
 אין עוד שהוא יחודו ואחדותו ית"ש
 והנה השם של ארבע צגימ' כ"ו
 ואתוון הנעלם מן כ"ו הוא צגימ'
 אלקים עיין בזוהר פ' ואתחנן וזה
 יחודו ית"ש ובשביל כך נקרא
 לפעמי' השם של ארבע צגים אקים
 לזה אמר כי ה' הוא האלקים והוא
 יחודו ואחדותו ית"ש ואתוון הנעל'
 מן פ"ו שהוא אלקים הוא צגימ' אס
 של ארבע וכולבו חד וזהו : יחודו
 ואחדותו ית"ש וזהו ג"כ והיו
 הדברים האלה אשר אנכי מניח
 סיו"ם על לבב"ך וכן והיה אס
 שמוע תשמעו אל מלזתי אשר אנכי
 מלזה אחכ' הי"ו אס כו' לאהבה בכל
 לב"בכס וזה יחודו ית"ש ובשביל כך
 תקנו אלו פרשיו' ביחוד והמשכיל
 יבין וזה רמז נפלא על יחודו
 ואחדותו ית"ש וכמו שאמר הפסוק

וזה שאמר הפסוק דברים ד'
 וי' דעת הי"ו אס והשבות אל
 לבב"ך כי ה' הוא אלקים כו' וזה
 ההוד אס תרצה לידע יחודו
 ואחדותו ית"ש לריך אתה להשתלל
 באורייתא יומס ולילה וזה יודע
 לך כמו שאמר הפסוק והגית בו
 יומס ולילה ואמר רז"ל הוי שקוד
 ללמוד תורה ודע מה שתשוב
 לאפוקורוס :

והנה ידוע ליודעי חן שפוד
 יחודו ואחדותו ית"ש
 שנקרא עתיק יומון כמו שנאמר
 בדניאל ז' ועד עתיק יומיא מטע
 וכתיב שם על די אתה עתיק יומיא
 כו' וכמו שמזכיר בזוהר כמה
 פעמים והנה ידוע שהד"ל מתחלק
 בקו"ף בל"ת צ"ש וזה מרמז הפסוק
 וי' דעת הי"ו אס וידע"ת אתוון

ול' וכתיב והתקדשתם והייתם
 קדושים וכתיב קדושים תהיו כי
 קדוש אני וכשביל גדל מעלתם
 וקדושת' פותחות התורה
 ב"ראשי"ת שהוא ב"ת ישראל
 כדלעיל ומסיים ב"ת ישראל וזה
 רמז שלא נתנה תורה אלא לישראל
 והואיל וכל התורה כולה הוא שמה
 דקב"ה לכן כל מאן דמסדל
 באורייתא מותדבק בשמה קדישא
 והקב"ה מתפאר בו שגא' ישראל
 אשר כך מתפאר והקב"ה קורא
 אותו בני בכורי ישראל כי מאלו
 דבריהם עלו במחשבה קודם שברא
 הקב"ה את עולמו ישראל עלו
 במחשבה שג' וזאת לפני ב"ת ישראל
 וכבר כתבתי לעיל במה שפותחות
 התורה בבראשי ומסיים ב"ת ישראל
 הוא מורה על יחודו ואחדותו ית"ש
 וזה הוא ג"כ מורה שזאת התורה
 לא תסתנה לעולם ולא תהא מוחלפת'
 לעולם והוא אחד משלש עשרי
 עקרים כמו שנאמר בהקב"ה אני
 ראבון ואני אחרון כו' וכתיב אני
 הוא ולא שניתי כך התורה לא
 תסתנה לעולם וזה הוא ג"כ מורה
 שישראל לא יהא מוחלפות באומה
 אחרת וזה בראשי"ת לעיני כל בית
 ישראל ב' ראשית רמז לתורה
 ולישראל

ובו תדבקון תדבקון וולתי ואז גם
 ישראל נקראו בשם אח"ד שגא' ומי
 כעמך ישראל גוי אח"ד וכן ישראל
 עולה למספר א' במספר קטן
 ובא"ת ב"ש עולה י"ה ובא"ל ב"ס
 עולה י"ז במספר שש של ארבע
 לרמז שה' חלק אלוהים ממע' לכובזמן
 שישראל עוסקין בתורה ומדבקין
 ב' בקב"ה ומיחדין לילמעל ולמט'
 ובכל ד' רוחות העולם ומוסר נפשו
 אליו זה הוא שנקרא ב"ן להקב"ה
 ואז שס' ד' נקרא עליו והצטנא
 וראה שכל אות ואות מאתון ישראל
 מורה על יחודו ואחדותו ית"ש אות
 י' הוא אות ראשון משם הוי"ה ב"ה
 וב"ש ואות ט' עולה הוי"ה כי כן שם
 הוי"ה עולה בא"ת ב"ש ט' ואות ר'
 הוא שם אלקי"ם בריבוע ובאחרונה
 שמו הגדול שנקרא אל שגא' הא"ל
 הגדול וזה שאמר יהושע ומה
 תעשה לשמך הגדול ואיתא במדרש
 ומה תעשה לשמך הגדול המשותף
 בשמנו וזה שאנו מתפללין עשה
 עמנו חסד בעבור שמך הגדול
 שנקרא עלינו וזה ג"כ שיטת הפייט
 ושמנו קראת בשמך וכשביל זה
 נקראו ישראל בשם אח"ד שגא' ומי
 כעמך ישראל גוי אח"ד ונקראו
 עם קדוש שגא' כי עם קדוש אתה

אותיות דר' יצחק

ב"ס בגימ' ק"י כהנעלם של א"לף
 והוא כולבו קד והוא יקודו ואחדותו
 ית"ס והתור' לא נחנה אלא לישראל
 ללמוד וללמד לשמור ולעשות
 ובשביל כך מסיימות התורה בישרא
 ובלמ"ד וזה ג"כ מה שמסיימות
 באלו ב' אותיות א"ל והמשכיל יבין
 אלו ב' אותיות א"ל פירוש אחד
 להם כדלעיל וזה אי אפשר אלא
 בישראל וזה צרא"סית לעיני כל
 ישראל • וכפי מה שכתבתי בסוד
 יקודו ואחדותו ית"ס מרומז באות
 אל"ף חבין המדרש למה פותחות
 התורה בבי"ת אלא מה ב' זה יש לו
 שני עוקלים אחד מלמעלה ואחד
 מלמטה מאחריו אומרים לב"מי
 צרא והוא מראה להם בעוקנו
 מלמעלה ואמר זה שלמעלה בראני
 ומה שמו והוא מראה להם בעוקנו
 שלאחריו ואומר ה' שמו ע"כ ומי
 שיש לו לב להבין יבין ויסכיל שהוא
 מרמז לאות אל"ף ששם נרמז יקודו
 ואחדותו ית"ס וזה שמו כדלעיל
 הוא מראה תמיד למעלה זה
 שלמעל' בראני בעוקנו של אחריו
 מראה ה' שמור"ל הוא אות אי זה
 שמו ב' יודין וי"ו הוא בגימ' ת"ת
 וכל מה שתכפור למעלה למעלה
 אתה מגיע למספר א' וזה יקודו
 ואחדותו

ולישראל שנקראו ראשית חכמה
 ראשית הצדקות וכו' הנעלם בית
 הוא ר"ת י"שראל תו"רה והם
 נקראים ראשית לבך פותחות
 התור' ב' ראשי"ת אחון ב"ת רא"ס
 רומז לאלו שנים שנקראו ראש וזה
 הוא ג"כ מסיימות התורה ב"ת
 ישראל במה לפתח בזה מסיים
 כדלעיל וזה הוא יקודו ואחדותו
 יתברך שמו :

ועוד

נראה לי במה שפותחות
 התורה באות ב' שהוא
 אחר אות א' משום עבריאל עולם
 עד מהן תורה היה ב"ו דורות
 ותקע"ד דורות עלו במחשב' קוד'
 להבראות וכשתרף תקע"ד
 דורות אלו לאלו כ"ו דורות שנבראו
 תמגל' א"לף ולאחר אל"ף נחנה
 התורה לכך הולרכו התורה
 לפתוח באות ב"ת שהוא אחר
 אל"ף והמשכיל יבין ובשביל כך
 נראה לי נקרא אות ראשון שבתורה
 בשם אל"ף כי אל"ף דורות היתה
 מנפשה מתי מגיע עת וזמן להנחן
 לישראל :

ודואיל

ואל"ף הוא סוד
 יקודו ואחדותו
 כדלעיל הולרכו התורה לסיים
 בלמ"ד כי הנעל' של למ"ד הוא ב'ת

אותיות דר' יצחק לה

ואחדותו ית' ש' ובשביל כך פותחות
 התורה צב"ת לרמו שהקב"ה הוא
 אלופ"ו על צי"ת עולמו כדליתא
 במדרש אין כל מקום ומקום שאין
 לו איש ממונה על בית שלו
 אנדיקום במדינה ממונה על צי"ת
 שלו אגוסטוס במדינה ממונה על
 בית שלו כך מי ממונ' על צי"ת לעול'
 הקב"ה וזה ה"לף צי"ת אני אלומי
 על צי"ת עולמי שלי הוא אני לבדי
 בראתי אותה *

ועוד

למה פותחות התורה
 בבראשית כי ידוע מה
 שאמרו חז"ל ששה דברים נבראו
 קודם שנברא העולם ואלו הן צ"ה
 כסא כבוד אבות שמו של משיח
 ישראל תורה וכולם הם מרומן
 במלת בראשית צי"ת מרומן על
 צי"ת המק"דש רי"ש מרמו על כסא
 הכבוד שנאמר כסא כבוד מרום
 מראשון וזה רי"ש אל"ף מרמו על
 אבו"ת סי"ן מרמו על שמו של משיח
 כי בן סי"ן נוטריקון שמ"ו ימ"ן
 י"י ישראל ת' תורה וזה בראשית
 בראשית קודם שברא העולם :

והואיל

וכל תפלתו של
 ישראל אינה אלא

על בית המקדש כדליתא במדרש
 רבא פי' בראשית כל תפלתו של
 ישראל אינה אלא על צ"ה מתי
 יחבני צי"ת מקדש' מרי מתי יחבני
 צי"ת מקדשא בשביל כך פותחות
 התורה ב'ראשית לרמו שאין צ"ה
 קיים אלא בשביל התורה שנקראת
 חכמה וזה צי"ת ראשית : והואיל
 ורזון הקב"ה להשרות שכינתו בין
 ישראל כמו שנאמר ועשו לי מקדש
 ושכנתי בתוכם ונתתי משכני
 בתוכם לכך פתח התורה צב"ת
 כלומר רזוני להשרות שכינתי
 בניכם אבל זה אי אפשר אלא כל
 זמן שתלכו בדרכי ותעשו מצותי
 שהוא ראשית חכמה יראת ד' וזה
 צי"ת ראשית אבל הקב"ה היה
 נופה שב"ה יהיה צנוי וחרב צנוי
 וחרב עד לעתיד לבוא שאז הקב"ה
 בעלמו יבנה הצי"ת וזה קיים
 לעד והשתי קרבונות אלו הוא על
 אשר עזבו את תורתו לכך פותחות
 התורה צ' לרמו על צ' צהי מקדשי'
 שיחדבו וזה הכל בשביל ראשית שלא
 אבו בדרכיו ה"ך ובתורתו מאנו
 ללכת ובשביל כך אלו צ' בתי
 מקדשים לא עמדו אלא צי"ת צי"ת
 ראשון ארבע מאות ועשר שנים
 הוא בעלמ' מן צי"ת והצי"ת שני'
 ארבע

אותיות דר' יצחק

וישכון באהלי ש"ס הקב"ה ירחיב
 שמו בשביל יפ"ת כדי להשרות
 שכינתו באה"ל וזש"ס ה' ודו"ק •
 ורמו להם הקב"ה שישרה שכינתו
 בב' בתי המקדשים וזה הכל רמו מן
 אות צי"ת כי נעלם של צי"ת הוא
 בגימ' קוד"ש ונעלם דנעלם הוא
 כ"ו שס של ד' וזה צי"ת קודש
 קדש"ס שס הקב"ה משרה שכינתו
 וזה צי"ת והרמו במלכים א' ח' כי
 מל"א כבוד ד' את צי"ת ד' וכתיב
 בתריה בנה בניתי צי"ת זבול לך
 והמשכיל יבין :

ועוד

למה ב' ראשית והוא
 ע"ד שאמרו חז"ל
 שהקב"ה התנה עם מעשי בראשית
 שאם לא יקבלו ישראל את התורה
 יחזרו לתוהו וזוהו וזה בראשית
 צי"ת ר"אשית אין צי"ת עולמי
 מתקיים אלא בשביל ראשית
 תבואתה המה ישראל וז"ש במדרש
 אומה שעשת שלום ביני ובין עולמי
 שאלולי היא הייתי מחרי' את עולמי
 ע"כ • וזמן שישראל עובקים
 בתורה ובמלות עושין שלו"ה
 בעולמות העליונים והתחתונים
 וזהו הוא צבד שלו"ה צי"ת ואז
 הבי"ת על מכונה וזה ב' ראשית
 והמשכיל יבין : ובשביל זה מתקין

יגל

ארבע מאות ועשרים שנים הוא ג"כ
 הנעלם מן צי"ת ע"ש הנעלם דיו"ד
 וזה צי"ת והמשכיל יבין :

וכשבירך משה לישראל

בירך אות' אים
 כפי ברכתו וכשבירך לבנימין היא
 מרמו שב"ה יחי' בניו בחלקו וכמה
 פתיד לעמוד וז"ש ידיל ה' ישכון
 לבני"ת רמו לבני"ת ראשו"ן שעתיד
 לעמוד ת"י שנים כ"כ ס' מתחלק
 בתי"ו בלוחות דטל"ת וכן וישבתם
 בט"ח ובין כתיפיו שכן רמו לבני"ת
 שני שעמד ת"כ שנים כי קתי"ו כ"ף
 במלואו הוא אותיות כתיפיו וזה
 ובין כתיפיו שכן : ומה שרמו
 בבני"ת שני ובין כתיפיו שכן כי הגם
 ידוע שהבי"ת שני היא בונה כורש
 שהיה מבני יפ"ת כמו שאמרו חז"ל
 לזה אמר ובין כתיפיו שכן שהוא
 לתמוץ יפ"ת שהו' היא בונה צי"ת שני
 ועתיד הקב"ה להשרות שכינתו בו
 וזה כ"תיפיו ראש וסוף הוא שס של
 ד' כ"ו משרה שכינתו במקדש שיבנה
 כורש שהוא מבניו של יפ"ת וזה
 כ"תיפיו והמשכיל יבין :

ולפי

זה תבין מה שבירך נת
 ליפת יפת חלקים ליפת

אותיות דר' יצחק

לו

ישראל צ' עולמות עולם אזה והעולם הבא כמו שאיתא במדרש
 אומה שהיא משלמה אישטטיונו של עולם הן הן בעולם הזה וכן הן
 בעולם הבא ע"כ והוא הכל בזכות התורה וזהו צ' ראשית אש תעסקו
 בצ' תורות שהוא תורה שבכתב ותורה שבע"פ שהוא ראשי"ת
 חכמה יראת ה' אז תחלו צ' עולמוי עולם הזה ועולם הבא וזה צ' ראשי"ת
 ואפשר שזה ליוץ הפסוק ה' עון לעמו יתן ל' יברך את עמו בשלום
 ר"ל בזה שנתן הקב"ה לעמו ישראל התורה שנקראת עון בזה מצדך
 הקב"ה לעמו ישראל בשלום בשלום דייק שלום בעולם הזה ושלום
 לעולם הבא והוא מדה כנגד מדה שהמה מחברין תורה שבע"פ לתור'
 שבכתב בסוד ה"א צה"א תלי כמו שכתבתי לעיל כמה פעמים ע"ש
 הוא שלום צי"ת כך הקב"ה מברך אותן ב"ש שלום צי"ת שלום והמשכיל
 וצין : ועוד למה צ' ראשי"ת בשביל התורה שהיא שני לוחות
 הצרית שהוריד לנו משה שנקרא ראשי"ת שנאמר וירא ראשי"ת לו לכן
 פותחות צ' ראשי"ת והמשכיל וצין . והואיל שהנריך משה להוריד לנו צ'
 פעמים שני לוחות אבנים לכך פותחות התורה צ' ראשי"ת הוא משה
 שנקרא ראשי"ת שע"י נתנה לנו שני לוחות צ' פעמים וזה צ' ראשי"ת :
 ולוחות תי"ו ג"כ מורה על יחודו ואחדותו ית"ש כי תי"ו במילוי דמילוי כזה
 תי"ו יו"ד ו"א"ו הוא בגימ' ח' צ' פעמים ח' טז כללעיל עד שמגיע למוסר
 א' וזה יחודו ואחדותו ית"ש וזה תי"ו ובמקום גדולתו שש ענותנותו נמלח
 כל התורה כולה הוא שמה דקב"ה ו"א"ס לאחדותו ית"ש ולזה אמרו חז"ל
 אין מוקדם ומאוחר בתורה וכי אפשר לומר על דבר שהוא בעלמותו א"ס
 לומר שזה הוא מוקדם וזה הוא מאוחר וזה אין מוקדם ומאוחר בתור"ה
 דייק והתורה הוא כולה שמה דקב"ה וד"ל וזאת שהוא מאן דיסתכל
 באורייתא עליו נאמר ואלה הדברים הם אלוקים חיים הדברים בודאי
 ובשביל כך פותחו התור' צבי"ת ומכ"י ב"ש"א לרמוז שאין זו מתקיי"א
 ג"כ זו וזה שנקראו בשם ישראל"ל כי ישראל"ל ר"ת יש ששים ריבוי לוחות
 לתורה ועוד ישראל"ל ר"ת יש ששים רובות אדם לישראל ומי שהוא משתדל
 באורייתא יש לו אחיזה בתורה הקדושה שהיא שמה דקב"ה ועליו נאמר
 ויראו כי ש"ס ה' נקרא עליו וזה שאמ"י הוסיף בפ"ה ונסביו עליו והכרותו

אותיות דר' יצחק

את שמנו מן הארץ ומה תעשה לשמך הגדול ואיתא במדרש ומה תעשה
לשמך הגדול המשותף בשמו ר"ל כ"א מישראל יש לו אחוזה בתורה
הקדושה שהוא שמה לקב"ה והתורה לא נבראת אלא בשביל ישראל וזה
זי"ת ישראל ולכך פותחות בזי"ת ומסיים בישראל ודו"ק: ועוד למה
נקראו בזי"ת ישראל איתא בז"ת רבי חנינא אומר מאותם דברים שעלו
במתקנה קודם שברא הקב"ה את עולמו ישראל עלי בעתקנה מפני שהם
ראוים לקבל את התורה וכל האותיות נכתרו בראשיו כיון שעלה במחשב
כביכול עמד הקב"ה וחקק בו את התורה וכל האותיות נכתרו בראשו
ועליו נתקיימה התורה ה"ד וזאת לפנים בישראל ואין זאת אלא התורה
שהוא קודם לישראל לפנים אלו האותיות והכל היה חקוק ונרשם בישראל
ע"כ ובשביל זה נקראו בית ישראל ע"ד התורה שפותחות בזי"ת ומסיים
בישראל והתורה נבראת בשביל ישראל וזה בראשי"ת לעיני כל ישראל
כדלעיל ע"ס וק"ל • ועוד ט"א למה פותחות התורה בזי"ת ומסיים
בלמד שהוא ל"ב ונראה לי שבשביל כ"ב אותיות התורה ועשרת הדיברו
שהוא כלולה כל התורה והוא ל"ב נתיבות החכמה וק"ל ואלו כ"ב אותיות
הוא בשביל ישראל וזה זי"ת יצחק ישראל • ועוד כי ידוע שדפוס כל
הגמלאים היו ע"י ל"ב נתיבות כמ"ס בספר יצירה בשלשים וששים פליאות
נתיבות החכמה חקק י"ה כו' לכך פותחות התורה בזי"ת ומסיים בלמ"ד
וזה ל"ב וכבר כתוב בעל חובות הלבבות שחייב על כל אדם לחקור
על ענין יחודו ואחדותו ית"ש מדרך הסברה השכלות כפי השגתו וכת
הכרתו וכתב ומי שמתעלה מחקור הרי זה מגונה ונחשוב מן המקלרים
בחכמה ובמעשה והביא שם משל ע"ז ע"ש וגם בזוהר בכמה מקומות ובזי"ת
בכח' מקומו' ומובא בז"ת סה"ש וז"ל חכמתא דאלטרך לי' לבר נש למנדע
לאסתכלא ברזא דמארין וחד למינדע לי' לגופי' ולאסתמודע אן איהו
ואיך תפברי ומאן אתי ולאן יהך ותיקונא דגופא האיך תתקן והאיך
הוא זמין למיעל בדינא קמי מלכא דכולא וחד למנדע ולאסתכלא ברזין
דנשמתן מאי הוא באי נפש דבי' ומאן אתי' ועל מה אתי' בהאי גופא
טיפה סרוח' דהיו' כאן ומחר בקבר וחד לאסתכלא בהאי ולמנדע עלמא
דהוא זי' ועל מה תתקן ולבת' ברזין עילאין דעלמא דלעילא לאוסתמודע

למארין וכל דא יסתכל בר נש מגו רזין לאורייתא

חלק שני ליקומים על א פסוקים נפלאים ונוראים באשר תחזנה

ע"נבם *

וזה אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך
 סלה וגב י"ל עוד יהללוך
 סלה זה קאי לשאר העם שגם הם
 עתידים לשבח ולהלל לד' על
 הישועות שיעשה עמם וז"ש עוד
 יהללוך כ"ש יהללוך זר ר"ל אפי'
 זרים עתידים להלל אותך וז"ש
 סלה צימות המשיח שאז אין לו
 הפסק לעולם וזה שסמך אשרי
 העם שככה לו וכד' ודוק :

ועוד י"ל אשרי יושבי ביתך
 כו' ר"ל זה קאי אם
 אדם הולך בדרך תמים ומקיים
 כל התרי"ג מצוות וזה אשרי כי
 אשרי הוא אותיות רי"ש א' ואמר
 אשרי זו הוא אשריו של אדם אם
 מקיים כל התרי"ג מצוות וזה אשרי
 יושבי ביתך כי אם תצטרף ותושיב
 אותיות רי"ש א' באת צי"ת כזה
 צי"ת ואז בין כולם הוא גימ'
 תר"ג כי אותיות ר"ל פס צי"ת
 הוא תרי"ג וז"ש אשרי אינין אחוון
 ר"ל יושבי ר"ל הושיב אותם צי"תך
 ר"ל באת צי"ת ואז הם גימ'
 תרי"ג ואז עוד יהללוך סלה אפי'
 זרים יהללוך לא עוד שיהללוך

יהללוך
 (ל)
 (ל) (ל) (ל) (ל) (ל) (ל) (ל) (ל) (ל) (ל)
 (ל) (ל) (ל) (ל) (ל) (ל) (ל) (ל) (ל) (ל)
 (ל) (ל) (ל) (ל) (ל) (ל) (ל) (ל) (ל) (ל)

כו' נ"ל שזה אמר דוד על עצמו
 ר"ל אשרי זהו אשרי שצריך אני
 בעלמי להודות לד' יותר משאר
 העם ואמר ומה הוא אשרי ואמר
 יושבי ביתך בזה שהתרת לי ישיב
 צביתך כמו שאמרו חז"ל אין
 ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד
 וזה שדייק **אשרי** זו היא
 אשרי שצריך אני להודות ולהלל
 לה' על אבר יושבי ביתך שרואה
 אני שאני בעלמי יושב צביתך וכל
 שאר העם עומדים ואמר דוד עוד
 יהללוך סלה ר"ל עוד אני עתיד
 להודות ולהלל לד' כפלי כפליים
 אימתי צימות המשיח שאז זו ההלל
 והשבח לא יפסק לעולם וז"ש סלה
 ואמרו חז"ל כל מקום שנא' סלה
 אין לו הפסק לעולם וכן עוד הוא
 לשון ריבוי כמו עוד רבות וכמו
 שפי' רש"י ז"ל על צואריו עוד

אותיות דר' יצחק

זזה רמוז דהע"ה אשרי יושבי בית"ך
 כי צורות אות פ' כזה פ' הוא
 צורות צ' אותיות שהוא צ"י כזה
ב"י ואמנם אות י' הוא נקרא
 ראש וזה שרמוז אשר"י כי אשר"י
 הוא אותיות רא"ש י' ואמר זו היא
 אשר"י של אדם אם תושיבו ראש
 י' שהוא אשר"י ביתך באות צ'
 כדאמרן כזה **ב** צחוק בית"ך
 ממש שהוא כזה פ' ואז נעשה בן
 פ' שנה שהוא כמנין עו"ד ואז הוא
 בן שמונים לבזרה ואז עו"ד
 יהללך בלה אפי' ז"ר שהוא יצ"ר
 הנק' ז"ר כידוע והוא ע"ד צרלות
 ה' כו' גם אויביו יסלים אקו וזה
 אשר"י יושבי בית"ך עו"ד יהללך
 בלה ואין לו הפסק לעולם

עמך אלא אפי' זרים ממש יהללך
 כ"ש יהללך זר ואז תהי' לשם
 ולתפארת בפני כל העם רק
 והאיל שיש כמה מצות שאי אפשר
 לקיים אותך בזמן הזה כייש כמה
 מצות שנוסגת רק בארץ לכן סמין
 ל' אשרי העם שככה לו שהוא
 לימות המשיח ואז תהיה אפשר
 לקיים כל התרי"ג מצות שהוא
 אשרי יושבי בית"ך כדאמרן והוא
 בזמן הבית ממש ואז עוד יהללך
 בלה שאין לו הפסק לעולם כי
 אפשר לקיים הכל ודוק :

ועוד י"ל אשרי יושבי בית"ך
 וכו' כי ידוע ששמותיו
 של אדם המה ע' שנה שנאמר ימי
 שנותינו בהם שבעי' שנה ואז ע' שנין
 אין אדם מוצטע בהם מפני יצ"ר
 שהוא גובר ומתגבר על האדם
 וצריך האדם להתגבר עליו מאד
 מאד ואמנם אחר שבעים שנה אם
 הוא בן שמונים שנה ואז הוא בן
 שמונים לבזרה ומתגבר על
 היצ"ר כ"ש איזהו גבור וכו' ואם
 הוא בן שמונים אז הוא נק' גבור
 כנגדו ואינו צריך כ"כ לירא
 ולפחד ממנו כי כבר כבש אותו
 תחתיו ואז גם הוא יסלים עמו

ועוד אשרי יושבי ביתך כו'
 אשרי דא ראש"י סוד
 נקודה בהיכלי' כי י' הוא נקודה
 והוא ראש והבי"ת היכלי' דילי'
 דא הוא ראשית נקודה בהיכלי'
 אשר"י יושבי בית"ך כלל דא בדא
 נקודה עלילתה בהיכלי' וכד איהו
 כולא כחלא בכללת קדא כדן עוד
 יהללך בלה הוא מלך מהול"ל
 בתשדמות בי האי נקודה זרע

אותיות דר' יצחק ג

משא"כ בדרך ודוק :

ועוד אשרי יושבי ביתך כו' כי

הנה ידוע שהדרך מקלר ימיו של אדם כ"ס עינים בדרך כותי קלר ימיו לזה אמר אשרי יושבי ביתך זו הוא אשוריו של אדם שהוא יושב תמיד בביתו ואמר ומה הוא אשיריו ואמר עו"ד יהללך סלה עו"ד לייקא לשון ריבוי כמו עו"ד רבו"ת בשנים שנותרו ימיו ושנותיו ע"י ישיבתו בביתו משא"כ בדרך ודוק וכן עו"ד גימ' שמונים וכן שמונים לגבורה וו"ס אשרי יושבי ביתך ואז תהי' בכחך ובגבורתך ומספר ימך תמלא ותאריך ימים ביותר וזה עו"ד ואז יהללך סלה ודוק :

ועוד אשרי יושבי ביתך אשרי

כי הנה ידוע שהדרך ממעט את השם לזה אמר אשרי יושבי ביתך זו הוא אשוריו של אדם שהוא יושב תמיד בביתו ועוסק בתורת ד' ומה הוא אשוריו ואמר עוד יהללך סלה שהכל מהלליו ומשבחין אותו וזה מתגדל שמו עלמא

באברה"ם לאיכו צ"ת רא"ס כדן עוד יהללך סלה חין לו הפסק לעולם ודוק :

ועוד אש"רי יוש"בי ביתך גד

האי צ"ת אהתבר באשר"י לאיכין ראש"י אבו"ת שהם בסוד חג"ת וכו' סוד חלת חגין אשר עליהם סוד הפסוק תח"ג ל' חלקיך שהוא אתון חג"ת אז נאמר עוד יהללך סלה יהללך לייקא דתמן אית ה"לל באיכונון ב' חגי"ן וו"ס אשרי יושב"י ביתך בגין דלריך לעלות לבי"ת ה' ותמן הוא עיקר הה"לל והשב"ת דאין לו הפסק לעולם והמשכיל יבין :

ועוד אשרי יושבי ביתך כו'

כי הנה ידוע שהדרך ממעט את השם לזה אמר אשרי יושבי ביתך זו הוא אשוריו של אדם שהוא יושב תמיד בביתו ועוסק בתורת ד' ומה הוא אשוריו ואמר עוד יהללך סלה שהכל מהלליו ומשבחין אותו וזה מתגדל שמו

אותיות דר' יצחק

עלמא על ידה מתנהוג וזה השבח
 אין לו הפסק לעולם ודוק .

ועוד אשר"י יושביי ב"יתך

בהאי ב"ת בתר"יתא
 וכדין עוד יהללך בלה לעולם ואין
 לו הפסק לעולם משא"כ בב' בתי
 מקדשים קדמאין דאזו הוי הפסק
 וזה שאמר אשרי יושביי ב"יתך
 דייקא דקב"ה בעלמא וכבדו
 יבנה אותה וכדין יהיה ישיב"ה
 ממש לעולם והוא ליטנא דעכבה
 לעלם וזה עוד יהללך בלה ואין
 לו הפסק לעולם ודוק .

ועוד אשרי יושבי ב"יתך בהאי

ב"ת דאיקרי זבול"ש
 בנה בניתי ב"ת זבול"ל לך ומובא
 בז"ח שיר הסירים אית היכלא
 דאיקרא זבול"ל דתמן כל שבחין
 אסתדרין לסלקא לעילא כו' ע"ש
 וז"ש אשר"י יושבי ב"תך זו הוא
 אשר"י אס זכה להיות אשר"י
 ושבחיו מתסדרין ומתבררין בהאי
 ב"ת זבול"ל כדין עוד יהללך בלה
 ואז אין לו הפסק לעולם כי אז
 סלקא לעילא לעילא ומובא
 שם בז"ח בהאי היכלא אית בה
 התר"י דרגין דסלקין בשבחין
 דחושבתא וכגו בלה אית חד

דרגא פנימא מכולהו אסתבר
 רחמא דהאי תשבחתא ברזא
 דנקודה תתא וכד אסתבר מגו
 כולהו סלקא לעילא ברזא דש"ר
 ואיקרי ש"ר הסירים דסלקא מכל
 אינין שבחין ואתבריר מכולהו
 ע"כ וזהו שרמז במלת אשר"י תחון
 ש"ר א' א' דא ש"ר הסי"רים
 דסלקא מכל אינין שבחין ואתבריר
 מכולהו וזה אשר"י יושבי ב"תך
 עוד יהללך בלה אין לו הפסק
 לעולם ודוק :

בפסוק וימת את כל היקום

אשר ע"פ האדמה :
 הנה מובא בזוהר פ' בראשית
 שהקב"ה אור"ך לון כל ההוא זמנא
 דאינין זכאין ירד ומתושלת וחנוך
 הווי קיימין בעלמא כיון דאסתלקו
 מעלמא כדין נחית קב"ה דינא
 עלייהו ואתאכדו כד"א וימחו מן
 הארץ ע"כ : וזה שרמז במלת
 וימת' כי ימ"ח ר"ת יר"ד מתו"שלת
 חנוך לרמוז כל זמנא דא דהווי
 אינון זכאין קיימין בעלמא לא הוי
 דינא שרי עלייהו וכיון דאינון
 אסתלקו מעלמא כדין כתיב
 וימ"ח וימ"חו כולהו לוחווי וי
 בגין דאסתלקו מעלמא

בפסוק ויחל משה כו' הנה מה
 שנאמר לשון ויחל
 ולא א' משאר לשונות של התפלה
 אלא שזו התפלה והבקשה היא על
 שעשו עגל מסכה והנה אותיות
 מסכה הוא בא"ת ב"ם ויח"ל לבד
 אות ה' הוא מספר ו' ע"ד הקדמת
 צמ"ק כזה אצג"ד"ה ובשביל כך
 נאמר בחטא הזה של עגל מסכה
 לשון ויח"ל כי הרבה והפליז
 שהקב"ה יונחול על זה העון של
 עגל מסכה עד שהקב"ה מחול לון
 שנא' וינחם ד' כו' ודוק .

בפסוק ויהי צנסעם מקדם
 וימצאו בקעה כו'
 הנה מוצא צוהר צנסעם מקדם
 מקדמאה עקרא דעלמא מהימנות'
 דכולא וימצאו בקעה מציא' אשכחו
 ונפקו צה מתחות מהמנותא עלא'
 ע"כ והנה דור הפלגה יצאו מרשות
 עילאה לרשות אחרא והחליפו
 יקרא דקב"ה ליקרא אחרא נוכרא'
 כ"ם צוהר פי נח צחכמתא דרשיע
 אחו בגין לנפקא מרשו עלאה
 לרשו אחרא ולאחלפא יקריה
 ליקרא נוכרא כו' ע"ס והנה רשו
 נוכרא ה הוא הוא סמא"ל והוא
 גימ' מצ"א וזה שדייק צוהר ויהי

צנסעם מקדם מקדמאה עקרה
 דעלמא מהמנותא עלאה דכולא
 וימצאו בקעה מציאה אשכחו ונפקו
 צה מתחות מהימנותא עלאה וז"ס
 הפסוק על זאת יתפלל כל חסיד
 אליך לעת מצ"א לעת מצ"א דייק
 שלא יסטי ליבי' אחריו ח"ו ואמר
 רק לשטף מים רבים שהוא מסע'
 דחס"ד אליו לא יגיעו כי מי"ם
 רבים לא יוכלו לכבות את האש
 אהבת הקב"ה שהוא אהבת החסד
 והוא מסטר' דל"י נק"י חסיד חבד
 ימין ואו בודאי אליו לא יגיעו
 וז"ס אחריו את"ה סתד ל"י מצר
 ר"ת ס'מאל בשביל שהקב"ה
 מסתירו מפניו ולית ליה רשות
 לקטרג עליו ודוק :

נשיארת'י על אלו צ' היבין מה
 שאמר ד"ה ע"ה חלקו ד'
 והשבתי הנה ביעקב כחיב ואנכי
 איש חלק וקסה מאי לשון איש חלק
 שהוא לשון חילוק לשניה . וי"ל
 שיעקב אמר ואנכי איש חלק על
 לאה ורחל נשיו כי לא"ה רח"ל עם
 צ' כוליה בחושבן רע"ו וכשתחלק
 מספר רע"ו לב' חלקים טוה בשוה
 הוא מספר החלק האחד קל"ח
 שהוא חל"ק וזה שאמר יעקב ואנכי
 אי"ש חל"ק איש של כל ח"לק וח"לק
 שהוא

אותיות דר' יצחק

ונחל ד' את יהוד'ם חלקו ושבן י

וְעוֹד יש לפרש מה שאמר דוד

חלקי ד' כי הגם ידוע

שיעקב נק' איש חלוי"ק כי הוא

נחלק לב' כי מחליו ולמעלה הוא

סוד בחי' פרנ"ק של לא"ה ומחליו

ולמטה הוא סוד בחי' פרנ"ק של

רח"ל וזה שאמר ואנכי איש חל"ק

וידוע שיעקב הוא סוד ת"ת באמ"י

ושם שם הוי"ה צ"ה ותיאובתי

דילה תדיר לגבי בעל"ה בשביל כך

אמר דוד שהוא סוד מל' בסוד

מל' בית דוד דרג' דילי' אמר

חלקי ד' כי תאובתי דילה תדיר

לגבי ת"ת בעלה ששם שם הוי"ה

צ"ה ואמר חלקי כי הוא מדה י

וזה הוא יחודו ואחדותו יתברך

שמו חל"ק י' בסוד הזוג חל"ק לי

כדאמרן וזה חלקי ד' וד"ל וכפי

מה שכתבתי גראה לבוא א הביאור

אותו ו'ו' כזה ו' כי ו' הוא סוד ז"א

והוא מייחד ע"ש צ' בחי' פרנ"פ

של לא"ה ורח"ל ששם סוד חל"ק

כדאמרן וזה יאכליו והוא לשון

ויאכל לחם זיווג הגמור וזה חל"ק

כחלק יאכל ו' והמשכיל יבין ועל

דרך אחר יש לפרש וגם נח"ל זה

סוד אמ"י כמ"ש ב"ח פ' תשא וזה

ביחוד

שבוא לא"ה ורח"ל והנה ידוע

שלא"ה הוא סוד בינה ושם הוא

מקור שם הוי"ה צ"ה והנה לא"ה

ילדה יהודה ששם הוי"ה צ"ה יש

בשמו ואות ד' משמו הוא רומז על

דוד שי"א ממנו כמו שכתבתי

בחבורי השלישי על הקרבנות

הנשיאים ע"ס ואפשר שזה רומז

הפסוק בזכרי' צ' ונחל ה' את

יהו"ה חלקו פי' כי ו' הוא סוד

ת"ת ושם הוא שם הגדול צ"ה וגם

חל"ק הוא סוד שם הוי"ה צ"ה

כדאמרן וזה רומז בפסוק ונחל ה'

שהוא שם הוי"ה צ"ה וב"ש את

יהו"ה ששמו בקרבנו וזה חלק ו'

וזה אמר יעקב סוד ת"ת ו' אנכי

איש חל"ק ומעתה תבין מה שאמר

דוד המלך שי"א מיהו"ה חלקי ד'

שהוא י"א מזה החל"ק ששם הוי"ה

רומז בו י' וזה ד' מנח חלקי ודוק

ותבין ואפשר שזה רומז הפסוק

חל"ק כחלק יאכליו סוד ו' ז"א

המזוג ע"ש צ' בחי' פרנ"פ של

לא"ה ורח"ל ששם סוד חל"ק

כדאמרן וזה יאכליו והוא לשון

ויאכל לחם זיווג הגמור וזה חל"ק

כחלק יאכל ו' והמשכיל יבין ועל

דרך אחר יש לפרש וגם נח"ל זה

סוד אמ"י כמ"ש ב"ח פ' תשא וזה

ביחוד

אותיות דרי יצחק ה

ה' אמרתי כי אתון אמרתי הוא
 ג' כמילה כ' ש' אנכי על
 אמרתך וידוע שיבוא דומל"ה הוא
 חד והוא סוד היתוד הגמור וו"ס
 דוד כלפי דרב"ג די"לי חלקי ה'
 אמרתי י שהוא יסוד ומל"ה וכולהו
 חד וו"ס לשמו"ר דבריך שהוא
 סוד מל"ה כי שמו"ר ודבור הוא סוד
 נוקב"י מל"ה ב"ת דו"ד כדלמרחן
 או יאמר לשמו"ר דבריך שמרמו
 שאין הזיוג בימי החול אלא בשבת
 וזה שאמר לשמו"ר דבריך והוא
 מלשון ואביו שמו"ר את הדב"ר
 שלריכוס בני ישראל להמתין
 זיווגיהן עם נשותיהן בחול אלא
 בשבת וכמו שכתבתי בערך ו' טעם
 למען נקרא בקמ"ץ כזה ׀ ע"ס יהי
 סגור ו' ימי המעשה ׀ וביום
 השב"ת יפת"ח כוס' ע"ס וזה
 חלקי ה' אמרתי לשמו"ר דבריך
 ומעתה תבין המוסח של מילה
 שתקנו קדמונינו ז"ל לומר על כן
 בשכר זא"ת אל ת"י חלקי"נו וגו'
 וכן חלקם בחיים שהוא ח"לק
 הטו"ב לדיק יסוד דר"ק כידוע
 לידיו"ם ומחאי חל"ק ׀
 הטו"ב אתעבד לק"ת טו"ב סה"ד
 כי לקת טו"ב נתתי לכם תורת
 וכו' כי אין לבוא בפת"ח שטרי
 התורה

ביהוד ו' ז"ל עם ב" בח"י
 פורלופין כדלמרחן כי ו' ׀
 הוא ז"ל ונקו"די דל"י"ה הוא קמץ
 וקמ"ץ בחושבן ר"ל ר"ת רח"ל
 לא"ה ומה גם שלירות קמ"ץ הוא
 יו"ס הוא בחשבון ג' מלואין דה'
 בסוד אי"ה שרה אשתך והוא יחודו
 ואחדיות"ש כזה ׀ וצין תבין
 שאמר יעקב ׀ אנכי ׀ איש חילת
 כי הוא סוד ו' ׀ והוא חלוק לאלו ב'
 בחי פורלופים בשביל כך ׀ אנכי
 ב' חלקי ו' לקמץ שהוא ׀ סוד
 רח"ל לא"ה כדלמרחן והאנכי אי"ס
 חל"ק והמשביל יצן וידוע ויתר
 דברי אלה מה שנקרא ׀ תמלא
 בחזרי הגדול בערך ׀ ו' פליאות
 שונות זו מזו ודוק ותבין וברוך
 תכם הרז"ם:

והוא יל וזאת השאלה
 נשאלתי ביום
 המילה מזה עלנו להפר במלות
 מילה היאך מלות מילה מרומז בזה
 הפסוק חלקי ד' אמרתי לשמו"ר
 כדברך : כי מילה שסיף סוד
 יסוד נקרא חלקי ה' כי בהכרתת
 הערלה זה חל"ק אדם רשע כשאר
 חל"ק הטו"ב יסוד דרית קוד"ס
 והו' חלקי ד' ורוא דמל"מי י' על"ה'
 ליכו' ה' שמימ' ה' ר'ת מיל' ה'וס'ת
 עם הני' ה' ב'ם וזה שאמר דוד חלקי

אותיות דר' יצחק

בתורה שהוא לק"ח טו"ב אם לא
 ע"י העברת העלה שהוא חל"ק
 אדם רשע ונשאר בו חל"ק הטוב
 ב"ש בשערי תורה וזה לק"ח טו"ב
 טו"ב ב' ענפים תורה שבכתב
 ותורה שבע"פ וידוע שתורה
 שבכתב הוא סוד שם הוי"ה ב"ה
 ותורה שבע"פ הוא סוד שם אלג"י
 וז"ש דוד מל' בית דוד דינ"א
 דמלכותא ח"ק"י ד' שהוא שם הוי"ה
 ב"ה כי אין זו מתקיימות אלא עם
 זו כי אין התורה שבכתב נדרשת
 אלא ע"י תורה שבע"פ ואין התורה
 שבע"פ נדרשת אלא ע"י תורה
 שבכתב וסנייהם לריכיה זה לזה
 והזה כשני עשרים תאמי לביה
 לק"ח טו"ב וזה חלק"י ד' שהוא
 יחודו ואחדותו ית"ש .

מעצמו כי לא יכלתי להעלות על
 הכתב כל אשר בלבבי כי המה
 רבים מאד מאד :

תדשא הארץ דשא כתוב בזוהר

אתחברותא דמיין עילאין בתתאין
 למעבד פירין מיין עילאין פירין
 ורבין ועבדי איבון ותתאין קראון
 לון לעילאי כנוקבי לגבי דכורא
 בגין דמיין עילאין דכורין ותתאי
 מוקבין עכ"ל ונלע"ד שזה כוונת
 הזוהר בזה שאמר העסוק דשא
 הארץ דשא שהוא רזא דנוק"ה הנק"
 א"רן כנודע וידוע שנוק"ה הוא
 ברזא דשמאלא דכורא הוא רזא
 דימינא והנה אותיות דש"א
 בהיפוך תתון הוא א"ש ד"ת למנו
 והוא רזא דימינא דכורא כמ"ש
 מימינו אש ד"ת למנו וזה שאמר
 בזוהר דש"א הארץ אתחברותא
 דמיין עילאין בתתאין כו"ה בגין
 דאינון ב' תיבות דש"א הארץ הוא
 סוד הציבור דכ"ר ונוק"ה כי דש"א
 הוא דכר אש ד"ת מימינא והאר"ץ
 הוא נוק"ה שמאלא וזה הוא
 אתחברותא דמיין עילאין בתתאין

או י"ל מלת דש"א בעצמו
 מורה על היחוד כי א"ש
 ד"ת הוא דכר מימינא ודש"א הוא
 היפך

ורפי זה י"ל לק"ח טו"ב זה
 משה הנק' טוב
 וזאת אותו כי טוב הוא והוא
 לק"ח מכ"ף ידו של הקב"ה ונתנה
 לישראל וזה לק"ח טוב גת"תי ע"י
 דתאי טו"ב וזה הוא חל"ק הטוב
 ובשביל כך ישמ"ת מש"ה במת"נת
 חל"קו שהוא בשבת וזה חלק"ו ו'
 סוד היחוד וז"ל בסוד את שבתותי
 תשמרו וזה חלק"י ד' אמר"תי
 לשמו"ר דברי"ן והמטכיל יבין היתר

אֹתוֹת וּמוֹפְתֵי מִצְרָיִם

ו

קודמות ללאג"ו שהוא קודם ה"ב
 פי ואל' במקומו עומד כי הוא זכור
 לכל האותיות וקודם ה"ג הוא מ"ה
 וקודם ה"ו הוא ה' ברי אלו לתוון
 פאמנ"ה בפתרון קכ"ו שהוא גימטרי
 אל"ני בריבוע כזה א' אל"ד אל"כ
 אל"ני וזה הוא זכורות לאנו והואיל
 ומחשבות הכל היה לטוב בכל
 קרבנו בשביל כך היה הקב"ה
 מלרף מחשבותי לנועס' וקביל לי'
 ומחשבה דקין הי' לריע קב"ה לא
 מלרפה לנועסה ולקביל ליה
 מה כתיב וישע ד' אל' הכל כו'
 ואל' קין זאל מנחתו לא טעם ויהי
 לקין מאוד ובר מה כתיב בהרי'
 ויאמר קין אל' הכל זיכי זכיותם
 בשדה התחיל קין לכנוב עם הכל
 בריבוע על עסקי שד"ה שהוא קרבנו
 של הכל שהביא מזבחות לאג"ו
 כוד אלכ"י בזאתהן כוד אלכ"י
 השדה כ"ש חז"ל זממכת כלאי"ה
 ואין שד"ה אלא גתתה גוק' אל"ני
 דינא למלכות"א כיון דהרג קין
 להכל כתיב ויאמר ד' אל' קין אי
 הכל מאי אינא אינון אותיון אי'
 מן אלכ"י מה כתיב בתרי' קול דמי
 אחיך מאי דמי ולא אמר דס לא
 דמי גימ' ד"כ והוא לתוון ד'מן
 מן אלכ"י ובהלטרף לא"י הוא
 אלכ"י ובה אנשים אחי"ה אי אחיך
 דמי

היפוך של אש ד"ת הוא מוק" וכן
 תדס"א מורה על המוק" בשביל כך
 ת' ומורה בעק"ב למעלה להאי
 זכורה כזה U בסוד נורה
 המתהפך כחותם והוא אש ד"ת
 יתוד"ו דילי' וד"ל •

בפסוק ויבוא קין מפרי האדמה כו' והכל

הביא גם הוא מזבחות לאנו
 ואמרו חז"ל קין הביא מן זרע פשתן
 בשביל כך לא קביל קב"ה קרבנו
 והכל הביא מן המזבח בשביל כך
 קביל קב"ה את קרבנו הגם זה
 רמוז בפסוק והכל הביא גם הוא
 וגם אתי לרבות כמו שקין הביא
 מן הזבחות אלא שהוא הביא מן
 הגרוע שהוא פשתן כך הכל ג"כ
 הביא מן הזבחות אלא שהכל
 הביא מן המזבח והגם אותיות
 הזבחות של פשתן הוא ש"ה ר"ע
 בי"ד קודם פ' הוא ע' קודם ט'
 הוא ר' קודם ת' הוא ט' קודם ז'
 הוא מ' והגם אותיות הזבחות של
 פשתן והוא ש"ה ר"ע שהוא פשתן
 מסטר" דערו"ה כ"ש ועשה להן
 מכנסו בד לכסות בשר ערוה
 והואיל והוא הולית ש"ה ר"ע בשביל
 כך לא קביל קב"ה קרבנו אמנם
 הכל לחיו הביא קרבנו מזבחות
 לאג"ו מן המזבח שהוא אותיות

אותיות ד"י יצחק

מקץ ימים בו' ע"ס והנה מזה חצין
 כיון שקין היה מסטרא דמסאבא
 ומסטרא דר"ע בשביל כך הביא
 גם בן קרבנו מסטרא דלוי'
 והכל אחיו הוה מסטרי דטובהביא
 ג"כ קרבנו מסט' דטוב כי כל זני
 אזיל לזיני' והנה קין הביא מפרי
 האדמה שהוא זכורות פשתן כ"ס
 לעיל שהוא ש"ס ר"ע ואפשר שזה
 כוונת הזוהר ויבוא קין מפרי
 האדמה א"ר אלעזר מפרי האדמה
 כד"א או לרשע ר"ע ויהי בוא כמו
 שכתבתי שהוא ש"ס ר"ע זרע פשתן
 מאי זרע זה ר"ע והואיל וקין הוה
 מסטרא דמלאך המות בשביל כך
 ויקס קין אל הכל אחיו ויהרגהו
 דא תיבו קץ ימים והנה קץ הימים
 הוא ד"ס ד"ס כי אם תמלא אלו
 אותיות ימים במילאו כזה יו"ד מ"ס
 יו"ד מ"ס אז הוא קץ וסוף של אלו
 האותיות הוא ד"ס ד"ס וזהו ויהו
 מקץ הימים ויבוא קין מפרי
 האדמ' שהוא זר"ע פשתן וכולו ר"ע
 מסטרא דמלאך המות מלא ד"ס
 ד"ס וזה קו"ל ד"מי אחיך ולא אמר
 קול דה אלא קול דמ"י שהוא ק"ץ
 הימים שהוא ד"ס ד"ס תרי במשמע
 וכן קו"ל דמ"י גימט' ק"ץ ודא הוא
 ק"ץ כל בש"ר ק"ץ הימ"ס כד"א
 בשג"ס הוא בש"ר זה הכל וזה אי

הכל

דמי אחיך בשביל כך אמר א"י
 הכל אחיך קול דמי אחיך כמו
 הכל קו"ל המה אנשים אחים יחדיו
 ידבקו כך א"י ואותיות דמ"י המה
 אחי"ס יחדיו יודבקו שהוא אל"ני
 וו"ס הקב"ה א"י ה"ל אחיך קו"ל
 ד"מי אחיך והואיל והוא פגום
 בזה השם שהוא אל"ני ג
 שהוא עשירות כוודע בשביל כך
 לייט קב"ה לקין באינון לייטין
 דלייט לארעא דאינון ט' לוטין
 ואוביף ליי חד לייטא לאשלמה
 לעשרה וזה תרור אתה מן האדמה
 כו' כי תעבוד את האדמה לא
 תובק תת כחה לך והוא מדה פנגד
 מדה וו"ס בזוהר פ' בראשית לא
 תוסף תת כחה לך דתהא ששים
 תילתא לבבך ולא יפקון מנך מלכין
 ושליטין כו' ע"ס וידוע דאינון
 מלכו"ן ושליטון נפקין ממלכו"ת
 שהוא אל"ני דינ"א דמלכות"א
 וזה מדה כנגד מדה ודוק והבו י
זעור י"ל כי ידוע שקין היה
 מסטרא דמסאבא והוא
 אחי מסטרא דמלאך המות כמ"ס
 בזוהר פ' בראשית והוה מקץ ימים
 מאי מקץ ימים דא הוא קץ כל בש"ר
 ומאן הוא דא מלאך המות וקין
 מההוא סטרא"א תייתא קרבנו
 דייקא ולא אמר מקץ ימין אלא

הכל אחיך קול דמי אחיך והאי ק"ץ
 הימים איבו גרים קטילי' דה"ב
 כשביל כך קול דמי אחיך אחיך
 דייקא דאינון מסטרא דילך ממש
 שהוא ק"ץ ימי'ם שהוא קו"ל דמי'
 ק"ץ כל כשייר שהוא הכל
 אחיך כדאזרן וקא רמיז ליה דלעת
 ק"ץ הימי'ן בגלותא בתראה
 עתידין בני ישראל למהוי בדוחקא
 כדערא מכוזב המלאכה כמ"ס
 בזוהר בראשית ע"ס וזו קו"ל דמי
 אחיך לועקים אלי נעקת עניי
 מרודים די כדזו עליהם עול המס
 דלא יכלון שאת ודא איבו דמי"ם
 דישראל דמי"ם תרתי במשמע
 קו"ל דמי אחיך ועני חשוב כמת
 ובהאי זימנא נאמר משוד עניי
 מאנקת אביוני'ם עתה תקום יאמר
 ד' אשית ביש"ע בה"ד יוש"ע ד' אל
 הכל וזהו ביוס ו' שהוא אלף
 שתחילתה ע"ת ק"ץ וזהו ו' יוש"ע
 כ"ח ע"ת שלום גימ' יוש"ע כדן
 נאמר כי הלבישני בגדי יוש"ע
 כהדין קומל"א דלבושא מני' ובי'
 וכדין יתר שאת ויתר עז ד' עז
 לעמו יתול' יברך את עמו בשלו'ם
 וזהו ו' יוש"ע ד' אל הכל ודוק והבין
 ועיין בערך וי"ן ותבין כאן :

והנה פקח עיניך וראה מה
 שאמרו רז"ל על הפסוק
 עיר קטנה ואנשים בה מעט ובה
 עלי' מלך גדול וצנה מזודים גדולי'
 ומלא בה איש מסכון וחסם ומלט
 הוא את העיר בחכמתו ואמרו עיר
 קטנה זה גופו של אדם ואנשים
 בה מעט זו איברי' של אדם ובה
 עליה מלך גדול זה יצר הרע איש
 מסכון וחסם זה יצר טוב ומלט הוא
 את העיר בחכמתו ונשמתו של
 אדם שלא תתחטא לפני בוראה
 ואדם לא זכר את האיש המסכון
 שהוא ואין זוכר אותו וישוב האדם
 לחטוא כהוא יצר הרע ע"כ

ואבינך הענין הזה איך
 שהיצר הרע
 הפך סילכוד אותנו במלכותו הרע'
 והקב"ה יהי' עיטא לבר נש להנצל
 ממנו וזה תוארה עיר קטנה זה
 אות י' והוא קטנה מכל אותיות
 התורה ואנשים בה מע"ט זה אות
 הנעלם מן י' הוא ג"כ י' ולית ככל
 אחוון דאורייתא דוגמתא בר י'
 והוא מרמו לעילת העילות א"ס
 ברוך הוא וברוך שמו וכתוב ואתם
 הדבקים בה' אלקיכם הדבקי' ממש
 וכתוב ובו תקבון הדבקון ודאי
 ובה

אותיות דר"י צחק

ששומע לעצמו ינצל מן זה מל"ך גדול סכב אותה כי לית קטרוגא ליצר הרע בר מילין לאורייתא ואז ומלט הוא את העיר בחכמתו ולית מאן דיכיל לאבאשא לי' והמשכיל יצין היתר מעלנו כי לא יכולתי להעלותו על הכתב רק בדרך רעווא ולתכימא די ברמיזא זו :

והוא יל והיצר הרע מסבב לאדם בחיילו ומפתה אותו לעבור על דלון קומו והוא כלורת מ' ומי ששומע לעצמו הרע אז מתדבק ב' אותיות מן סמא"ל והם מ"א לאות ט' ונעשה האד' טמ'א וטמא' טמא יקרי' אבל מי ששומע ליצר הטוב ומתגבר על יצרו הרע ולומד התורה שהוא כ"ז אותיות כזה ב"ז אז נעשה ט' טהור וט' טהור אותיות תורה כי באותיות דטל"נת מתחלקה הטי"ת בתי"ז וסי' לטה' רת'ז תמן תורה תמן טהור ובשביל כך נמשלה התורה למים מה מים מטהר את הטמאים אף דברי תורה מטהר את הטמאים וכתיב הלא כה דברי באש מה אש אינו מקבלת טומאה אף דברי תורה אינו מקבלת טומאה ובשביל כך נקראת אות טי"ת ר"ת למפרע תור"ה

ובא עלי' מלך גדול זה יצר הרע וסבב אותה וכנה עלי' מזוידים גדולים' באתון מ' ל'ך' שהוא אחר אות י' וזה ובל' עלי' מל"ך גדול וסבב אותה באלו אתון ד' ר' מ' וכנה עלי' מזוידים גדולים באתון הקודמים זיין ח"ט ובהוא סבבא דקא מסבב סחור סחור איתעביד בעיגולא כזה מ' וזה טי"ת ודוק ותמצא שבאות טי"ת כזה מ' תמצא הליור של אלו אותיות ח"ט ד' ר' מ' ואלו אותיות נעשה בסיבבא כזה מ' וסבב אותה וכנה עלי' מזוידים גדולים זה ח"ט אלו עבירות שצוברין ועבירה גוררת עבירה ולית מאן דיכיל לי' כי הוא מלך גדול תיכוף מילדותו בא אללו סנא' לפתח חטאת רובץ ובשביל זה נקרא' מלך זקן וגדול ומלא ב"ה אים מסכון וחכם זה יצר טוב ומלא ב"ה לייק זה מ' הנקודה קטנ"ה שבה זה אות י' ט' זה יצר טוב ויהיב עיטא לבר נש לשיבא מיני' ומה הוא העיטא דיהיב ליה להנצל ממנו זו התורה כמו שאמרו רז"ל אש פגע בך מנוול וכו' ועסוק בתורה והתורה הוא כ"ז אותיות והיא ג"כ כלורת זה ב"ז ומי

אותיות דר' יצחק ח

הזירה י'לר טוב אם תשמע לי'ר
 טוב ותלמוד תורה שהיא קטרוגא
 די'ר הרע אז תהיה ט' הור ויבוא
 טה"ור וידבוק בטבור אמן * ואז
 מן זה ח"ט נעשה ט"ח וט"ח את
 הבי"ח זו התורה הפותחות צבי"ת
 וכתוב ואם בא יבוא הכהן וראה
 והנה לא פסה הנגע צבי"ת אחרי
 הטי"ח את הבי"ת ועם"ר הכהן את
 הבי"ת כי נרפא הנגע ואז ב"טח
 בה" ועשה טו"ב כי כל התורה כול'
 הוא שמה דקולשא ברוך הוא וו"ס
 צ"טח בי"ת ט"ת זו התורה
 הפותחות צבי"ת ומי שמתהלל בה
 הוא טח עיניו של י'ר הרע וידבק
 בשמה קדישא כמו שגא' ובו תדבקון
 תדבקון ודאי וזה צ"ח בה" ועשה
 טו"ב הוא י'ר טו"ב מי ששומע
 לעצמו מדבק בקצ"ה ויגלל מעונש
 של גיהנם וכתוב ברוך הגבר אשר
 יצ"ח בה' והיה ה' מבטחו :

הפותחות צבי"ת ומסיים בלמ"ד
 וזהו ל"צ ט"ח והוא כתרם צפני
 הפורעניות וכתוב צפ' זו ואשבור
 מוטות עולכם והוא מה שכתבתי
 לעיל שהי'ר הרע מבצב צבי"ת
 לאדם עד שיעשה ט' כזה ה' אכל
 מי ששומע לי'ר הטוב המרומז
 בזה האות כ"ז ומשתדל בתורה אז
 נעשה מן ה' ה' ח' וזה ואשבור"ר
 מוטות מ"ח עלכם והמשכיל
 יבין ויראה שצפ' ראשונה של
 בחוקתי אין שם אלא ב' ט' חד
 לבט"ח וחד ואשבור מ"ח עולכם
 והכוונה הוא למה שכתבתי לעיל
 שאם ישתדל אדם באורייתא שהוא
 קטרוגא די'ר הרע אז נעשה מן
 הט"ת תי"ו שהוא תורה ל"ב מן
 אותיות התורה מן בראשית עד
 לעיני כל ישראל שהוא לבט"ח :

ובפרשה שנייה ואם לא תשמעו לי ולא

תעשו את כל המצות האלה ועד
 הפסוק וזכרתי את צריתי יעקב
 חמלא'ז טי"תן שהוא כנגד י'ר
 הרע שיש לו שבעה שמות וזה
 החוכמה הוא מסיטרא דיליה לכך
 בפרשה ראשונה נאמר ב' טי"תין
 ע"ז שכתבתי לעיל ובפרשה שנייה
 נאמר

וכתיב צפ' בחוקתי אם בחוקתי
 תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם
 אותם כו' וישבתם לב'טח
 בארליכם (ועל אלו הלומדים
 רק ליהרא עליהם נאמר **אמר**
 אל טחי תפל ויפול ...
 ביחזקאל י"ג) לבט"ת זו התורה

אותיות דר' יצחק

שכתבתי לעיל ע"ס בפירושי של
א"כ :

נאמר ז' טית"ן המרומן לילך הרע
לכן מי שיתגבר על ילרו הרע
ומשגלל באורייתא נעשה מן טי"ת
תיי"ו שהוא תורה והוא לבט"ח
וישבת לבט"ח

עליה ואין מחריד אתכם כי החורה
הוא סמא דתי"י והוא כתרוב
צפני הפורעניות והוא נקרא עץ
תי"ס הוא למחזיקים זה לכך
צפ"ח צד" ונעשה טוב ותזכה לראות
צטוב ה' ובנחמות ליון וירושלים
אמן

ועוד אם אלו אחוון הנעלים
מן אלו שמות תתחלפו
צא"ת צ"ס הוא מגיע לאין סוף וזה
יחודו ואחדותו ית"ס לצד מן שם
צ"ן מגיע למספר ק"י והוא הכוללוי
כולם וזה אי"ק עיין לעיל בסוד
איך צבר גלש

והגנו מודיעך עוד שחצין

כוד היחוד צרוך
הוא וצ"ס כי הגה ידוע לידעים
שאין לו להקב"ה בעולמו אלא
ארבע אמות של הלכס צסוד ע"ב
ס ג מ"ה צ"ן וידוע שכל אחס עול'
למספר ט' והוא אין סוף כמו
שכתבתי לעיל בפירושי של אלפא
ציתא ע"ס והגה אם תתשוב הנעלי
מן שם ע"ב הוא מספר מ"ו והנעלי
מסס ס"ג הוא מספר ל"ז והנעלים
מן שם מ"ה הוא מספר י"ט והנעלי
מן שם צ"ן הוא מספר כ"ו וכל
אחת מאלו מגיע למספר א' והוא
יחודו ואחדותו ית"ס לצד הנעלים
מן שם צ"ן שהוא מגיע למספר ח'
והוא ג"כ מגיע למספר א' כמו

והגה אביך מפני מה הוא

נפסקת בבחינתה
מאשר הבחינות כי הגה ידוע שהגה
של צ"ן הוא צסוד מולכות והוא
אלכ"י וזה המדה הוא הכוללות כל
המדות העליונות וכל ההשפעות
כולן מן העולמות העליונים
יורדי אליה והוא משפעת לעולמו
התחתונים וכפי כח הנשגב לה
מלמעלה וכפי כח מה שהוא מקבל'
כך היא פועלות בנבראים כולם
ובשביל כך היא מתפצת לכמה
גווניס פעמים לחסד ופעמים לדין
פעמים לרחום פעמים לרוגז
להחיות ולהמית להעלות ולהוריד
להכות ולרפות ולדעתי נראה
ששביל כך שלשה פשטות וא'
מספוד' כי אלו ג' עומדין תמיד

בגוון

אותיות

דרי יצחק

ט

תמיד בגוון אחד אבל הם של צ"ן
 שהוא בצחינת מלכות מתהפכת
 לכמה גוויין כפי מעשה התחוננים
 כך היא מתהפכת פעמים לעונה
 ופעמים לרעה להכות את הרשעי'
 (עיין בגלאנטי על הפסוק נהפך
 לבי בקרבי ועל הפסוק נהפך
 לאבל מחולנו וכתוב ויהפוך ד'
 אלקים וכו' להיפוך) שיקבלו
 עליהם את הדין ויחזרו למוטב
 לכך נקרא מהפוך:

והנה את המדה הזאת מקבלת
 השפע מחכמה עילאה
 גם היא נקראת חכמה והוא חכמה
 תתאה ואם מקבלת השפע מן מדת
 בינה שהיא אימא עילאה אז היא
 נקראת על שמה בסוד אימא
 תתאה וכן מלד החסד או מלד
 הגבורה או מלד הת"ת נקראת
 מיי"ב א"ש רי"ח ונקראת ארץ שהוא
 מקבלת כולו ולפעמים הוא נקראת
 ע"ש ע"ב ולפעמים ע"ש ס"ג
 ולפעמי' ע"ש מ"ה וזה תוכל להבין
 מן הנעלה של אלו השמות שהוא
 מ"ו ל"ז י"ט כ"ו והנעלה מן השם
 בן הוא כ"ו ואם המדה הזאת
 מתקבלת השפע שהוא כ"ו מן השם
 ע"ב הנעלה אז היא ג"כ מגיע
 למספר ע"ב וכן להנעלה של שם
 ס"ג וכן לשם מ"ה אז הוא נקראת

ע"ש כח הנשפע מ"ו י"ט ל"ז
 לה והוא צלורו ע"ב ע"ג ס"ג
 הזה נמל' מליור מ"ה
 זה תבין איך

הוא מתהפכת לכמה גווינים אם
 היא מקבלת השפע מן מ"ו אז היא
 עולה כמנין ע"ב ונקראת ע"ש ע"ב
 ואם נמשך לה השפע מן י"ט שהוא
 מ"ה אז גם היא נקראת ע"ש מ"ה
 ואם מקבלת השפע מן ל"ז שהוא
 שם ס"ג אז גם היא נקראת ע"ש
 ס"ג וכל הספירות העליונות
 כלולין בה בין תבין את אשר לפניך
 ותראה שהנעלה מן שם צ"ן הוא
 כ"ו כמו הגלוי והוא סוד יחודו
 ואחדותו ית"ש ולעולה יהא ת"ובו
 כ"צ ר"ו והנה כ"ו הוא כמנין ת'
 במ"ק והנה את תלטרף כ"ו לע"ב
 הוא ג"כ מגיע למספר ח' ואם
 תלטרף כ"ו לשם כ"ג אז הוא ג"כ
 מגיע למספר ח' ואם תלטרף כ"ו
 לשם מ"ה אז הוא ג"כ מגיע למספ'
 ח' צ"פ ח' הוא י"ו בגי' מ"ו וכן כל
 מה שתמנה למעלה למעלה יוחר
 מתמעטת עד שתגיע למספר י'
 וזה יחודו ואחדותו ית"ש וכבר
 כתבתי לעיל שאם מתחלף כ"ו
 בא"ת צ"ש הוא בגימ' ק"י והוא
 הנעלה מן אות א"לף וצאות אל"ף
 מרמזו יחודו ואחדותו ית"ש כי
 בא"ת

אותיות ר' צחק

לעד ולנצח נלחיס אמן והסם
 ברחמיו וחסדיו הגדולים יאיר עיני
 ועיני כל עמו בית ישראל במאור
 הסגתו ויבייענו לעשות רצונו
 בעת"ו כדי שכזכה לחיי עולם
 הבא אמן .

והנה אביך עוד הרמו על
 יסוד הקב"ה באות א'
 כי הנעלם מן אל"ף הוא בא"ת ז"ש
 כ"ו הוא שם הוי"ה ז"ה וב"ש
 והנעלם מן ל"ף הוא למ"ד פ"א
 והוא נעלם לנעלם מן א' הוא
 אחוון אל"ם וזה סוד יחודו ואחדותו
 ית"ש וזה הסוד אל"ם אח"ד מ"אלף
 מ"צאתי כדלעיל ואם מתחלפים
 הנעלם מן א' אל"ף בא"ל ז"ס הוא
 א"ו אז מגיע מספר א' למספר ח'
 ב' פעמים ח' הוא י"ו הוא ז' וכן כל
 מה שתמצא ביותר למעלה למעלה
 מגיע למספר א' והוא יחודו
 ואחדותו ית"ש ובמקום גדולתו
 שם ענותנותו וד"ל ואם תחשוב
 ס"ת של חמשה חומשי תורה חמלא
 החשבון אינו מגיע רק למספר
 אל"ף דוק ותמצא שכל התורה כולה
 הוא שמה דקב"ה כמו שכתוב
 בזוהר בכמה מקומות והוא יחודו
 ואחדותו ית"ש לכך לוח לנו התורה
 בקדושה

בא"ת ז"ש ל"ף כ"ו הוא שם ה'
 והמספר הוא ח' וכל מה שתמצא
 למעל' מגיע עד למספ' א' וזה אל"ף
 וזה הרמוז ה' אח"ד ר ל ה' מרומז
 באות זה שהוא מנין אח"ד והוא
 אל"ף ולדעתי שזה הוא סוד של
 הפסוק אל"ם אח"ד מא"לף
 ממצאת"י ר"ל מציאות"י ודי למצין
ובין תבין את אשר לפניך
 ותראה שכל התורה
 כולה הוא שמה דקודשא ברוך הוא
 כמו שכתוב בזוהר בכמה מקומות
 ולית אות זעירא באורייתא לית
 בה רזין סתימין וכל התורה כולה
 הוא שמה דקב"ה כו' וכל התורה
 כולה הוא ככ"ז אותיות והוא א'
 כ"ו בסוד אל"ף והמשכיל יבין לכן
 הוא אות ראשון של אלפא ביתא
 וכבר בחבתי לעיל בסוד אי"ק
 בכ"ד שכל כ"ז אותיות של אלפא
 ביתא אינו מגיע אלא למספר א'
 ע"ס והוא בוד אכי ראשון ואני
 אחרון והוא סוד ה' אח"ד ושמו
 אח"ד ר"ל באות א' וכן אי אפשר
 להסתיל לספור אלא מאות א'
 וכתוב בספר יצירה ולפני אח"ד
 מה אתה סופר הוא ממדות כתר
 לעילא תמן אין קץ וחשבון כי הוא
 אין סוף ז"ב וב"ש עילת העילת
 וסיבות כל הסיבות ויתעלה זכרו

אותיות

דר' יצחק

י

א"ל"ף וצורתה כזה י ויראה
נפלאות ד' ואיך כל האותיות כולם
כלולים באות א' כמו שכתוב בזוהר
שיר השירים ע"כ י

בפסוק וישלח מעל יצחק

בנו קדמה אל ארץ
קדם כתב מסר"ו ז"ל וז"ל דע
ליצחק מסר שם הקדוש הו"ה ק"ד
מ"ה שהוא שם מ"ה ולהו מסר שם
טומאה הנאותים בשם קדם שהוא
אחוריים דב"ן כי שם אוחזים
באחוריים כל ס"א עכ"ל ולי נראה
עוד פי' אחר כי קשה מאי וישלח
מעל יצחק בנו ליכתוב וישלח מן
יצחק או מיצחק מאי מע"ל ועוד
מאי בנו והלא ידענו שיצחק בנו
היה ומאי קדמה ל ארץ קדם והלא
הוא מיותר אלא ידוע מה שאמרו
חז"ל קו"ף זה ושמו של הקב"ה והנה
ידוע שזה השם כולו רחמים בשביל
כך שם הו"ה ב"ה עולה בחושבן
קו"ף כזה יפ"י הפ"ה ופ"ו הפ"ה בין
הכל עולה קו"ף והוא שמו של
הקב"ה שכולו רחמים והנה אברהם
מסר זה השם הקדוש שם הו"ה
ליצחק כדי להמתיק את יצחק תקיפת
לדינא אבל לבני הפליגשים להם
מסר שם טומאה והנה אותיות

הקדושה לעסוק בה יומם ולילה
כמו שנת' בכמה מקומות וכתוב
והגית' בו יומם ולילה ואמרו רז"ל
שתלמוד תורה כנגד כולם והכוונה
הוא בשביל שהתורה כוללת הוא
יחודו ואחדותו ית"ש והוא שמת
דקב"ה ובשעה שהוא עוסק בתורה
הוא עוסק בשמא דילי ואין סכר
גדול מזה אבל מי שהוא יכול ללמוד
ויש לו שעת הכושר ללמוד ואינו
לומד עליו נאמר ונרבן מפריד
אל"ף ודי למצין וכבר כתבתי לעיל
שכל התור' כוללת הוא בכ"ז אותיות
עפ"ה אותיות מנפך וכל האותיות
אינו מגיע רק למספר אל"ף והוא
יחודו ואחדותו ית"ש וזה הסוד ה'
אח"ד ושמו אח"ד ר"ל התורה
שהוא שמו של הקב"ה הוא מגיע
למספר אח"ד כדאמרן ופי' ה'
שהוא כ"ו הוא אח"ד מרומז במלת
אל"ף שהוא א' כ"ו כדלעיל ושמו
שהוא כל התורה כולה שהוא בכ"ז
אתון הוא ג"כ אח"ד וכולל חד וזה
א"ל"ף והוא יחודו ואחדותו ית"ש
ניתעלה זכרו לעד ולנצח נצחים
אמן :

ומי שיש לו לב להבין יוכל להשיג
מציאת הצורה ית"ש באות

אותיות דר' יצחק

שם קד"ס שהוא אחר י"ס דב"ן
 כי שם אותיות באחר י"ס ודוק והבן

ועל דרך אחר י"ס לפרש וישלחם

מעל יצחק וכו' הגם מהרח"ו
 דייק בלשונו דע כי ליצחק מסר שם
 הקדוש הוי"ה כו' וקשה והלא אנו
 יודעים ששם הוי"ה ב"ה הוא שם
 הקדוש ו כפי מה שכתבתי לעיל
 שיך שפיר למימר שם הקדוש כי
 קדוש הוא בא"ת צ"ס בחיובן קו"ף
 והם אהוון קודם יצחק שהוא עפו"ץ
 וזה וישלחם מע"ל יצח"ק מאלו
 אותיות שהם ממעל ליצחק שהוא
 קו"ף שם הקדוש כי קדו"ש הוא
 קו"ף כדאמרן ואפשר שזה כוונת
 מהרח"ו דע כי ליצחק מסר שם
 הקדוש הוי"ה שהוא סוד קו"ף
 כדלעיל והוא קדוש אמנם לאלו
 מסר שם טומאה הנאחזים בשם
 קד"ס שהוא אחר י"ס דב"ן כדלעיל
 ודוק והבן :

במסורה

מה שאמר דוד
 המלך ע"ה
 שויתי ד' לגדי תמיד וכתוב
 ועולתיך לגדי תמיד וכתוב
 וטאתי גדי תמיד וכתוב ומכאובי
 גדי תמיד :
 הגם

שם קודם יצחק הוא זה קודם י'
 הוא ט' קודם ל' הוא פ' קודם ת'
 הוא זי"ן קודם ק' הוא ל' והם
 אחוון ט"פז עולה קו"ף שהוא
 שמו של הקב"ה כולו רחמים וו"ס
 וישלחם מע"ל יצחק מאלו אותיות
 שהם ממע"ל ליצחק ר"ל קודם
 יצח"ק שהוא שם הוי"ה ב"ה העולה
 קו"ף ולא רצה למכור להם שם
 זה רק לבנו ליצחק וו"ס ב'נו קדמ"ה
 כי ב'נו הוא קדמ"ה ממש כי ב'נו
 הוא צ"ן ו' הוא סוד מ"ה צ'פ צ"ן
 הוא ק"ד וזה בניו קדמ"ה וידוע
 ששם צ"ן מעלה מ"ן לוי שהוא סוד
 דכורא וידוע שטפות נוק"י הוא
 בפולה מטפת דכורא כי אין טפה
 מלמעלה שאין טפ"ה עולה כנגדה
 וזה ק"ד מ"ה שהוא צ' פעמים צ"ן
 הוא ק"ד מ"ה דא ו' וזה ב'נו ק"ד
 מ"ה וזה לא נתן אלא ליצח"ק שהוא
 אחוון ק"ץ ח"י סוד יסוד הגן"
 ח"י ומל"י הנקרא קץ הימין והוא
 סוד היסוד ת"ת ומל"י כי ו' הוא
 ת"ת וצ"ן הוא מ"ל והוא סוד
 פני"ס כ"ש ק"ד מ"ה פני"ו בשביל
 כך וישלחם מע"ל יצח"ק ב'נו
 קדמ"ה שהוא סוד פני"ס רחמי"ה
 ושלח אותה אל ארץ קד"ס דייק
 שמכר להם שם טומאה הנאחזים

אותיות דר' יצחק יא

הנה מה שאומר ב' פעמים
 לנגד"י תמיד שהוא
 מסטרא דימינא וב' פעמים נגדי
 תמיד שהוא מסטרא דשמאלא
 אקדים לך הקדמה אחת כי הנה
 ידוע שיש שני מיני נשמות א'
 מסיטרא דעבד מט"ט דלא אית
 בה שיעבוד עון ואם יבוא בגילגול
 אפשר שבמקום התיקון יבוא
 לקילקול ת"ו:

זי"ג נשמה מסטרא דבת
 יחידה מסטרא
 דאצילות בת מלך ואין בה שיעבוד
 כלל ועל"י נאמר לא תעשה כל
 מלאכה דהיינו שאינה מעותדת כי
 אם לעשות מלות ומעשים טובים
 ואין חטא בא על ידו שהרי אינה
 משועבד אל עבדות העבירות ואם
 יבוא לידי חטא פרחת מיני' וזהו
 הסוד לא יאונה ללדיק כל און דכל
 מאן דאחי מסטרא דלדיק אין חטא
 בא על ידו ואלו וכיוצא בהם הם
 הנקראים בני עלייה לפי שהם
 באים ממקום גבוה ורמה עיין
 בגלאנטי' ולפי הקדמה זו יובן
 המסורה מה שאמר דוד על שני
 מיני הנשמות הכוכר ואמר כי פסעי
 אני אדע וחטאתי נגדי תמיד כל'ו
 בזה שאני יודע שחטאתי לפניך אני

דואג תמי' שמא בא נשמתי מסטרא'
 דעבד מט"ט וכדא אית בה
 שיעבוד עון ולא די שלא תקנני אלא
 אפי' קלקלתי במעשי וזה שאמר
 ומכאובי נגדי תמיד כי עוני אביד
 אד"אג מחטא"תי דייק בזה שאני
 מטפל בחטא יודע אני ששורש
 נשמתי מן עבד מט"ט ובשביל כך
 ומכאובי נגדי תמיד אבל שויתי ל'
 לנגדי תמיד אם אני אשים כל
 מגמת פני לה' לרדוף אחר א'
 מלות ומעשים טובים ואחר התורה
 שהוא מימין הקב"ה כדלעיל וזה כי
 מימיני ב"ל אמונע זו התורה
 הפותחות בבי"ת ומסיים בלמ"ד
 בזה אני יודע ששורש נשמתי הוא
 מסטרא דאצילות בת יחידה ואז
 אני בודאי מבני עלייה וזה שאמר
 ועולותי"ך לנגד"י תמיד דייק בזה
 תזכה לעלות אלה' אל מקום
 החובה משם ודוק

בפסוק אור ישראל מושל
 באדם לדיק מושל
 ביראת אלקים ופירשו רבותינו
 לדיק מושל ביראת אלקים שאני
 גוזר גזירה והוא מבטלה : וגם
 אני כשפל אענה חלקי כי ידוע מה
 שאמרו רז"ל הכל בידי שמים חוץ
 מיראת

אותיות דר' יצחק

מיראת שמים ושמעתי פי על
 הפסוק מה ד' חלקיך שואל מעמד
 כי חס ליראה מעמך דייקא כי
 הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים
 וזהו פי הפסוק לור ישראל
 מושל באדם אבל לדיק מושל
 ביראת חלקים ודוק :

מיראת שמים ושמעתי פי על
 הפסוק מה ד' חלקיך שואל מעמד
 כי חס ליראה מעמך דייקא כי
 הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים
 וזהו פי הפסוק לור ישראל
 מושל באדם אבל לדיק מושל
 ביראת חלקים ודוק :

המדרש

הוא הוא תמוה מאוד מה
 הדבקות יש כאן שאמר למה נקרא
 שמו אל"ף שהוא מסכים מאל"ף :
 מנלפ"ך לופים אמרו ועול מה
 שאמר הלכה למשה מסיני ומביא
 ראיה מן המעשה וכפי מה שכתבתי
 לעיל שכל התורה כולה הוא יחודו
 ואחדותו ית"ש וידוע שכל התורה
 הוא בכ"ב אותיות וכוד יחודו
 ואחדותו הוא בסוד אל"ף כמו
 שכתבתי לעיל ע"ש ותמצא נחת
 רוח לפיך שכל האותיות כולן
 מאל"ף ועד תי' אינו מגיען אלא
 למספר אל"ף בסוד אי"ק בכ"ר
 וזה אי אפשר אלא עם אותיות
 מנלפ"ך להשלים הסכום למספר
 אל"ף עיין לעיל :

ומזה

תבין זה המדרש למה נקרא

איתא

במדרש בראשית
 פ"א רבי הושע'
 אומר למה נקרא שמו אל"ף שהוא
 מסכים מאל"ף שאמר דבר איה
 לאל"ף לור אי"ר סימון בשם ר'
 יהושע בן לוי מנלפ"ך לופים אמרו'
 הלכה למשה מסיני רבי ירמיה
 בשם ר' חייא בר אבא אמר מה
 שכתבנו הלופים מעשה הוה ציור
 סגריר ולא נבנסו חכמים לבית
 הוועד והיו שם תיבוקות וואמרו
 צואו ונעשה בית הוועד אמרו
 מה טעם כתיב מ"ס מ"ס נו"ן נו"ן
 צד"י צד"י פ"א פ"א כ"ף כ"ף אלא
 ממאמר למאמר ומנאמן לנאמן
 מלדיק ללדיק מפפה לפפה מכף לכף
 ממאמר לנאמן ממאמר של הקב"ה
 למאמר של משה מנאמן לנאמן
 מהקב"ה שנקרא אל מלך נאמן
 למשה שנקרא נאמן דכתיב בכל
 ביתי נאמן הוא מלדיק ללדיק

אותיות דר' יצחק יב

נקרא שמו אל"ף ר"ל למה נקרא
 אות ראשון שהוא סוד יחודו של
 הקב"ה בשם אל"ף וז"ש שהוא
 מסכים מאלף דייק ר"ל מאלו
 אותיות שהם מא"ל"ף ועד תי"ו הוא
 מוסכם להיות נקרא שמו בשם
 אל"ף שגימ"ט שלהם הוא אל"ף עם
 אות א' והואיל ואות זה שהוא א'
 צריך להיות בראש וסו"ף לכך
 הסכימו כל האותיות כולם להיות
 נקרא שמו בשם אל"ף שהוא יחודו
 ואחדותו ית"ש וז"ש המדרש למה
 נקרא שמו אל"ף ותירץ שהוא
 מסכים מא"ל"ף משאר האותיות
 שגימט' שלהם אל"ף אך קשה
 למדרש והלא אין החשבון מגיע
 למספר אל"ף אלא עם אותיות
 מנכפ"ך והלא מנכפ"ך לופים או'
 והדרא קושי' לדוכתי' למה נקרא
 שמו אל"ף וזה שתירץ המדרש
 מנכפ"ך לופים אמרום הלכה למשה
 מסיני היא דייק וכל הכ"ז אותיות
 התורה הוא מפי הקב"ה נתנה כי
 האי מעשה שהיה ביום סגריר כו'
 נמלא כל האותיות מגיע למספר
 אל"ף לכך נקרא בשם אל"ף שהוא
 סוד יחודו ואחדותו ית"ש א' כ"ו
 שהוא כ"ז אותיות התורה שהוא
 כולם שמה לקב"ה כלעיל ע"ס
 ודוק :

בפסוק עלי אלי הדרה
 ואחנה לך את
 לוחות האבן והתורה והמלות כו'
 כי ידוע שתורה שבכתב ותורה
 שבע"פ המה צמוד ב' הסי"ן וה"א
 ב' א' תל"י כמו שכתבתי לעיל כמס
 פעמים בענין זה והוא ה"א תתאה
 וה"א עילאה כידוע לידעיס לזה
 מרמז ויאמר ה' אל משה עלי אלי
 הדרה דהא הדר מצעי ליה אלא
 לרמז על אלו ב' הסי"ן שהוא צפוי
 תורה שבכתב ותורה שבע"פ וז"ש
 והי' שם שהו' שם הוי"ה ב' הוב"ש כי
 כשמתחברים אלו ב' תו"רות אז
 השם במילאו לכך אמר עלי אלי
 הדרה והי' ה"ה שם וד"ל *

ולזה

אמר הפסוק עוברי
 צעמק הבכה
 מעיין יסיתיהו ורו"ל פירשו זה
 הפסוק על הרשעי' שעוברים דרך
 גיהנם : אבל לע"ז נראה זה הוא
 מי שמשחלל באורייתא בתורה
 שבכתב ותורה שבע"פ שהוא נקרא
 עמ"ק הבכ"ה מעיין כמו שאמרו
 רו"ל על הפסוק וילן יהושיע צלילי
 הסוף בתוך העמק ואמרו רו"ל
 סלן צעמקו של הלכה ולמה נקרא
 הבכ"ה ע"ס התורה שנתנה צב"ב
 אותנו

אותיות דר' יצחק

אותיות וב' שהי'ן רומזות לתורה
 שבכתב ותורה שבע"פ כללעיל וזה
 הבכ"ה ועוד ע"ד הכ"ב אותיות
 התורה ועשרת הדברות שנתנו ה'
 בלות אחד וה' בלות אחד והיא
 כלולה כל התורה כידוע לכך נקרא
 עמ"ק הבכ"ה והוא בגימ' ל"ב
 נתיבות הסבגה ובשביל כך נקרא
 מעיין ע"ש מי שהוא משתדל
 באוריית' הוא נעש' כמעיין המתגב'
 ומלינו בפ"א שהיה מוכה שבה של
 ר"א שהוא כמעיין המתגב' לזה או'
 הפסו' עובר"י בעמק שבכ"ה מעיין
 ישותיהו ר"ל מי שהוא עובר ולן
 בעמקי של הלכה שהוא הבכ"ה אז
 מעיין ישיתאו ודוק וסיפא דקר'גם
 ברכות יעטה וכו' כמו שכתבתי
 לעיל ואל תהיה ברכת הדייט קלה
 בעיניך שהיא בסוד ה' דאיהו ברכ'
 עיין בחיקונים מ"ש שם על הפסוק
 המלאך הגואל מאי ה'מלאך אי
 הוה אמר מלאך משמע על חנוך
 מט"ט אבל ה' בתו' איהו שכינתיה
 דאיהו ברכה ברכת ה' היא תעשיר
 ע"כ : ומה שרמזו רז"ל והאבנת את
 ד' אלקיך בכל לבבך בשני יצריך
 צי"ט וצי"ה כי ידוע שאי אפשר
 לבטל הי"ה אלא בדברי תורה
 כמו שאמרו רז"ל אש פגע בו' וכמו

שכתוב בזוהר לית קטרוגא ליה"ה
 בר מילין דאוריית' והנה ידוע שמו'
 התמתקות הקליפות הוא שלא יהיה
 נבטלין מכל וכל רק אותו לך המר
 והקשה יעקרהו הקב"ה מן העולם
 וישאר הקלה הטוב השני והמתיק
 הקב"ה החינוגי' ממרירות' ובשביל
 זה יכנסו אל הקדוש' וזה הסו' בלע
 המ"ל רק המו' יבולע ונשאר מלאך
 הקדוש והטסור כי כבר נתבטל
 הי"ה הו"ש רז"ל לעתיד הקב"ה
 מביא הי"ה ר' ושוחטו כלומ' שוחטו
 לשנים חלקים החלק הרע יעקר
 ממנו ונשאר חלק הטוב לזה רמזו
 רז"ל והאבנת את ד' אלקיך בכל
 לבבך היא התורה הפותחות
 ציו"ת ומסוים בלמ"ד והתורה הוא
 בכ"ב אותיות וזה לבבך לך אמרו
 בכל לבבך בשני יצריך צי"ט וצי"ה
 כי צוה שתעסוק בתורה שהוא
 קטרוג' די"ה צוה יתבטל ויתמת'
 במרירות שבוואז גה הוא יהיה
 מוכרח להיות טוב ולא רע ויהיה
 אותו בלב שלם ולעתיד יתבטל כל
 המרירות שבו ולא ישאר רק כולו
 טוב ואז והיתה לד' המלוכה ציוס
 שהוא יהיה ה' אחד ושמו אחד
 במהרה בימינו אמן וזה שיסד
 הפייט בר"ה שני לבבות לך כאחד
 לאחד פי' אלו מתפללי רשע' שיהיו
 שני היצרים יצ"ע וי"ה שוה כאחי
 לה' אחד ולעבדו שכם אחד וזה
 בכל לבבך בשני יצריך ודוק'

תם וישלם שבח לאלהי בורא העולם